

**Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels
Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) de
l'Espai Natural de les Guillerries-Savassona i del
municipi de Sant Sadurní d'Osormort,
escala 1:10.000, (2014-2018)**

Novembre de 2018

Autors: Efrém Batriu, José L. Benito i Andreu Salvat.

Amb la col·laboració d'Arnau Mercadé, Aaron

Pérez-Haase, José M. Blanco i Carme Casas

Coordinació: Jordi Carreras i Albert Ferré

Resum

El present treball correspon a l'aixecament cartogràfic a escala 1:10.000, dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari de l'EIN de Guilleries-Savassona i el municipi de Sant Sadurní d'Osormort. En total s'han cartografiat 11.515 ha.

L'aixecament s'ha fet utilitzant els ortofotomapes en IRC a 1:5.000 i en color de ICGC (2008-2009 i posteriors). El treball de camp s'ha realitzat la primavera i l'estiu de 2014 a 2018. La llegenda està constituïda per unitats CORINE enunciades i explicades al Manual dels Hàbitats de Catalunya, segona edició (Carreras, Ferré & Vigo, eds. 2015). La informació cartogràfica està estructurada en dues capes, una de polígons i una altra de punts, les quals duen la informació dels hàbitats CORINE (U) i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC). L'àrea mínima s'ha establert en 2.000 m² per als polígons. Els hàbitats que ocupen menys d'aquesta mida s'han representat amb punts.

S'han pogut delimitar un total de 2.055 polígons i 926 punts. Un cop fusionades les dues capes en una, aquesta té 2.981 elements. En total s'han reconegut 147 hàbitats (94 a la capa de polígons i 96 a la de punts). En total hi ha 28 hàbitats d'interès comunitari (HIC), 16 a la cobertura de polígons i 26 a la de punts; d'aquests 29, només 3 tenen caràcter prioritari.

Paraules clau: Hàbitats, CORINE, Hàbitats d'Interès Comunitari, Guilleries, Savassona, Ter, SIG, Vegetació.

Paraules clau: Hàbitats, CORINE, Hàbitat d'interès comunitari, Espai natural de les Guilleries-Savassona, Sant Sadurní d'Osormort, SIG

Taula

- 1.El territori cartografiat
- 2.Característiques tècniques de l'aixecament
- 3.Ampliació de la llegenda
- 4.Resum dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari
- 5.Annexos

1. El territori cartografiat

La cartografia que presentem inclou les 8.376 ha protegides de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona i que es troben dins els municipis de Folgueroles, Sant Julià de Vilatorrada, Tavèrnoles i Vilanova de Sau i la superfície corresponent al municipi de Sant Sadurní d'Osormort (Fig. 1). En total s'han cartografiat 11.417,36 ha.

Hidrològicament, l'àrea estudiada pertany a la conca del riu Ter, representat pels embassaments de Sau i de Susqueda, al qual desemboquen de forma directa o indirecta els cursos d'aigua més importants que recorren el territori. De est a oest aquests són: torrent de l'Aiguardent, riera Major, riera de Moran, riera de Balà, torrent dels Munts, torrent del Castell, riera de Tavèrnoles i riera de Sant Julià. Per a la seva importància destaca la riera Major, la conca de la qual ocupa aproximadament la meitat del territori.

El relleu del territori és molt diferent al est i al oest de la riera Major (Fig. 2). Aquesta diferència respon al diferents materials geològics presents a cada cantó. Al l'est de la riera Major trobem les Guilleries granítiques (Fig. 3), això fa que el relleu sigui abrupte però sense accidents geogràfics destacables. En canvi, al oest de la riera Major, trobem les Guilleries no granítiques. Aquesta zona de transició cap a la plana de Vic està formada per roques sedimentàries i sovint se l'anomena la serra de Sant Llorenç del Munt o senzillament Savassona. Aquesta porció de Guilleries presenta un relleu clarament contrastat, amb cingles i planes d'extensió considerable.

El relleu de les Guilleries granítiques (que anomenarem sector granític) està format per una vall principal, la de la riera Major, que va de sud-oest a nord-est, i totes les valls tributàries d'aquesta, que van de sud-est a nord-est. L'interval d'altituds d'aquest sector va des de 350 m a la cua de l'embassament de Susqueda, fins a 1.187 m, al turó del Faig Verd. A les Guilleries no granítiques destaquen els imponents cingles de Vilanova i de Sant Llorenç del Munt, al peu dels quals trobem extensions de relleu suau que formen el pla de Vilanova de Sau. Aquesta plana continua cap al nord, passant el pantà de Sau, al peu dels cingles de Tavertet. Cap el sud, vers el coll de Romegats, els cingles es mantenen, però perden potència alhora que els terrenys de relleu suau es van fent progressivament més abruptes. Dels cingles cap al oest el relleu és més suau i bàsicament està constituït per un seguit de valls (amb les seves carenes) que van en direcció nord-oest cap a la plana de Vic. L'interval d'altituds d'aquest sector va des de 428 m, prop de can Mateu a la riba del pantà de Sau, a 862 m, al cim dels Munts, just sobre els cingles dels Munts.

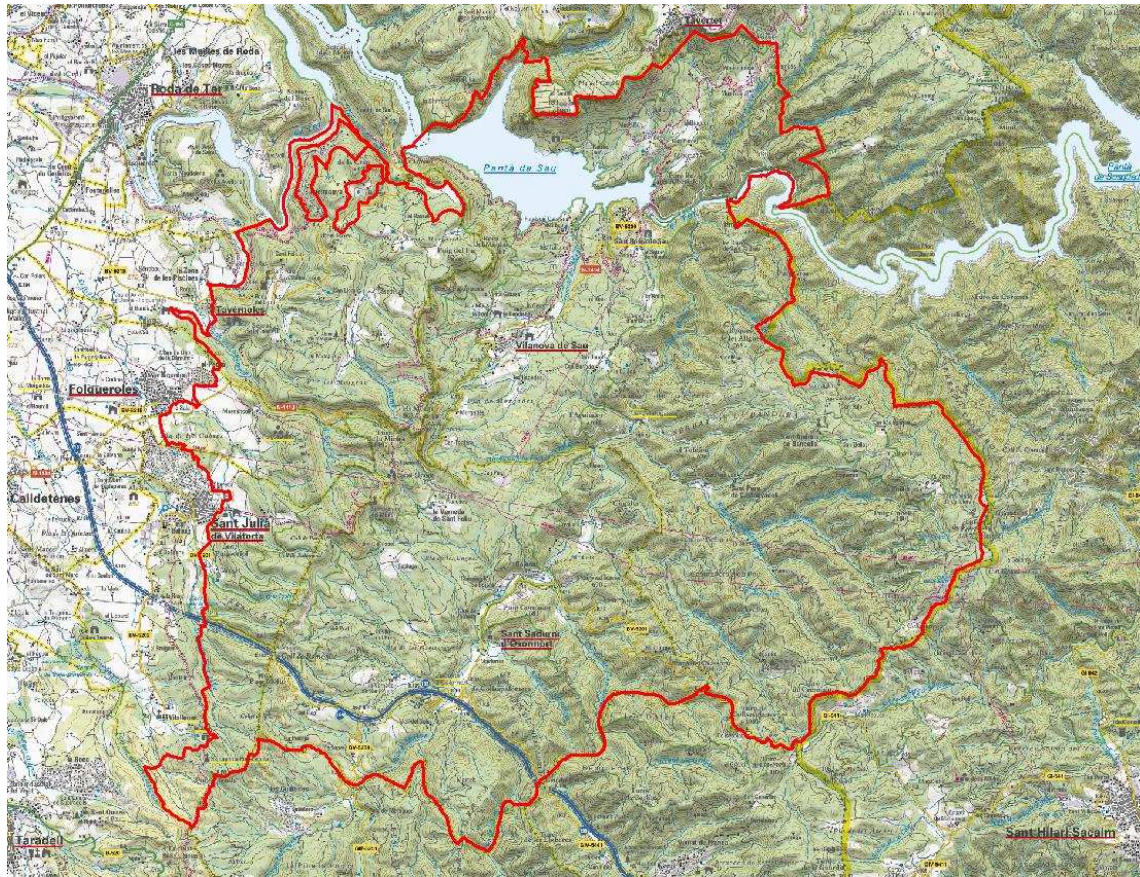

Figura 1. Límits de l'espai cartografiat (EIN Guilleries-Savassona i municipi de Sant Sadurn d'Osormort).

Tot i que les Guilleries són un massís majoritàriament granític format per materials de l'era Paleozoica, també contenen una porció on afloren roques sedimentàries de l'era Cenozoica. El contacte entre els materials d'un sector i els de l'altre és de tipus discordant. Aproximadament a la meitat del territori cartografiat afloren granits mentre que a l'altre meitat afloren materials sedimentaris. Per bé que els granits s'estenen una mica més al oest de la riera Major, aquesta riera es pot considerar la frontera entre les dues meitats.

A les Guilleries granítics i trobem materials d'origen magmàtic i metamòrfic. Aquests formen part d'un gran sòcol de l'era Paleozoica que és un vestigi de la gran serralada herciniana i, per tant, les roques que hi trobem formen part de les més profundes i antigues que afloren a Catalunya. Els materials més antics d'aquest sòcol són els de tipus metamòrfic i daten del Cambroordovicià i l'Ordovicià. Es tracta d'esquists, marbres, fil·lites pigallades i cornubianites. Aquests materials, originalment de tipus sedimentari, van sofrir metamorfisme de contacte o regional a causa de tots els fenòmens associats a l'orogènesi herciniana. Un d'aquests fenòmens va ser la intrusió de gran quantitat de magma, que alhora és l'origen dels leucogranits del Carbonífer-Permià. Els leucogranits són els materials dominants en aquest sector i els travessen nombroses filons de microgranits i pòfirs granodiorítics. Els filons són posteriors als leucogranits i representen l'última manifestació ígnia important de l'edat Herciniana. Els contactes entre els

leucogranits i els filons són de tipus intrusiu. Sobre aquest sòcol anteriorment esmentat, trobem els dipòsits de graves, llims i argiles dipositats per la riera Major. Aquests materials són molt més recents, ja que pertanyen al període Quaternari i formen contactes discordants amb la resta d'aquest sector.

A les Guillerries no granítics els materials que afloren són de tipus sedimentari, pertanyen a l'era Cenozoica, concretament el període Eocè. Durant aquest període la part oriental de la conca de l'Ebre va patir un seguit de regressions i transgressions marines que van propiciar la sedimentació de gran quantitat de materials. Posteriorment, l'erosió va modelar el relleu que actualment veiem fent aflorar materials pertanyents a diferents fases de sedimentació. Així, des de la riera Major cap a l'oest, i de menys a més alçada, primer trobem els materials més antics i després els més recents. Aquest són, per ordre d'antiguitat: argiles, gresos i conglomerats (Ilerdià); gresos i conglomerats (Cuisià); conglomerats i gresos vermells de la formació Romegats (Lutecià), gresos nodulosos amb restes vegetals i margues i argiles blaves de la formació Banyoles (Lutecià); microconglomerats i gresos de la formació gresos Folgueroles (Bartonià) i finalment margues i gresos (Bartonià). Els sediments de totes aquestes roques són d'origen continental excepte els materials del Bartonià que són d'origen marí. Encara que en aquest sector no afloren, és important esmentar que per sota de tots aquests estrats d'origen sedimentari trobem un sòcol molt semblant al que trobem a l'est de la riera Major. Sobre tots aquests materials trobem dipòsits al·luvials-col·luvials pertanyents al període Quaternari que presenten contactes discordants amb la resta de materials d'aquest sector.

Finalment, pel que fa als accidents geològics, destaca la falla que travessa l'àrea estudiada pel mig en direcció NW-SE.

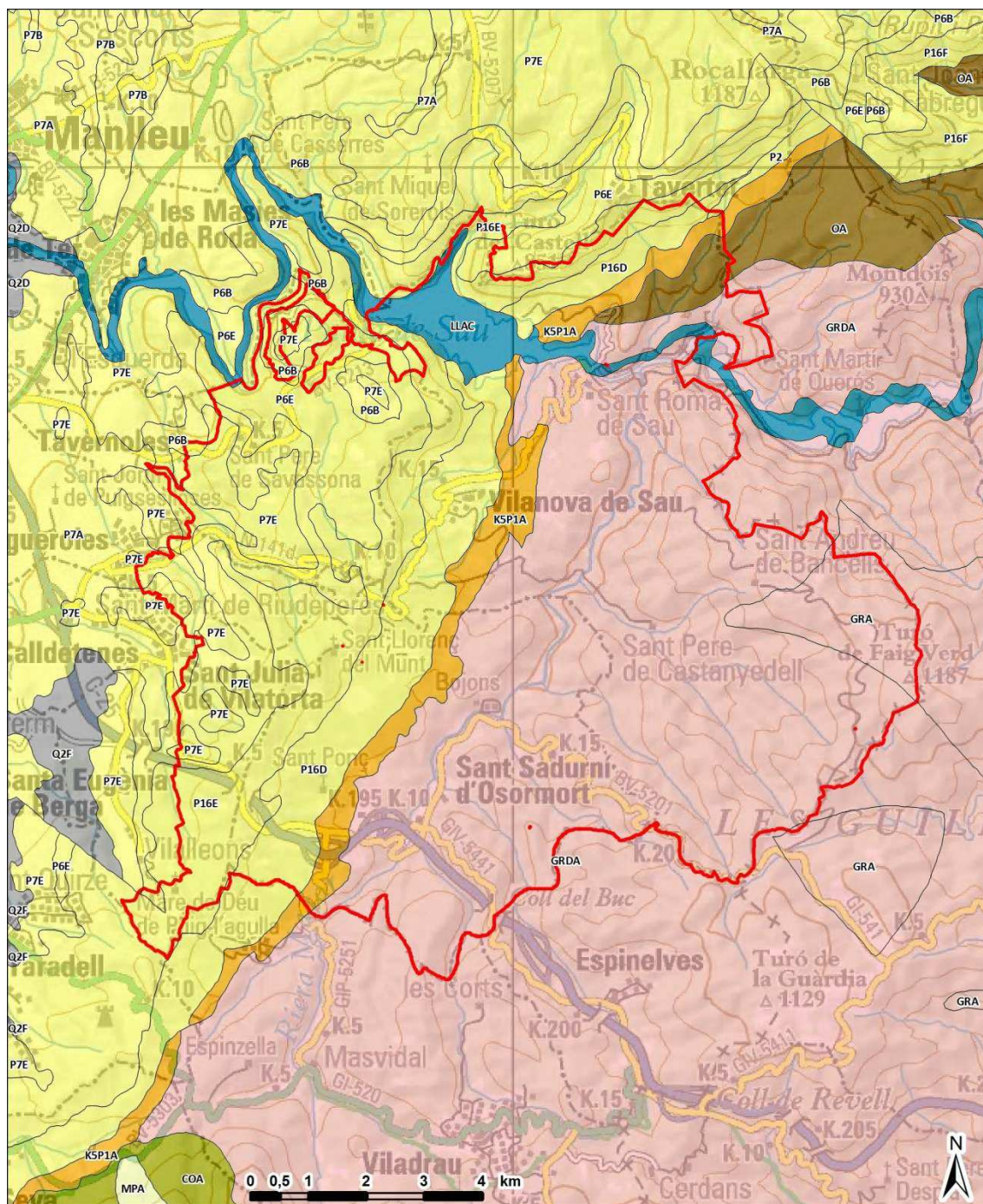

Figura 3. Adaptació simplificada del mapa geològic a escala 1:250.000 de Catalunya (Institut Geològic de Catalunya, 2003). La línia vermella delimita l'àrea d'estudi. Pel que fa exclusivament a l'àrea d'estudi, el color rosat representa granits i les granodiorites; el groc, roques sedimentàries de l'Eocè; el carabassa, roques sedimentàries del Paleocè-Eocè; el castany, roques metamòrfiques de l'Ordovicià; el blau, els cursos d'aigua i els embassaments.

2. Característiques tècniques de l'aixecament cartogràfic

La cartografia es presenta a escala 1:10.000; l'aixecament s'ha realitzat mitjançant la fotointerpretació de diferents ortofotoimatges a escala de detall fornides per l'Institut Cartogràfic de Catalunya i validant a camp els resultats obtinguts (anys 2014-2018). Les dues imatges de referència han estat l'infraroig color (IRC) a escala 1:5.000 i l'IRC a escala 1:2.500 dels anys 2008-2009 i posteriors Fins al 2017). El procés de l'aixecament cartogràfic s'ha dividit en tres fases:

- a) En la primera fase s'ha fotointerpretat en pantalla l'àrea a cartografiar amb la imatge digital a sota, marcant les àrees homogènies com a polígons.
- b) Durant la segona fase hem anat al camp per confirmar si aquests polígons fotointerpretats corresponien o no a un sol tipus d'hàbitat i l'hem codificat. Eventualment s'han agrupat o dividit, segons el que s'ha observat. Durant el treball de camp també s'han identificat aquells hàbitats que són de dimensions molt reduïdes i que es representaran en forma de punts.
- c) L'última fase correspon al redibuixat dels polígons incorporant totes les modificacions considerades, segons les observacions fetes al camp. La utilització de GPS ha permès millorar la precisió dels límits entre unitats i generar la cobertura de punts de manera semiautomàtica. Finalment s'assigna a cada cobertura de punts i de polígons les seves característiques.

En el cas dels polígons on conviuen diversos hàbitats de manera indestruïble, s'ha donat prioritat a les unitats de bosc, després les de matollar i finalment els prats. Per tant, tal i com s'especifica més endavant a la llegenda ampliada, quan parlem de boscos o matollars moltes vegades s'han d'entendre com a comunitats esclarissades que permeten l'existència de petits fragments de matollar o de pastura entremig.

Per al tractament informàtic del mapa s'ha fet servir el programari ArcGis (versió 10.6), amb el qual hem generat tres capes. Una d'elles conté 2.053 polígons amb tots aquells hàbitats que recobreixen una superfície important (de més de 2.000 m², tot i que excepcionalment, alguns que limiten amb el límit exterior del territori cartografiat tenen dimensions més petites). L'altra capa conté 926 punts amb la localització dels hàbitats rellevants però que ocupen una superfície més petita (ordinàriament de menys de 2.000 m²). Les dues capes tenen l'atribut *U* que indica el codi de la unitat i dos més (*HIC*, *PRIORITARI*) que informen si aquell hàbitat és d'interès comunitari i si és prioritari o no.

La capa de polígons té el camp *SHAPE_AREA* que indica la superfície en hectàrees del polígon, mentre que la cobertura de punts té l'atribut *SUP* que dona una estimació aproximada de la

superfície de l'hàbitat en m² i **RADI** que dona idea de la precisió en la localització incorporats a la capa.

Els camps de la taula d'atributs de la capa de polígons són:

U - Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432+

UTEXT - Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

HIC - Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

HICTEXT - Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (0 = no modèlic, 1 = modèlic, 2 = no constatat)

ANY - Any en que s'ha fet el treball de camp

AUTOR - Nom de l'autor del polígon (Efred Batriu, José L. Benito i Andreu Salvat)

Catàleg_DIBA - Indica si l'hàbitat està inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona (Si).

Shape_area - Superfície del polígon en hectàrees

Shape_length - Perímetre del polígon en metres

Els de la taula d'atributs de la capa de punts són

U - Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432+

UTEXT - Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

HIC - Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

HICTEXT - Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (0 = no modèlic, 1 = modèlic, 2 = no constatat)

SUP - Superfície ocupada per l'hàbitat (en m²)

RADI - Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen valor 10m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques tenen un valor superior

ANY - Any en que s'ha fet el treball de camp

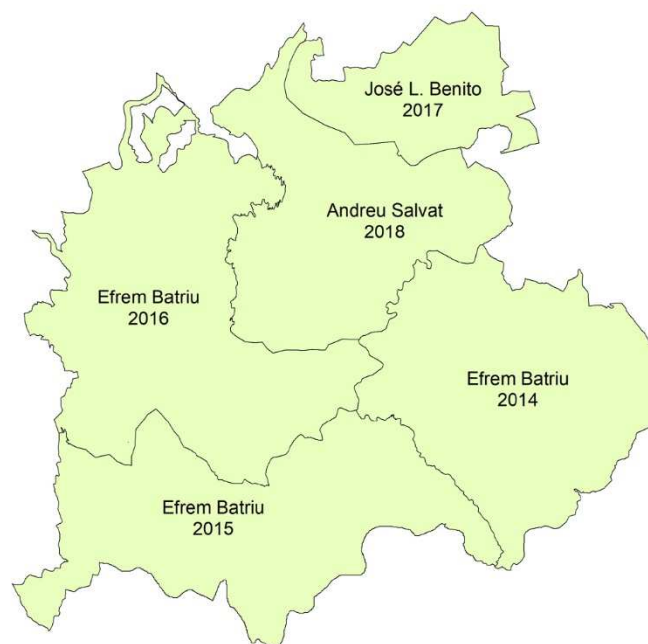
AUTOR - Nom de l'autor del punt (Efred Batriu, José L. Benito, Andreu Salvat i Carme Casas)

Catàleg_DIBA - Indica si l'hàbitat està inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona (Si).

Com ja s'ha comentat l'àrea mínima cartografiada és de 2.000 m². Les unitats per sota d'aquesta àrea, o bé han estat omeses, o bé s'han cartografiat en forma de punts a la capa corresponent si es tracta d'hàbitats d'especial rellevància.

Hem fet servir de llegenda les unitats CORINE del Manual dels Hàbitats de Catalunya (Carreras, Ferré & Vigo, eds., 2015).

Aquest aixecament s'ha dut a terme en cinc anys per part de tres autors principals (Efrem Batriu, José L. Benito i Andreu Salvat); la següent figura indica l'autoria i la data atribuïble a cada autor.

Dades de flora

Finalment hem creat una tercera capa de caràcter purament florístic que conté 101 punts amb la localització de plantes d'interès (autòctones i al·lòctones), resultat de les observacions fetes durant el treball de camp per fer l'aixecament cartogràfic. No és, ni vol ser, una capa exhaustiva ni completa d'aquesta informació. Pel que fa a les plantes al·lòctones hem localitzat només aquelles que no estan esteses per tot el territori, però que en un futur pensem que ho poden estar; alterant la naturalitat d'alguns hàbitats. Per tant només hem localitzat plantes al·lòctones sobre les que és relativament senzill actuar. Pel que fa a les plantes d'interès, hem localitzat totes aquelles plantes que són rares dins l'EIN Guilleries-Savassona o en un context més ampli.

Aquesta capa de punts conté l'atribut *NOM* que indica el nom científic de la planta, i l'atribut *AUTOCTON*, on s'indica si és una planta autòctona o no.

De forma prèvia a aquest aixecament alguns dels autors i col·laboradors d'aquesta cartografia han dut a terme un estudi florístic molt aprofundit, no publicat encara íntegrament, però que s'ha concretat en les tres publicacions parcials següents:

Pérez-Haase, A.; Mercadé, A.; Batriu, E.; Blanco-Moreno, J.M. 2017
Catàleg florístic del DG54 (Guilleries - Collsacabra). Primera versió.
Dipòsit Digital de la Universitat de Barcelona
[\[http://hdl.handle.net/2445/110308\]](http://hdl.handle.net/2445/110308)

Pérez-Haase, A.; Mercadé, A.; Batriu, E.; Blanco-Moreno, J.M. 2014
***Juncus rechingeri* Snogerup en Cataluña.**
Acta Botanica Malacitana, 39: 224-225.

- Pérez-Haase, A.; Mercadé, A.; Batriu, E.; Blanco-Moreno, J.M. 2013
Aportació al coneixement florístic de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona.
Dipòsit Digital de la Universitat de Barcelona
[\[http://hdl.handle.net/2445/110309\]](http://hdl.handle.net/2445/110309)

3. Ampliació de la llegenda

A continuació llistem i comentem les 149 unitats CORINE reconegudes en les dues cobertures (polígons i punts), ordenades jeràrquicament segons el seu codi. També indiquem algunes unitats que creiem dubtoses o bé que hi ha referències imprecises de la seva existència i que en el text apareixen en gris. Els codis dels hàbitats i els seus enunciat es corresponen exactament amb els que s'especifiquen al Manual d'Hàbitats de Catalunya (Carreras, Ferré & Vigo, eds. 2015).

Detallem per a cadascuna de les unitats la següent informació:

- Codi i enunciat de l'hàbitat: els codis que duen una creu com a superíndex són els que es van crear de nou en fer la llista d'hàbitats de Catalunya, respecte de la llista original, en anglès.
- Nombre de polígons i de punts que hi ha a les respectives cobertures.
- Superfície total que ocupa.
- Estat de conservació de l'hàbitat en tot el territori. Avaluat mitjançant criteri expert aplicat durant el treball de camp. Hem aplicat 4 valors (3=Bo, 2=Mitjà, 1=Dolent, 0=No constatat, en els cas de no haver pogut observar directament l'hàbitat, i No procedeix, en el cas d'hàbitats fortament antropitzats).
- Representativitat Catalunya: assenyallem el percentatge de l'hàbitat que és present a la zona cartografiada, respecte de la superfície total que cobreix a Catalunya (CHC50). Per valors superiors a l'1% donem la dada exacta mentre pels valors inferiors donem < de l'1%. Si la comparació amb les dades de la CHC50 no és possible a causa de la no coincidència de les unitats en les llegendes emprades, s'hi posa "No cartografiat". El valor de representativitat a Catalunya sovint cal llegir-lo amb prudència ja que per una banda es compara la superfície de l'hàbitat a Catalunya (realitzada amb la cartografia d'hàbitats a escala 1:50.000) amb la superfície de l'hàbitat al Parc (realitzada a escala 1:10.000), a més, la llegenda i la metodologia (àrea mínima, número d'unitats per polígon, resolució, etc.) usades en aquestes dues cartografies difereix sensiblement.
- També s'afegeix un comentari sobre particularitats de l'hàbitat que ens han semblat d'interès.
- Al final s'hi detalla el codi i l'enunciat dels hàbitats d'interès comunitari si s'escau, i s'indica si és prioritari o no. S'hi ha afegit també si l'hàbitat és inclòs al **catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona**.

2 AIGÜES CONTINENTALS

22 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.3 VEGETACIÓ AMFÍBIA

22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques

De forma imprícita aquest hàbitat és també present al 89.23 Basses d'aiguadolça industrials o agrícoles... encara que al mapa no s'assenyali.

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat aquest hàbitat a les aigües eutròfiques on no hi trobem vegetació aquàtica assignable a qualsevol altre hàbitat. Bàsicament correspon a una part de la cua del pantà de Sau, inclosa dins l'EIN Guilleries-Savassona.

2017 - Hàbitat que correspon a part del pantà de Sau, qualificat com d'aigües eutròfiques per Vidal & Om (1993). Caldria, doncs, vetllat per reduir els nivells de nutrients i contaminants de les aigües i sediments, tal com proposen Marcé & al. (2006).

2018 - Aquest hàbitat correspon a part del pantà de Sau, el polígon més extens de l'àmbit d'estudi. És un embassament eutròfic per l'arribada de nutrients transportats pel Ter des de la plana de Vic. A més de la contaminació, la presència de vegetació aquàtica es veu limitada per les fluctuacions del nivell d'aigua i per la proliferació de peixos, en bona part alliberats amb finalitat esportiva.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	0	340,71 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

22.3 VEGETACIÓ AMFÍBIA

22.3231 Jonqueroles de *Juncus bufonius*, de sòls temporalment inundats de l'estatge montà

Es tracta de petites comunitats vegetals que es fan en pistes forestals allà on aquestes creuen sots o rieretes o també en sòls temporalment humits. La seva composició florística és heterogènia però gairebé sempre hi sol ser abundant *Juncus bufonius*. Quant aquesta comunitat es fa en sòls poc humits aquests petit jonc és gairebé l'única planta d'aquesta comunitat. Quant la comunitat és fa en llocs lleugerament pertorbats aquest petit jonc va acompanyat de plantes de tipus ruderal o banal. En canvi, en ambients menys pertorbats i més humits la comunitat s'enriqueix en plantes característiques d'aquests ambients com *Scirpus setaceus*, *Lhytrum hyssopifolia* i *Mentha pulegium* que de vegades poden arribar a ser dominants.

2014 - Aquesta comunitat es troba repartida per tot el territori estudiat. Cal destacar que en una localitat prop de Bancells hem localitzat la presència de *Peplis portula* (= *Lythrum portula*), *Cyperus eragrostis* i *Gypsophila muralis*. Les dues primers són plantes rares a l'EIN Guilleries-Savassona; mentre que la tercera és una planta rara a tot Catalunya. La conservació d'aquest

hàbitat és complexa, ja que llur futur depèn en certa manera del manteniment de les pistes forestals, però alhora aquest manteniments pot comportar una ruderalització important. Recomanem, sobretot, preservar la localitat de prop de Bancells, ja que allotja una flora singular i és l'única jonquerola que és un HIC (3130).

2015 - Sense ser gaire abundant, aquesta comunitat es troba distribuïda per tot el territori. Menció especial mereix la jonquerola detectada prop de Montalt ja que conté *Peplis portula* (= *Lythrum portula*), espècie molt rara a l'EIN Guilleries-Savassona. Aquesta es troba situada en una bassa al costat de la masia i convindria vetllar per la seva conservació, ja que no només allotja la jonquerola esmentada si no que també presenta l'únic exemple de l'hàbitat 22.432 que hem detectat al territori estudiat. La resta de jonqueroles no presenten problemes importants de conservació. De totes les jonqueroles només la de Montalt és un HIC 3130.

2016 - La presència d'aquesta comunitat es concentra als plans de Vilanova de Sau, a la plana sota els cingles de Sant Llorenç del Munt, on els substrats sorrencs i les petites depressions afavoreixen la presència d'aquests hàbitat. Es tracta d'exemples força ben constituïts d'aquest hàbitat, on, a part de les espècies més típiques, hem localitzat dues espècies rares a l'EIN: *Juncus tenageia* subsp. *tenageia* i *Montia fontana* subsp. *chondrosperma*. Fora dels plans prèviament esmentats, d'aquesta petita àrea, també hem localitzat aquest hàbitat prop de la masia de Puigsec, en unes margues humides prop de la bassa d'aquesta masia. Pel que fa a la conservació, recomanem limitar la pastura sobre aquest hàbitat, especialment a la zona del pla de les Eugues i el pla del Forn, ja que un excés de pastura pot comportar la ruderalització d'aquests hàbitat o la total destrucció.

2017 - No hi és present.

2018 - Les jonqueroles de *Juncus bufonius* són força freqüents a la vall de Vilanova de Sau, colonitzant regalls humits de pistes i carreteres. A vegades però són formacions que costa diferenciar dels pradells de la unitat 22.3418. N'hem indicat uns pocs rodals, entre els que hi ha dues localitats de gran interès per la riquesa en tàxons higròfils i estat de conservació: can Burjada i el Biaix. En aquests punts apareixen tàxons com *Juncus tenageia*, *Scirpus setaceus*, *Mentha pulegium*, *Lythrum hyssopifolia*, etc. Són hàbitats molt vulnerables als canvis en el medi, com ara els treballs de manteniment de marges de carreteres o la sobrepastura.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	26	0,01 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **3130 Aigües estagnants, poc o molt mesotròfiques, amb vegetació de les classes *Littorelletea uniflorae* o *Isoeto-Nanojuncetea***. No prioritari.

22.3233 Pradells de teròfits amb dominància d'altres plantes (*Scirpus setaceus* o *Juncus capitatus* o *Juncus pygmaeus* o *Lythrum spp.*...), de sòls temporalment inundats de l'estatge montà

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es tracta d'un hàbitat extremadament rar al territori estudiat i a tot l'EIN Guilleries-Savassona. Al territori és una comunitat florísticament molt afí a les jonqueroles de *Juncus bufonius* (22.3231) de la que es distingeix per la presència d'una espècie rara a l'EIN; *Juncus capitatus*. Només hem localitzat tres exemples d'aquesta comunitat. Dos es troben situats al serrat del Castell, sobre Tavèrnoles, i el tercer a la zona del pla del Forn. Mes enllà de la presència de *J. capitatus*, els tres exemples d'aquests hàbitat allotgen espècies molt rares no només a l'EIN si no a tot Catalunya. En el cas del les jonqueroles del serrat del Castell hi trobem *J. rechingeri*. Mentre que a la jonquerola del pla del Forn hi hem localitzat *Centunculus minimus*. La conservació d'aquest hàbitat és sumament important pels motius prèviament esmentats. En aquest sentit recomanem evitar la pastura d'aquesta hàbitat i també planejar amb cura qualsevol ampliació del les pistes forestals existents, ja que els tres exemples es troben prop de pistes forestals.

2017 - No hi és present.

2018 - Incloem en aquesta unitat alguns pradells lligats a sòls temporalment humits dels gresos del pla de Vilanova, en els que a part de *Juncus bufonius*, hi apareixen altres tàxons propis d'aquests ambients com són *Briza minor*, *Lythrum hyssopifolia*, *Centaurium pulchellum*, *Linum usitatissimum*, *Myosotis discolor*. Es tracta de comunitats que transiten de manera força gradual cap als pradells de la unitat 35.21, compartint un fons florístic comú. Són properes també al 22.3231 i relativament abundants a la zona dels Terressos Roigs i al pla de Murgadès. Es tracta d'hàbitats molt vulnerables als canvis en el medi, com ara els treballs de manteniment de marges de carreteres o la sobrepastura.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	8	0,003 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **3130 Aigües estagnants, poc o molt mesotròfiques, amb vegetació de les classes *Littorelletea uniflorae* o *Isoeto-Nanojuncetea***. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

22.33 Comunitats de teròfits alts -*Bidens tripartita*, *Polygonum persicaria* (herba presseguera), *Ranunculus sceleratus*...-, poc o molt nitròfiles, de sòls fangosos, inundables.

2014 - Aquesta unitat és present a tot el territori estudiat, però sempre ocupant superfícies molt petites. Es fa en pistes forestals allà on aquestes creuen petits torrents o sots, en sòls humits de textura sovint sorrenca, igual que les jonqueroles de *Juncus bufonius*. A diferència d'aquestes,

es fa en situacions de més pertorbació o fertilitat. Es tracta de comunitats on domina *Polygonum presicaria* o *Polygonum hydropiper*. Com que en molts casos aquestes formacions es fan a l'ombra del bosc, no solen ser comunitats molt exuberants i per tant no presenten un aspecte molt típic.

2015 - És una comunitat poc freqüent al territori. De totes maneres destaquem que prop del pla de les Caritats n'hem localitzat un exemple molt bonic i exuberant, ja que es feia en un reg al marge del bosc, molt ben il·luminat.

2016 - Aquest hàbitat l'hem localitzat exclusivament al sòls temporalment exundats de la riba del pantà de Sau. Es tracta de formacions lleugerament diferents a les que es troben en marges forestals ja que no hi dominen *Polygonum presicaria* o *Polygonum hydropiper*, si no que es tracta de comunitats més diverses on hi abunden espècies introduïdes com: *Veronica peregrina*, *Oenothera rosea*, *Xanthium echinatum* subsp. *italicum* i *Bidens frondosa*.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	17	0,02 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

22.4 VEGETACIÓ AQUÀTICA

22.411 Poblaments natants de *Lemna* spp. (lleties d'aigua), *Azolla caroliniana* o *Riccia*, d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques

2014 - Hem localitzat aquest hàbitat en una petita bassa natural situada a la llera de la riera Major, sota la casa dels Crous. Correspon a una densa població de lleties d'aigua (concretament *Lemna minor*). Per la seva localització, de difícil accés, i per la tolerància de *Lemna minor* a la pol·lució de les aigües, no creiem que aquest hàbitat tingui cap amenaça per a la seva supervivència.

2015 - Es tracta d'una comunitat molt rara al territori. N'hem localitzat només dos exemples. En els dos casos es tracta de poblaments de lleties d'aigua situats en basses prop de masies (Vila del Prat i la Verneda de St. Ponç). Dels dos, el millor exemple és el de la Verneda de St. Ponç, ja que ocupa una superfície més gran i hi viuen dues espècies de lleties d'aigua: *Lemna minor* i *Lemna gibba*. En canvi a la bassa de la Vila de Prat només hi viu *Lemna minor*. La conservació d'aquest hàbitat depèn exclusivament de les accions que els propietaris de les basses facin, per bé que, al tractar-se de basses artificials, les exemples aquí esmentats no són HIC.

2016 - Es tracta d'una comunitat rara al territori de la qual només hem localitzat tres exemples. En els tres casos es tracta de basses eutròfiques situades prop d'habitacions humanes, concretament prop del Castell de Savassona, l'Espluga i la Verneda de Sant Feliu. La conservació d'aquestes comunitats depèn exclusivament de les accions que els propietaris de

les basses facin, per bé que, al tractar-se de basses artificials, els exemples aquí esmentats no són HIC.

2017 - No hi és present.

2018 - S'han localitzat poblaments de llentia d'aigua a diverses basses naturals de la riera Major i del riu Ter. Tenen caràcter efímer, atès que quan hi ha aiguats desapareixen. A la presa de Vilanova l'espècie dominant era *Lemna gibba*. No es pot descartar la seva presència en algun safareig o bassa de reg, atès que són espècies cosmopolites i eurioiques. Per això es pot afirmar que és un hàbitat sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	10	0,02 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: 3150 Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (*Hydrocharition*) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (*Potamion*). No prioritari. Només si corresponen estanys naturals, que no és el cas; totes les poblacions són vora els rius, embassaments, sèquies i canals i per tant no són HIC.

22.422 Comunitats submerges d'herbes petites o mitjanes (*Potamogeton densus* i altres espigues d'aigua, *Elodea*, *Najas*, *Zannichellia*, *Ceratophyllum*...), d'aigües dolces estagnants

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es tracta d'un hàbitat rar al territori estudiat. La seva presència es centra al municipi de Tavèrnoles, al voltant del pla de Santa Margarida. Es tracta de basses on hi trobem comunitats de *Potamogeton trichoides*. Els dos millors exemples són una bassa prop de la casa de la Soleia i una altra prop de l'empresa Serveram S.L. En les dues, especialment la primera, *P. trichoides* forma poblacions grans i denses. En la resta de casos, es tracta de petites basses, associades al bestiar boví, on *P. trichoides* o bé *P. pectinatus* formen petites poblacions. No sembla que aquest hàbitat presenti cap amenaça ja que *P. trichoides* sembla tolerar força bé l'eutrofització i la terbolesa de les aigües. Com que en tots els casos es tracta de basses d'origen antròpic aquestes comunitats no són HIC. Des del punt de vista de la conservació, el futur d'aquestes comunitats va lligat a les decisions de gestió que prenguin els propietaris de les esmentades basses.

2017 - No hi és present.

2018 – Se'n coneixen dos exemples, una població de *Zannichellia peltata* lligada a una petita bassa artificial prop de les Fagedes, i una població de *Potamogeton trichoides* ubicada a una bassa pel bestiar al nord del Pla de Santa Margarida. Atès que *P. trichoides* tolera força bé l'eutrofització i la terbolesa de les aigües no sembla que aquest hàbitat pugui desaparèixer. No obstant, aquest impacte limita de forma important el potencial biològic dels punts d'aigua, fet que caldria tenir en compte en la gestió de l'espai.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	6	0,02 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap, ja que tots els exemples corresponen a basses d'origen antròpic.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicants i amb fulles flotants amples (*Potamogeton natans*, *P. coloratus*, *P. nodosus*), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - És un hàbitat molt rar al territori estudiat del qual només hem localitzat dos exemples en basses destinades a fer d'abeuradors de bestiar boví al voltant del pla de Santa Margarida. Hem assignat aquest hàbitat a petites poblacions de *Potamogeton nodosus* que viuen en aquestes basses. En general, segons hem apreciat, no es tracta d'un hàbitat molt amenaçat; ja que tot i que és rar, sembla que *P. nodosus* té certa tolerància a l'eutrofització i la terbolesa de les aigües que causa el bestiar boví. A més a més, aquesta espècie sembla estar en expansió al territori estudiat.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	2	0,003 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap (ja que no correspon a rius).

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

22.432 Comunitats d'herbes radicants amb fulles flotants o submerges (*Callitriche*, *Ranunculus gr. aquatilis*), d'aigües dolces estagnants, somes i de nivell fluctuant

2014 - Hem assignat a aquest hàbitat tres petites poblacions de *Callitriche stagnalis* situades en petits bassals o en un toll d'un rierol. Dues d'aquestes poblacions es troben prop del turó del Faig Verd, mentre que la tercera és troba prop del puig Cubell. Es tracta d'hàbitats efímers, especialment en el cas dels bassals, que fàcilment poden desaparèixer.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat una petita població de *Callitriche stagnalis* situada al centre d'una petita bassa prop de la masia de Montalt. Com ja hem dit convé preservar aquesta bassa per la flora singular que allotja.

2016 - Hàbitat molt rar al territori estudiat del qual només hem localitzat un exemple. Es tracta d'un petit bassal situat en una pista forestal on hi havia una densa població de *Callitriche stagnalis*. Aquesta pista es troba prop al pla de les Eugues. Es tracta d'un hàbitat molt efímer, ja que el bassal fàcilment pot desaparèixer.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	5	0,002 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap (ja que mai va lligat a rius).

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

22.441 Poblaments submersos d'asprelles (*Chara spp.*), de basses i estanys d'aigües carbonàtiques

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hàbitat molt rar a tot el territori del qual hem localitzat tres exemples. El més ben constituït d'ells correspon a un petit embassament al torrent de Casadevall. Un altre exemple l'hem localitzat en una bassa destinada a abeurar el bestiar boví, prop del puig d'en Roca. L'últim exemple, l'hem localitzat en un gorg del torrent del Castell, prop de la seva desembocadura. En els dos primers exemples, la pervivència d'aquest hàbitat dependrà de la gestió que els propietaris facin de la bassa i de la petita pressa. A més a més, en els tres casos, l'eutrofització de les aigües és un factor clau per la pervivència d'aquest hàbitat.

2017 - Hàbitat localitzat en zones on s'entolla l'aigua. L'hem trobat de una bassa de mida reduïda, amb aigües netes, a la part baixa del torrent de l'Aiguardent, a prop de la pista. Els problemes de conservació poden ser deguts a sequeres perllongades, modificació de l'hàbitat, o per arranjament de la pista.

2018 - Només n'hem detectat un exemple en una petita bassa artificial prop de les Fagedes, on conviu amb *Zannichellia peltata*. És un hàbitat molt vulnerable a canvis en el medi hídic.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	6	0,01 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de caròficies**. No prioritari.

24 AIGÜES CORRENTS

24.1 CURSOS D'AIGUA

24.16 Cursos d'aigua intermitents

Bona part de les rieres que desemboquen al riu Ter o al pantà de Sau, i d'altres del territori, corresponen a aquest hàbitat, tot i que, per motius metodològics (escala de treball, poca amplada de la llera, etc.) i perquè queda implícit per la presència d'altres hàbitats, no l'hem representat al mapa.

24.2 CODOLARS FLUVIALS

24.226 Codolars fluvials amb vegetació no especialitzada, sobretot a terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat un tram del Ter i a tres trams de la riera Major sense bosc de ribera. L'hàbitat resulta poc característic perquè els còdols es barregen amb la roca nua, herbassars, bosquines, etc. Es pot plantejar assignar aquests trams al codi 24.12, tot i que la llera és força estreta.

HIC que hi correspon: Cap.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
4	0	6,44 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

24.5 FANGARS FLUVIALS

24.52 Comunitats de teròfits alts -*Bidens tripartita*, *Polygonum persicaria* (herba presseguera), *Ranunculus sceleratus*...-, poc o molt nitròfiles, de sòls fangosos, inundables

2014 - Assignem a aquesta unitat un poblament poc dens de *Polygonum persicaria*, *Rorippa sylvestris*, *Xanthium italicum* i altres plantes higròfils i ruderals localitzat als sòls lleugerament fangosos de la petita presa de Vilanova. Es tracta d'un mal exemple d'aquests tipus de vegetació.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Hàbitat que apareix dispers, colonitzant els marges del riu Ter aigües avall de la presa de Sau, quan el nivell de la cua del pantà de Susqueda baixa, allà on el bosc de ribera està més obert i degradat.

2018 - Correspon als herbassars nitròfils que es fan a la llera del Ter i als marges de l'embassament de Sau.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	4	10,39 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: **3270 Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodium rubri* p.p. i del *Bidention* p.p.** No prioritari. (només si va lligat a rius).

3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA

31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA

31.2 LANDES SEQUES

31.2261+ Landes de bruguerola (*Calluna vulgaris*), sovint amb *Genista pilosa*, *Genista anglica*..., silicícules, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - La bruguerola (*Calluna vulgaris*) és molt abundant a les clarianes i espais oberts del sector central de l'àmbit d'estudi, però sovint forma part de bruguerars i brolles. Hem indicat alguns dels rodals on forma poblaments més o menys continus, ubicats preferentment en vessants amb sòls magres. En aquests casos presenta una composició florística empobrida, a mig camí entre una landa i una brolla mediterrània. Per la manca d'espècies característiques no és clar si aquests poblaments s'han d'assignar a aquest hàbitat o al 31.2262+.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	14	0,22 ha	0	< 1%

HIC que hi correspon: **4030 Landes atlàntiques i subatlàntiques seques.** No prioritari.

31.8 BOSQUINES, MATOLLARS I HERBASSARS GENERALMENT PREFORESTALS O POSTFORESTALS

31.8122 Bardisses amb esbarzer (*Rubus ulmifolius*), aranyoner (*Prunus spinosa*), gavarres (*Rosa* spp.)..., mesoxeròfiles, lligades a boscos més aviat secs, de la muntanya mitjana poc plujosa

Aquesta comunitat tendeix a ocupar ambients més xeròfils que els falgars o les altres bardisses (unitat 31.891).

2014 - Aquestes bardisses són rares al territori estudiat i ocupen superfícies molt petites. Hem assignat a aquest hàbitat formacions arbustives dominades principalment per l'arayoner (*Prunus spinosa*). La seva presència es concentra a les parts més baixes de territori on ocupa ambients més xeròfils que els falgars o les altres bardisses (unitat 31.891).

2015 - Aquestes bardisses són abundants al territori estudiat. Es solen fer en marges forestals, generalment de rouredes o pinedes de pi roig, per bé que també es troben als marges d'alguns camps de cereals o pastures. En alguns casos es tracta de formacions gairebé monoespecífiques d'arayoner (*P. spinosa*). En canvi, en altres casos, es tracta de comunitats arbustives més diverses on a part de l'arayoner hi podem trobar, entre altres, diferents gavarreres (*Rosa sp*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*) i l'olivereta (*Ligustrum vulgare*).

2016 - Es tracta d'un tipus de bardissa força present al territori, per bé que costa trobar-ne bons exemples, especialment al municipi de Tavèrnoles. En alguns casos es tracta de formacions gairebé monoespecífiques d'arayoner (*P. spinosa*). En canvi, en altres casos, es tracta de comunitats arbustives més diverses on a part de l'arayoner i podem trobar, entre altres, diferents gavarreres (*Rosa sp*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*) i l'olivereta (*Ligustrum vulgare*).

2017 - Estès per tot el territori, l'hem marcat a la capa de punts, atès que es troba molt als marges forestals, a la transició entre els boscos i les zones de pastura i en tots els marges, tant dels camins com els que separen les feixes.

2018 - Es tracta d'un tipus de bardissa força present a l'extrem nord del pla de Santa Margarida i a l'entorn de Vilanova de Sau, per bé que costa trobar-ne bons exemples. En alguns casos es tracta de formacions gairebé monoespecífiques d'arayoner (*P. spinosa*). En canvi, en altres correspon a comunitats arbustives més diverses on a part de l'arayoner i esbarzers podem trobar diferents gavarreres (*Rosa ssp.*) i l'arç blanc (*Crataegus monogyna*). No presenta problemes de conservació sempre que es mantingui l'activitat agrícola i ramadera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
6	50	5,91 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

31.8127* Saücars (bosquines de *Sambucus nigra*), amb vidalba (*Clematis vitalba*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquesta comunitat un poblament dens i relativament gros de saüc (*Sambucus nigra*) localitzat molt prop de la masia de Cànoves, al torrent de Cànoves. Acompanyant al saüc, també s'hi feien, entre altres, el sanguinyol (*Coronilla sanguinea*), l'heura (*Hedera helix*) i l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*).

2016 - Hem localitzat dos exemples d'aquesta comunitat. Un situat al pla del Castell i l'altre prop de Folgueroles, a cal la Guarda. En el primer cas es tracta d'un exemple no molt típic. Concretament un marge d'un camp de conreu on hi havia un poblament de saücs (*Sambucus nigra*) important acompanyat de sanguinyol (*Corunus sanguinea*) i vidalba (*Clematis vitalba*). En canvi, en el segon cas, és un exemple més típic. Es tracta d'una antiga plantació de pollancre tallada situada als marges d'una riera. En aquest cas, el saücar ocupa una extensió gran i la composició florística és heterogènia. De totes maners el saüc hi és sempre present, arribant a dominar en alguns indrets. A part d'ell hi trobem diferents espècies de bardissa (*Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa* i *Rubus ulmifolius*) i ruderals (*Urtica dioica*, *Chelidonium majus*).

2017 - No hi és present.

2018 - El saüc és relativament abundant a les clarianes dels boscos de ribera sobre sòls eutròfics a l'entorn de Vilanova de Sau i també en clotades frescals corresponents a horts abandonats i/o marges de plantacions forestals, sovint barrejat amb bardisses.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	9	0,52 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

31.8414 Landes de gòdua (*Sarothamnus scoparius*), acidòfiles i mesòfiles, de la muntanya mitjana plujosa (i de terra baixa)

2014 - Les denses formacions de gòdua (*S. scoparius*) ocupen antigues pastures o conreus abandonats des de fa força temps. Es tracta de formacions florísticament força pobres on la gòdua és l'espècie dominant. Des del punt de vista de la successió vegetal solen ser posteriors a la bardissa.

2015 - És una comunitat típica del sector granític de les Guilleries, encara que també la podem trobar a ponent de la riera Major. Les landes de gòdua (*S. scoparius*), generalment constituïdes per denses formacions d'aquesta espècie, solen ser pauciflores. Ocupen antigues pastures, costers d'explotacions de sauló o conreus abandonats des de fa força temps. Es tracta de formacions florísticament força pobres on la gòdua és l'espècie dominant. Des del punt de vista de la successió vegetal solen ser posteriors a la bardissa i els falgars.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - La gòdua és força freqüent al pla de Vilanova i al sector granític del territori, però sovint forma part de la vorada del bosc o es barreja amb bardisses, i no hi ha rodals ben constituïts. N'hem indicat els sis rodals més extensos. No presenten problemes de conservació perquè la seva aparició i desaparició forma part de la dinàmica de la successió vegetal.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
14	16	14,21 ha	1	< 1%

HIC que hi correspon: Cap.

31.863 Falgars (poblaments de *Pteridium aquilinum*), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)

2014 - Formacions molt denses dominades per la falguera aquilina (*P. aquilinum*) de composició florística molt variable en funció de l'ambient que ocupen. A les parts més baixes del territori la seva presència és més aviat escassa i es concentra en exposicions obagues o sots. Conforme ens movem cap a zones més altes, els falgars passen a ocupar tot tipus d'exposicions excepte les soles. Als plans prop de Vallclara, els falgars ocupen petits plans antigament pasturats. En aquestes situacions *P. aquilinum* va esporàdicament acompanyat d'*Agrostis capillaris*, *Prunella vulgaris* i, molt rarament, de *Stellaria graminea*. Es tracta de falgars pròxims als falgars mesohigròfils i acidòfils inclosos a la unitat 31.861, però que incloem en aquesta unitat a causa de la seva composició florística. És conegut que la falguera aquilina té una alta capacitat de rebrotar. Com que periòdicament es fan estassades sota les línies elèctriques amb l'objectiu de prevenir incendis forestals, és fàcil que els falgars ocupin àmplies extensions sota d'aquestes línies.

2015 - Es tracta de formacions herbàcies molt denses dominades per la falguera aquilina (*P. aquilinum*). La seva composició florística és molt variable en funció de l'ambient que ocupen. En general però, es tracta de comunitats florísticament pobres. La seva presència es concentra en obagues, sots o marges de conreus; sempre sobre sòls relativament humits.

2016 - És un hàbitat més aviat rar al territori estudiat. L'únic exemple extens es troba sota una línia elèctrica, on les periòdiques estassades afavoreixen les masses gairebé monoespecífiques de falguera aquilina (*P. aquilinum*).

2017 - Hàbitat que colonitza camps abandonats o clarianes de boscos ocupant pocs metres quadrats. Hem anotat un sol polígon.

2018 - Els falgars són força abundants a bona part del territori, i només defugen els solells i els sòls massa secs. Forma poblaments importants sota línies elèctriques, pastures degradades i en camps abandonats, on a mig termini es poden veure desplaçats per les bardisses i els matollars de gòdua. No presenten problemes de conservació perquè la seva aparició i desaparició forma part de la dinàmica de la successió vegetal.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
18	19	14,01 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

31.891 (inclou 31.891r) Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

2014 - Aquesta unitat és, sens dubte, la bardissa dominant al territori. Es fa en tot tipus de situacions, però preferentment viu en sots humits o obagues. Es tracta de comunitats impenetrables dominades per *R. ulmifolius* i sovint acompanyades de *R. canescens*, *Pteridium aquilinum* i *Clematis vitalba*. En canvi *Coriaria myrtifolia* hi és totalment absent i *Ligustrum vulgare* hi és rar. A les parts més altes i als sots humits *R. ulmifolius* perd importància i apareix en substitució seva *R. vigoii* o estirps híbridogèniques d'aquest amb *Rubus* de la secció *Glandulosi*. Aquestes darreres bardisses representen una transició cap a les bardisses dels boscos mesohigròfils, unitat 31.8111.

2015 - Unitat formada per comunitats impenetrables dominades per esbarzer (*R. ulmifolius*) o roldor (*Coriaria myrtifolia*). Mentre que el primer tipus és comú a tot el territori, les bardisses de roldor són més aviat rares i la seva presència es concentra a les valls que miren cap a la plana de Vic, situades a l'extrem oriental del territori estudiat. És per això que hem indicat aquest darrer tipus de bardisses amb el codi particular 31.891r. Pel que fa les bardisses d'esbarzer, solen anar acompanyades de *Pteridium aquilinum* i *Clematis vitalba*. A les parts més altes, situades a l'est del territori estudiat, *R. ulmifolius* perd importància i apareix en substitució seva *R. vigoii* o estirps híbridogèniques d'aquest amb *Rubus* de la secció *Glandulosi*. Aquestes darreres bardisses representen una transició cap a les bardisses dels boscos mesohigròfils, unitat 31.8111.

2016 - Aquesta unitat està formada per comunitats impenetrables dominades per esbarzer (*R. ulmifolius*) o roldor (*Coriaria myrtifolia*). Mentre que el primer tipus és comú a tot el territori, les bardisses de roldor són més aviat rares i la seva presència es concentra als costers secs prop del puig d'en Roca. És per això que hem indicat aquest darrer tipus de bardisses amb el codi 31.891r. Pel que fa les bardisses d'esbarzer, a la plana de Vilanova de Sau i a les parts més humides solen anar acompanyades de *Pteridium aquilinum*, en canvi, a les parts més seques, es tracta de masses d'esbarzer (*R. ulmifolius*) pures o gairebé pures. En aquests últimes hi solem trobar algun aranyoner (*Prunus spinosa*) marcant la transició cap a les bardisses d'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), aranyoner (*Prunus spinosa*) i gavarres (*Rosa* spp.).

2017 - Hem marcat aquest hàbitat en la capa de punts. Està restringit a les parts baixes i mitjanes del territori estudiat, especialment als fons de barrancs, marges de cursos fluvials i de camps, i vorades de bosc de ribera. Les bardisses que apareixen als marges de cursos fluvials sovint presenten arbres (sobretot freixe, alzina, om, roure...) dispersos o fent petits bosquets.

2018 - Hem assignat la majoria de bardisses a aquesta unitat, atès que la majoria es troben en clotades amb sòl profund i clarianes de boscos de ribera. Sovint corresponen a poblaments gairebé purs de *Rubus ulmifolius*, amb algunes espècies acompanyants com la falguera (*Pteridium aquilinum*), la gòdua (*Sarothamnus scoparius*) o el sanguinyol (*Cornus sanguinea*). El roldor (*Coriaria myrtifolia*), és molt rar a Vilanova de Sau. No presenten problemes de conservació perquè la seva aparició i desaparició forma part de la dinàmica de la successió vegetal.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
23	75	13,61 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

31.8C1* Avellanoses (bosquines de *Corylus avellana*), mesohigròfiles, d'ambients frescals de la muntanya mitjana

2014 - Aquests tipus d'avellanosa és molt rara al territori i només n'hem localitzat un exemple. Es tracta d'un sot humit dominat per *C. avellana* amb el sotabosc és ric en herbes nemorals com *Helleborus viridis* o *Oxalis acetosella*. Es tracta d'una formació secundària procedent de la degradació de la fageda circumdant.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	0,53 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

31.8C2* Avellanoses (bosquines de *Corylus avellana*), amb *Polystichum setiferum*..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)

2014 - Es tracta del tipus d'avellanoses dominants al territori. Mai arriben a ser molt extenses ja que fàcilment són substituïts per les freixenedes o les fagedes, excepte en els sots del nord oest del territori, sota Bancells. Ocupen dos tipus de situacions clarament diferenciades: terrasses prop de les rieres o sots amb un elevat pendent. En el primer cas es tracta de comunitats secundàries provinents de la degradació de les freixenedes, mentre que en el segon cas llur presència es veu lligada al dinamisme d'aquests ambients.

2015 - Es tracta del tipus d'avellanoses dominants al territori. Destaquen per la seva extensió les avellanoses situades a la part baixa d'alguns afluents de la riera Major; concretament el torrent de la Verenda de St. Ponç, el sot de can Gall, i especialment els sots obacs que menen cap a la riera de can Faire. Ocupen sots i vessants d'elevat pendent; on formen comunitats naturals, ja que el dinamisme del medi o la manca d'humitat no permet el desenvolupament de freixenedes o vernedes. En canvi, quan les avellanoses ocupen terrasses fluvials segurament es tracta de formacions afavorides per l'home.

2016 - Sens dubte és l'avellanosa dominant al territori i ocupa àrees extenses als vessants abruptes de les rieres que van de la plana de Vilanova cap a la riera Major. Dins aquesta zona cal destacar, per la seva extensió i estat de conservació, les avellanoses del torrent de la Font d'en Martí. Es tracta d'avellanoses probablement primàries, ja que ocupen vessants d'elevat pendent on el dinamisme del medi o la manca d'humitat no permeten el desenvolupament de freixenedes o vernedes. Fora de la plana de Vilanova també trobem avellanoses extenses al Sot

Fosc i al torrent dels Munts. En aquest cas, com en altres dels plans de Vilanova, semblen més aviat comunitats secundàries derivades de la pertorbació de freixenedes o, fins i tot, vernedes.

2017 - No hi és present.

2018 - Hàbitat molt abundant als fondals i cursos fluvials de tota la zona. Sovint voreja freixenedes i vernedes, o bé colonitza la capçalera dels torrents allà on el cabal no és permanent. A l'entorn de Vilanova de Sau també es fa al sotabosc de pollancredes abandonades. Allà on es fa conjuntament amb formacions arbrades resulta subrepresentada, atès que hem indicat de forma preferent vernedes i freixenedes. El seu estat de conservació és bo perquè bona part dels fondals on es troba pateixen una pressió antròpica reduïda.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
24	33	37,56 ha	1 (2)	2,8 %

HIC que hi correspon: Cap.

31.8C3+ Avellanoses (bosquines de *Corylus avellana*), mesòfiles o mesoxeròfiles, d'ambients secs de la muntanya mitjana

2014 - Aquest tipus d'hàbitat és rar al territori i només n'hem localitzat dos exemples, l'un en un sot un xic sec i l'altre en una terrassa allunyada de qualsevol curs d'aigua. Es tracta de comunitats secundàries procedents d'antigues rouredes.

2015 - Aquest tipus d'avellanosa és més rar al territori que l'anterior. Només dos exemples, un situat en un vessant prop de la masia de Rifà i l'altre situat en un torrent al est del coll de Romegats. Aquest últim exemple destaca per la seva extensió. És probable que es tracti de comunitats secundàries procedents d'antigues rouredes.

2016 - És un tipus d'avellanosa més aviat rar al territori del qual només hem localitzat dos exemples, un al torrent de Casadevall i l'altre al torrent de Can Tramuntana. D'aquests dos destaca el del primer torrent per la seva extensió. És probable que es tracti de comunitats secundàries.

2017 – No hi és present.

2018 - És un hàbitat relatiuament rar al territori, limitat a clarianes forestals frescals però amb sòl no humit. Forma part del mosaic forestal dels fondals, on es barreja amb rouredes, freixenedes, castanyedes, plantacions de pollancre, etc. La seva composició florística és variable segons la localitat, amb presència més o menys abundant d'espècie nemorals o espècies nitròfiles. N'hem indicat un rodal molt extens al Crous, en un fondal orientat al sud. En aquest indret és probable que correspongui a comunitats secundàries procedents d'antigues rouredes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	4	9,53 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

31.8D Bosquines d'arbres caducifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials del bosc

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat aquest habitat a tres bosquines de roure que es troben sota línies elèctriques. Per tant, no es tracta de comunitats naturals, sinó que són fruit de les reiterades estassades que es practiquen sota les línies elèctriques per tal de prevenir possibles incendis forestals.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a indrets afectats per talls o intervencions forestals freqüents.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	0	2,56 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

32 BOSQUINES I MATOLLARS MEDITERRANIS I SUBMEDITERRANIS

32.1 MÀQUIES I ALTRES BOSQUINES ALTES

32.1121+ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Es considera màquies d'alzina a les formacions dominades per alzina que fan fins a 6 metres d'alt. De totes maneres determinar l'alçada dels arbres no sempre és fàcil, i per tant, la distinció entre màquia d'alzinar i alzar no és trivial. En el nostre cas hem emprat aquesta unitat només pels casos més on clarament la majoria d'alzines feien menys de 4 metres, en canvi els casos dubtosos els hem assignant als alzinars (unitat 45.3131+). Al finalitzar la cartografia hem acabat d'ajustar aquestes unitats de màquies a partir del mapa de variables biofísiques de l'arbrat de l'ICGC

2014 - Les màquies d'alzina acidòfiles es troben aquí i allà, però la seva presència pren importància ben a la meitat septentrional, on ocupen extensions importants als vessants solells o amb un pendent important. A part de l'alzina, a les màquies hi podem trobar un recobriment important d'arboç (*Arbutus unedo*) o el bruc d'escombres (*Erica scoparia*). Probablement gran part d'aquests màquies provenen d'antics alzinars carbonejats, per bé que, en algunes situacions, no es pot descartar que es tracti de comunitats primàries.

2015 - Les màquies d'alzina acidòfiles són rares al territori, ja que la majoria de màquies també contenen roure, a part d'alzina, i pertanyen a la següent unitat. Només n'hem localitzat tres exemples, un situat a la part alta de les Guilleries granítics, i dos a les Guilleries no granítics. Es tracta de formacions que es fan en costers molt secs que probablement provenen d'antics alzinars carbonejats.

2016 - Podem trobar màquies d'alzina acidòfiles al llarg de tots els costers secs dels cingles de Vilanova i els cingles situats al voltant dels Munts. A part de la mateixa alzina, en aquestes màquies hi solen abundar els brucs (*Erica scoparia*, *E. arborea*), l'arboç (*Arbutus unedo*) i l'aladern (*Rhamnus alaternus*).

2017 - Màquia de 4-5 m d'alçada que té un recobriment important a la zona i que es distribueix de forma dispersa per tot el territori, sovint fent grans masses. En general es tracta de formacions secundàries en indrets on l'alzinar ha estat degradat (tala, carboneig, incendis, etc.), pel que si no hi ha més pertorbacions, aquest hàbitat progressivament es transformarà en els hàbitats del grup dels alzinars (45.3). Tot i que en alguns sectors, on el sòl és més pedregós i prim, aquest hàbitat pot ser el potencial. Això fa que sovint els trànsits entre aquesta unitat i els boscos d'alzina siguin difícils de separar. Cal tenir present que en alguns casos l'alzina té recobriments poc importants en comparació amb altres arbustos propis de l'alzinar com el fals aladern, l'arboç, el bruc, etc., i fan trànsits cap a les bosquines silícícoles (32.311) i els bruguerars (32.322+). Els problemes de conservació provenen dels incendis i dels aprofitaments forestals.

2018 - De forma similar a la cartografia de 2016, la majoria de màquies es troben als costers secs i amb sòls magres sota els cingles de Vilanova. També hi ha petits rodals a la resta del territori, defugint les cotes baixes amb inversió tèrmica. És possible que en part corresponguin a antics alzinars carbonejats, atès que predominen les alzines de rebrot.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
95	2	216,56 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.1131+ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Per distingir entre màquia d'alzinar calcícola i alzinar calcícola (45.3132+) hem fet servir el mateix criteri que en l'anterior unitat.

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Aquesta unitat només ocupa extensions importants als costers secs situats al voltant del Puig del Far. A diferència de la resta de cingles de Vilanova de Sau i els Munts, en aquesta zona aflora a la part superior dels cingles una banda importat de roques sedimentàries (roques calcàries i gresos) de reacció clarament bàsica. Això fa que les màquies d'alzina acidòfiles siguin substituïdes per màquies d'alzina calcícoles. A aquests últimes, a diferència de les primeres, no hi trobem cap espècie de bruc, ni *Erica scoparia* ni *E. arborea*.

2017 - No hi és present

2018 - La distribució d'aquest hàbitat coincideix amb els vessants solells calcaris del sector nord-oest de l'àmbit d'estudi: cingles de Santa Cília i de les costes del Vilar i de la Rovira. En alguns punts hi ha una certa presència de roures, però pel fet que hi predominen les alzines hem preferit no assignar cap polígon a l'hàbitat següent.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
11	0	32,49 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.1152* Màquies amb barreja d'alzina (*Quercus ilex*) i roures (*Quercus spp.*), de les terres mediterrànies

Per la distinció entre màquies i alzinars amb roures i els alzinars amb roure (unitat 45.3122*) hem aplicat el mateix criteri explicat en l'unitat 32.1121*.

2014 - Les màquies on l'alzina i el roure es barregen són molt rares al territori i només n'hem localitzat un bon exemple en un solell prop de St. Pere de Castanyadell.

2015 - Les màquies on l'alzina i el roure es barregen són el tipus de màquia més abundant al territori, per bé que, en conjunt, no ocupen grans extensions. La seva presència és més important a les Guilleries granítiques, als costers secs i rocosos. De totes maneres, les àrees contínues més grans d'aquest hàbitat les trobem a les Guilleries no granítiques, concretament a prop de Puig-l'Agulla.

2016 - Les màquies d'alzina i roure són dos hàbitats ben diferenciats en aquesta fracció de l'espai natural. Per una banda, les trobem sota línies elèctriques. En aquest cas són fruit de les estassades repetides que es practiquen sota les línies elèctriques. Per altra banda, les trobem en costers secs, al voltant dels Munts o prop de Fucimanya. En aquests cas es tracta de comunitats naturals que ocupen costers un xic més freds o menys secs que els que ocupen les màquies d'alzina sense roure. Cal destacar que, a diferència de la resta de territori, als costers secs de Fucimanya, aquest hàbitat és clarament calcícola.

2017 - Màquia de 4-5 m d'alçada que té un recobriment relativament important a la zona i es distribueix de forma dispersa al sector occidental del territori, sovint fent grans masses. En general es tracta de formacions secundàries en indrets on l'alzinar-roureda ha estat degradat (tala, carboneig, incendis, etc.), pel que si no hi ha més perturbacions, aquest hàbitat progressivament es transformarà en els hàbitats del grup dels alzinars o de la roureda.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
23	0	97,66 ha	2	11,5 %

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.1321 Savinoses (màquies o garrigues amb abundància de *Juniperus phoenicea* subsp. *phoenicea arborescent*), calcícoles, de les contrades mediterrànies no litorals

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 – Les poblacions de savines (*Juniperus phoenicea* subsp. *phoenicea*) apareixen esparsament als cingles càlids del solell de Taveret i en alguns indrets pedregosos.

2018 - Hàbitat molt rar al territori, limitat a relleixos de cingleres calcàries assolellades. N'hem indicat dos rodals al cingle de santa Cília. Per la seva ubicació, malgrat la seva raresa no sembla que hagi de tenir problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
6	0	6,62 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: **5210 Màquies i garrigues amb *Juniperus* spp. arborescents, no dunars**. No prioritari.

32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (*Pinus pinea*) esparsos

2014 - No hi és present.

2015 - Per bé que els pinedes de pi pinyer no són rares al oest de la riera Major, aquesta unitat sí que ho és. Només hem localitzat la seva presència en uns costers secs prop de Puig-l'Agulla. Aquest coster està colonitzat per una extensa màquia d'alzina i roure i, en dos petites àrees clarament delimitades, hi trobem un estrat arbori de pi pinyer formant el present hàbitat.

2016 - Les pinedes de pi pinyer no són un hàbitat rar sota i al voltant dels cingles dels Munts. De totes maneres, la present unitat sí que ho és ja que només n'hem trobat dos exemples prop de coll Samedà. Es tracta de costers secs ocupats per màquies d'alzina que presenten un estrat espars de pi pinyer.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
4	0	8,39 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (*Pinus halepensis*) esparsos

2014 - No hi és present.

2015 - Encara que el pi blanc és un arbre força rar a tot el l'EIN Guilleries-Savassona té una presència important als costers secs situats al peu dels cingles del puig Moltó. Això sí, mai arriba a formar boscos, sino agrupaments arboris esparsos que acompanyen màquies d'alzinar, generalment acidòfiles.

2016 - Es tracta d'una unitat poc freqüent. N'hem localitzat quatre exemples de limitada extensió. Dos d'elles es troben situats prop del coll de Portell. En aquest cas es tracta de màquies d'alzinar amb un estrat espars de pi blanc. Els altres dos exemples es situen en costers secs d'exposició

solella on, enlloc d'una màquia, trobem una garriga amb un estrat espars de pi blanc. En general, aquesta unitat, així com el pi blanc, mostra certa afinitat pels substrats de reacció clarament bàsica.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
9	0	26,09 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

32.2 BOSQUINES I MATOLLARS TERMÒFELS MEDITERRANIS

32.21C Matollars dominats per ginestó (*Osyris alba*), de les contrades mediterrànies càlides

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es tracta d'una unitat de vegetació molt rara a l'EIN Guilleries-Savassona. En general el ginestó no és una espècie molt abundant a tot l'espai natural i molt més rarament arriba a formar matollars. Així doncs, només n'hem localitzat un exemple prop del turó de la Mina. Es tracta d'un matollar de ginestó no molt típic que es situava al caire d'un cingle, al marge d'un alzinar.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,001 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS SILICÍCOLES MEDITERRANIS

32.321* Bruguers amb dominància o abundància de bruc d'escombres (*Erica scoparia*), silicícoles, dels sòls profunds i poc secs de terra baixa (i de l'estatge montà)

2014 - Per bé que el bruc d'escombres és un arbust freqüent a tot al territori i té un recobriment important a les màquies d'alzina i a l'alzinar, rarament forma bruguers. Només n'hem localitzat dos exemples poc típics. En els dos casos es tracta de comunitats secundàries amb cert caràcter ruderal, ja que hi abunden *Rubus ulmifolius* i *Pteridium aquilinum*.

2015 - El bruc d'escombres és un arbust més o menys freqüent a tot al territori, però només forma bruguers extensos al peu dels cingles de Romegats i també sota el coll de la Creu. Gairebé sempre aquests matollars es formen en sòls prims i superfícies planeres, sobre gresos vermells. En alguns casos són matollars densos dominats pel bruc d'escombres i el bruc boal (*E. arborea*). En altres casos, són formacions més esparses que deixen espai perquè s'hi facin també,

acompanyant els brucs, la bruguerola (*Calluna vulgaris*) o l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*). A més a més, en molts casos, solem trobar un estrat arbori molt espars de pi pinyer o, més rarament, d'alzina.

2016 - El bruc és un arbust força freqüent en totes les àrees on el substrat presenta una reacció àcida. Generalment el trobem en màquies, i al sotabosc d'alzinars i pinedes de pi pinyer o pi roig. De totes maneres rarament forma bruguerars. N'hem localitzat alguns exemples bonics al voltant dels terraprimers situats al pla de les Eugues. Fora d'aquí també podem trobar bruguerars en alguns costers molt secs, com per exemple prop del coll de Portell. Finalment, aquesta comunitat també la trobem en les àrees estassades sota algunes línies elèctriques. En general, llevat de casos molt concrets, sembla tractar-se de comunitats secundàries.

2017 - No hi és present.

2018 - El bruc és un arbust abundant en totes les àrees on el substrat presenta una reacció àcida, especialment als plans de Vilanova de Sau i rodalies. Es fa tant en màquies com al sotabosc i clarianes d'alzinars i pinedes de pi pinyer o pi roig. Forma bruguerars, conjuntament amb el bruc boal (*E. arborea*), en terraprimers i vessants assolellats i secs, especialment als sectors afectats per la inversió tèrmica. En aquestes zones *Calluna vulgaris* també es abundant. Si bé pot tractar-se de comunitats secundàries, allà on el sòl és magre es pot mantenir durant molt de temps.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
36	7	49,67 ha	1 (2)	2,19 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.322* Bruguerars dominats per bruc boal (*Erica arborea*), silicícules, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes

2014 - No hi és present.

2015 - El bruc boal és una espècie relativament freqüent a tot el territori. Quant forma bruguerars sol acompanyar el bruc d'escombres (*E. scoparia*) constituint l'hàbitat anteriorment esmentat. Més rarament, en petites àrees de les Guilleries no granítiques, trobem masses pures de bruc boal, que hem assignat al present hàbitat.

2016 - El bruc boal és una espècie relativament freqüent en les àrees del territori on el sòl presenta reacció àcida. Més rarament forma bruguerars i en la gran majoria de casos es tracta de bruguerars on sol dominar el bruc d'escombres (*E. scoparia*), constituint l'hàbitat anteriorment esmentat. De forma molt més rara i excepcional el bruc boal forma masses pures que hem assignat a aquest hàbitat. Només n'hem localitzat dos exemples.

2017 - Fa petites taques, difós per tot el territori, especialment als sectors que han sofert incendis, tals i a les zones amb afloraments de roca. Sense problemes de conservació, per bé que és sensible als incendis forestals i progressivament evoluciona cap a formacions més madures.

2018 - El bruc boal és una espècie relativament freqüent en les àrees del territori on el sòl presenta reacció àcida. Es pot trobar tant dins bruguerars dominats pel bruc d'escombres (*E.*

scoparia), constituint l'hàbitat anteriorment esmentat, com en component de brolles mediterrànies, hàbitat 32.36, i també en alzinars de solell esclarissats, on es barreja amb l'arboç i altres espècies mediterrànies termòfiles. N'hem indicat dos exemples corresponents a aquest darrer cas.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	23	0,14 ha	1 (2)	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.342 Estepars dominats per estepa borrera (*Cistus salviifolius*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

2014 - Es tracta d'un hàbitat molt minoritari al territori. En general ocupa marges d'alzinars fortament estassats o pistes forestals en desús, sempre en ambients secs.

2015 - Es tracta d'un hàbitat molt minoritari al territori que, a més a més, en al majoria de casos, ocupa marges d'alzinars fortament estassats o pistes forestals en desús. Només a prop de Bell-lloc hem localitzat un exemple relativament ben constituït.

2016 - Es tracta d'un hàbitat rar al territori estudiat. Ocupa marges forestals o àrees fortament estassades. Només n'hem localitzat dos exemples que, a més, no estaven gaire ben constituïts.

2017 - No hi és present.

2018 - Es tracta d'un hàbitat rar al territori estudiat. Ocupa marges forestals o àrees fortament estassades. Només n'hem localitzat tres exemples que, a més, no estaven gaire ben constituïts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	11	0,09 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

32.3442* Estepars d'estepa de muntanya (*Cistus laurifolius*), acidòfils, dels Pirineus i del territori catalanídic septentrional

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 – Un sol punt al vessat meridional del puig-l'Agulla, en un indret afectat per un incendi forestal relativament antic.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,001 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.36 Brolles baixes i obertes d'estepes (*Cistus* spp.), brucs (*Erica* spp.)..., silicícoles, de terra baixa

2014 - Els costers i tossals saulosos són un ambient força difícil per a la vida vegetal, especialment si han patit processos erosius. En aquestes situacions s'estableixen brolles obertes on no hi domina cap arbust i els espais oberts són colonitzats per diferents herbes tals com *Festuca gr. ovina*, *Centaurea pectinata*, *Galium maritimum* i diferents plantes anuals.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Les brolles acidòfiles són abundants als vessants assolellats i de pendent més o menys pronunciat, on sovint es barregen amb màquies d'alzines. Els brucs i bruguerols tindrien més protagonisme a les clotades i sectors més afectats per la inversió tèrmica, mentre que a les zones més càlides les *Cistus salvifolius* i *Thymus vulgaris* tenen una presència més significativa. Per bé que alguns rodals es poden assignar a hàbitats més específics com el **32.342** o el **32.322+** hem preferit mantenir aquest hàbitat més general per no complicar excessivament la interpretació de la cartografia. Malgrat es pot veure localment amenaçat pel tancament de l'hàbitat no sembla que hagi de tenir problemes de conservació a curt termini perquè hi ha una superfície relativament important de clarianes i terraprimers.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
26	6	20,73 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

32.4 BOSQUINES I MATOLLARS CALCÍCOLES MEDITERRANIS

32.41 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*) sense plantes termòfiles o gairabé

2014 - No hi és present.

2015 - En altres territoris les garrigues solen ser comunitats extenses. En el nostre cas però, són comunitats molt localitzades i que ocupen una extensió molt limitada. Es fan exclusivament a les Guillerries no granítics i sobre sòls de reacció clarament bàsica. Es tracta de comunitats florísticament molt pobres on, a part del mateix coscoll, només hi solem trobar el llistó (*Brachypodium retusum*).

2016 - A diferència d'altres zones de l'EIN Guillerries - Savassona, en aquesta porció de territori les garrigues de coscoll són més o menys freqüents i ocupen un nombre considerable de costers secs i solells. En general ocupen àrees petites, però es troben distribuïdes per tot el territori sempre i quan el substrat sigui de matriu calcària. Als costers més secs i termòfils es tracta de comunitats florísticament molt pobres on, a part del mateix coscoll, només hi solem trobar el llistó (*Brachypodium retusum*). En situacions no tant extremes, com les que trobem al voltant de Fucimanya, podem trobar comunitats més riques, on a part del garric, hi trobem aladern

(*Rhamnus alaternus*), càdec (*Juniperus oxycedrus*) i boix (*Buxus sempervirens*). Aquest últim, en algunes ocasions, arriba a ser tan dominat com el garri.

2017 - Hàbitat molt puntual que indica ambients càlids i vessants pedregosos assolellats, on es veu afavorit pels incendis. Pot desaparèixer progressivament per la recuperació del bosc.

2018 - Les garrigues tenen una presència limitada al relleixos calcaris del sector oest. Malgrat la seva raresa local no semblen amenaçades perquè es fan en ambients poc susceptibles de ser modificats a curt termini.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
23	4	26,36 ha	1 (2)	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (*Thymus* spp.), sajolida (*Satureja montana*), esparbonella (*Sideritis scordioides*), o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - Aquest és un hàbitat exclusiu de les Guilleries no granítiques. Es fa en terraprimers o esqueis d'exposició no obaga on les condicions són massa dures per què els bruguerars o els estepars s'hi puguin establir. Es tracta doncs de petites formacions que, en la majoria de casos, tenen un caràcter primari. De totes maneres, prop de Bell-lloc hem localitzat alguns exemples extensos d'aquests hàbitat que clarament provenen de la degradació de bruguerars. En general es tracta de comunitats baixes (fins a 30 cm) on les plantes deixen gran part del sòl sense recobrir. A part del timó i la sajolida, els altres subarbusts que solen conformar aquesta comunitat són: *Fumana ericoides*, *Teucrium polium* i *Coronilla minima* ssp. *lotooides*. Solen acompanyar a aquests subarbusts algunes gramínies (*Dichanthium ischaemum* o *Festuca ovina*) o algunes plantes bulboses (*Dipcadi serotinum* o *Allium sphaerocephalon*).

2016 - Encara que no ocupa grans extensions, és un hàbitat freqüent a tot el territori estudiat. Es fa en terraprimers, sobre substrats de reacció clarament calcària o no. Tot i això, sigui quina sigui la reacció del sòl sobre el que es fan, aquestes timonedes sempre allotgen un contingent de flora calcícola important, i és per això que els hem assignat a aquesta unitat. En general es tracta de timonedes on, a més del timó i la sajolida, també hi abunden *Fumana ericoides*, *Teucrium polium* (subsp. *aureum* o subsp. *polium*), *Helianthemum oelandicum* i *Convolvulus cantabrica*. Sovint quant es fan en terraprimers termòfils mostren una composició amb certa afinitat als prats sabanoides d'albellatge (34.634), mentre que quant es fan en sòls profunds la seva composició és afí al les joncedes (34.721). Finalment, en certes situacions, les timonedes poden tenir un contingent no menyspreable de plantes anuals; cosa que les fa afins als pradells de *Thero-Brachypodium* (34.5131).

2017 - No hi és present.

2018 - *Thymus vulgaris* és força abundant als terraprimers assolellats de bona part del territori, tan sobre substrat àcid com bàsic, i també en joncedes. Tot i això, sigui quina sigui la reacció del sòl sobre el que es fan, aquestes timonedes sempre allotgen un contingent de flora calcícola important, i és per això que els hem assignat a aquesta unitat. Malgrat resultar vulnerable al tancament de l'hàbitat no sembla un hàbitat amenaçat perquè creix en ambients poc susceptibles de ser modificats a curt termini.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
17	36	8,09 ha	2	3,96 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.4811+ Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - L'argelaga (*Genista scorpius*) apareix esparsament en marges de boscos en el territori estudiat; mai fa clapes prou grans i denses com per formar un polígon cartografiable.

2018 - És un hàbitat rar, localitzat en zones pasturades sobre sòl calcari de l'extrem oest del territori.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,11 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

32.4C Brolles dominades per foixarda (*Globularia alypum*), calcícoles, de terra baixa

Coneixem una petita taca d'aquest hàbitat que colonitza sòls pedregosos calcaris als cingles de Moltorer (vora Tavertet), fora dels límits de la cartografia, però molt a la vora.

32.6 MATOLLARS SUBMEDITERRANIS I MEDITERRANIS MUNTANYENCS

32.641+ Boixedes (matollars de *Buxus sempervirens*) de la muntanya mitjana (i de les contrades mediterrànies)

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquesta comunitat una matollar de boix d'extensió considerable situat al sot de la Casilla, prop de la masia del Mas. Es tracta clarament d'una formació arbustiva d'origen secundari.

2016 - Hem assignat a aquesta unitat dos polígons situats prop de Fucimanya. Es tracta de dos costers pedregosos d'exposició més aviat obaga. En aquesta situació, la garriga (32.41) passa a

estar fortament o totalment dominada pel boix . Sobre d'aquest espècie estrat de boix hi trobem un estrat molt espars de roures (*Quercus humilis*).

2017 - No hi és present.

2018 - El boix és una espècie molt abundant en terrenys calcaris. La majoria de polígons que hem indicat corresponen a formacions primàries, atès que les boxedes estan ubicades en relleixos de cingleres on els arbres no poden créixer. La conservació del boix es veu molt amenaçada per una plaga d'origen asiàtic, la papallona *Cydalima perspectalis*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
10	1	6,47 ha	1 (2)	< 1 %

HIC que hi correspon: 5110 Boxedes xerotermòfiles permanents, dels vessants rocosos

32.A GINESTARS DE GINESTA VERA

32.A Ginestars de ginesta vera (*Spartium junceum*), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)

Coneixem una petita taca d'aquest hàbitat propi de zones alterades (marges de pistes, camps abandonats... vora de Tavertet, fora ja dels límits cartografiats.

34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

34.3 PRATS MEDIOEUROPEUS (O MEDITERRANIS) DOMINATS PER HERBES PERENNES

34.32611+ Prats calcícoles i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Plantago media* (plantatge), *Galium verum* (espunyidella groga), *Cirsium acaule*..., de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí dels Pirineus i de les terres properes

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Els prats mesòfils calcícoles són molt escassos, tant per limitacions ambientals com per la intensificació ramadera. Val la pena prendre mesures per garantir al seva conservació específica i per millorar la qualitat ambiental de les pastures en general. Només hem indicat tres petits rodals ubicats en clarianes forestals pasturades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,03 ha	2	< 1%

HIC que hi correspon: **6210 Prats -i fàcies emmatades- medieuropeus, seminatural, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).** No prioritari.

34.36 Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquesta unitat dos formacions herbàcies dominades per *Elymus pungens* amb presència de certs elements post culturals com ara *Convolvulus arvensis* o *Vicia sativa* subsp. *nigra*. Una estava situada al marge d'un camp prop de la Verneda de St. Ponç i l'altra en una feixa abandonada prop del Molí del Soler. A l'EIN Guilleries - Savassona el fenassar típic hi és inexistent. De totes maneres, en altres zones on el fenassar típic és abundant sovint s'observen exemples d'aquesta comunitat on *Elymus pungen* és l'espècie dominant. És per això que creiem que els dos exemples que hem assignat a aquesta unitat són fenassars poc típics.

2016 - Hem assignat a aquesta unitat dues formacions herbàcies en antigues feixes abandonades. Una situada prop de Masdencoll i l'altre prop de la Passarella. La primera de les dues era la més típica, ja que el fenàs (*Brachypodium phoenicoides*) hi tenia un pes molt important. En canvi l'exemple de la Passarella era semblant als exemples localitzats l'any 2015.

2017 - No hi és present.

2018 - Hàbitat lligat a talussos, marges de camps i antics cultius abandonats, que tan sols hem detectat al pla de Vilanova. En un territori força plujós com el nostre, aquestes formacions són força atípiques, ja que rarament estan dominades per *Brachypodium phoenicoides*, i presenten una composició amb un pes força important de tàxons dels herbassars humits i vorades (*Peucedanum oreoselinum*, *Achillea millefolium*, *Arrhenatherum elatius*, *Poa pratensis*, *Lotus corniculatus*...). Per aquesta raó els hi hem assignat un valor Tipus de 0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	8	0,08 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

34.4 VORADES HERBÀCIES

34.41 Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb *Origanum vulgare* (orenga), *Geranium sanguineum*, *Tanacetum corymbosum*, *Oryzopsis paradoxa*..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses

2014 - Per bé que els boscos poc humits, com les rouredes i especialment els alzinars muntanyencs, tenen un recobriment molt important al territori, la vorada herbàcia associada a aquests boscos esta molt mal constituïda. Els espais oberts naturals no forestals són molt rars i en la majoria de casos la transició entre boscos i altres ambients és molt brusca, ja que gairebé sempre es produeix per la presència d'una pista forestal. En aquestes circumstàncies, les vorades herbàcies xeròfiles no tenen un hàbitat clar on desenvolupar-se de forma adequada, per

bé que la flora associada a aquest hàbitat és present i sovint abundant a tot el territori. Consignem aquí un mal exemple que creixia en una pista forestal en desús.

2015 - La presència d'aquestes comunitats va associada a pistes forestals o antics camins que travessen masses forestals. Per bé que podem trobar pistes i boscos poc humits, rouredes i els alzinars, a tot el territori, només em observat bons exemples d'aquest hàbitat a les Guilleries no granítiques. A les Guilleries granítiques el relleu abrupte i el tipus de substrat geològic dificulten molt la presència d'aquestes comunitats. Tant és així que, en el millor dels casos, la transició entre pista forestal i bosc es fa a través de talussos d'elevat pendent i textura molt sorrenca; un ambient molt desfavorable pel desenvolupament de les vorades herbàcies xeròfiles.

2016 - Per bé que les rouredes són un hàbitat molt abundant al territori, la seva vorada xeròfila és una hàbitat més aviat rar. Només n'hem localitzat 4 exemples i, en la majoria de casos, es tractava de comunitats molt mal constituïdes que, a més a més, són transaccionals cap a les vorades mesomèfiles (34.42).

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	8	0,01 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

34.42 Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb *Trifolium medium*, *Trifolium ochroleucon*, *Valeriana officinalis* (valeriana)...., de la muntanya mitjana

2014 - No hi és present.

2015 - Aquest hàbitat és molt rar al territori estudiat. Només n'hem localitzat un bon exemple a les Guilleries no granítiques prop de la masia de Cànoves, al marge d'una freixeneda.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - N'hem recollit dos punts a l'àrea del pla de Vilanova. Es tracta de vorades associades a boscos i matollars de clotades i fondals humits. Hi abunda *Trifolium medium*, però hi apareixen moltes altres espècies lligades a clarianes i boscos més o menys humits com són *Vicia incana*, *Stellaria holostea*, *Trifolium rubens*, *Fragaria vesca*, etc..

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,003 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

34.5 PRADELLS I PRATS SECS MEDITERRANIS

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Es tracta de prats dominats per *Brachypodium retusum* amb una composició florística intermèdia entre els de la unitat 35.81+ i els prats sabanoides de l'aliança *Saturejo-Hyparrhenion* (codi 34.632). N'hem marcat tres punts als cingles solells de Santa Cília i del turó de la Casanova. Malgrat la seva raresa local no sembla amenaçat perquè es fa en ambients poc susceptibles de ser modificats a curt termini.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,01 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodetalia*)**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

2014 - No hi és present.

2015 - Hàbitat raríssim al territori estudiat al qual hem assignat un petit poblament de crespínells (*Sedum sediforme*) acompanyat d'algunes anuals de tendència calcícola com *Hornugia petrea* o *Teucrium botrys*. Es tracta d'un exemple extrem d'aquest hàbitat que hem localitzat en uns terraprimers sota el coll de Palomeres, a les Guilleries no granítics.

2016 - En aquesta porció de l'EIN Guilleries - Savassona els sòls de reacció bàsica són abundants, això fa que aquests hàbitat hi sigui present, aquí i allà, sense mai ocupar grans extensions. La majoria de cops formen mosaics amb altres comunitats com les timonedes per bé que altres vegades formen comunitats clarament distingibles de la resta. La seva composició és força heterogènia però generalment es tracta de comunitats on hi solem trobar crespínells (*Sedum album* i *Sedum sediforme*). Quant aquesta comunitat es fa en replans ombrívols hi abunda *Saxifraga tridactylites*; en terraprimers més secs hi sol abundar *Teucrium botrys*, mentre que en les parts més termòfiles hi trobem *Minuartia hybrida* i *Arenaria conimbricensis*. Malgrat la seva raresa local no sembla amenaçat perquè es fa en ambients poc susceptibles de ser modificats a curt termini.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	16	0,01 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodetalia*)**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.6 PRATS ALTS MEDITERRANIS

34.6322* Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri*, *S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà.

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat petits prats on *Stipa offneri* és la planta clarament dominant. La sol acompanyar el llistó (*Brachypodium retusum*) i un seguit de petites mates com ara el timó (*Thymus vulgaris*) o la sajolida (*Satureja montana*). Així doncs, en el nostre cas, aquests hàbitat es molt afí a les timonedes (32.47), tan pel que fa a la composició florística com a l'ambient que ocupa. Es tracta d'un hàbitat rar al territori del qual hem detectat tres exemples, tots tres situats relativament prop del coll de Romegats.

2016 - Es tracta d'un hàbitat més aviat rar, que es troba repartit per tota la part calcària del territori. Excepte en un cas, la majoria d'exemples que hem trobat són prototípics i bonics. De tots ells destaquen per la seva extensió els prat de pelaguers de prop de Puiginyós. En general els prats de pelaguers mostren una certa afinitat amb les timonedes (32.47) per bé que en alguns casos, com els de Puiginyós, són més afins a les joncedes (34.721).

2017 - No hi és present.

2018 - A l'àmbit d'estudi és molt rar i només s'ha detectat un exemple més o menys característic a la Roca Roja, mentre que a la resta del territori és absent per la manca de condicions ambientals adequades. En aquest terraprim *Stipa* es fa amb *Festuca ovina* i amb *Thymus vulgaris*. El sector de les Grioterres i de la Roca Roja presenta una qualitat ambiental notable. Val la pena prendre les mesures oportunes per evitar qualsevol alteració significativa dels hàbitats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	9	0,02 ha	1 (2)	< 1 %

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodetalia*)**. Prioritari.

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

2014 - Hem assignat a aquests hàbitat petits poblaments monoespecífiques de *Hyparrhenia hirta* subsp. *pubescens* que viuen en costers termòfils amb molt pendent i sobre sòls saulosos, com el consignat sota Balcells. Es tracta de comunitats transitives entre els prats sabanoides d'albellatge i els prats silicícoles i xeròfils de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny (unitat 35.81+).

2015 - En els terraprimis al peu dels cingles de Romegats, aquí i allà, s'hi fan petites poblacions de una gramínia típica dels prats sabanoides d'albellatge, *Heteropogon contortus*. Es tracta de formacions pauciflores on aquesta gramínia sol anar acompanyada d'algunes petites mates. Per bé que no és un exemple típic de prat sabanoide, hem assignat dos exemples d'aquests poblaments als prats sabanoides. De totes maneres, en el nostre cas, es tracta d'un hàbitat afí a les timonedes (32.47) i a l'hàbitat anterior (34.6322+).

2016 - És una comunitat més aviat rara, de la qual només hem localitzat tres exemples situats als costers solells dels cingles dels Munts. Es tracta de formacions herbàcies dominades per *Heteropogon contortus* acompanyades d'*Hyparrhenia hirta* subsp. *pubescens*. Aquests dues gramínies solen dominar, per bé que també hi trobem petites mates de les timonedes (*Thymus vulgaris* i *Satureja montana*), plantes bulboses (*Dipcadi serotinum*, *Anthericum liliago* i *Allium sphareocephalon*) i altres plantes termòfiles (*Globularia allypum* i *Ruta chalepensis*).

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquests hàbitat petits poblaments de *Hyparrhenia hirta* subsp. *pubescens* que viuen en costers termòfils amb molt pendent i vegetació esclarissada sota la masia de les serres de Sant Andreu. Es tracta de comunitats transitives entre els prats sabanoides d'albellatge i les timonedes (32.47). Malgrat la seva raresa local no sembla amenaçat perquè es fa en ambients poc susceptibles de ser modificats a curt termini.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	7	0,03 ha	1 (2)	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.7 PRATS SUBMEDITERRANIS

34.712 Prats de *Sesleria coerulea*, amb *Carex humilis*, *Lavandula angustifolia* (espígol)..., calcícoles, d'obacs dels estatges submontà i montà, als Prepirineus i a les muntanyes catalanídiques centrals

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Sens dubte es tracta d'un hàbitat rar al territori estudiat que, a més, sempre ocupa superfícies molt petites. La seva presència es concentra als cingles d'orientació obaga o gairebé

situats al voltant de Fucimanya. En aquesta zona, en replans de roca ombrívols, trobem petits prats de *Sesleria coerulea*, sovint acompanyada de *Carex humilis*.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	4	0,003 ha	1	< 1%

HIC que hi correspon: Cap

34.721 Joncedes (prats, sovint emmatats, d'*Aphyllanthes monspeliensis*), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'un habitat exclusiu de la meitat no granítica de les Guilleries. En la majoria de casos són exemples no típics formats per prats de *Festuca gr. ovina* emmatats. A part d'aquesta gramínia no hi solen faltar plantes típiques d'aquest hàbitat com *Potentilla neumanniana*, *Plantago lanceolata* o *Koeleria vallesiana*. Els exemples més típics es troben situats al voltant dels cingles de Romegats. En canvi, en algunes clarianes al voltant del turó de les Orenetes hi trobem exemples ruderalitzats a causa de pastura bovina. En certa manera també es tracta d'una comunitat afí a les timonedes (32.47), per bé que es fa en condicions de sòl més profund que aquestes.

2016 - En general es tracta d'un hàbitat força present a tot el territori, per bé que rarament ocupa extensions importants. En alguns casos, com prop de Puiginyós, es tracta de prats de jonça molt típics. En canvi, quan es fa en terraprimers, sol presentar certa afinitat amb les timonedes (32.47). Finalment, als voltants de Tavèrnoles, les joncedes presenten certa afinitat amb els prats mesòfils calcaris i hi trobem *Plantago media*, *Galium verum* i *Euphrasia stricta* subsp. *pectinata*.

2017 - La joncada està mal representada i poc caracteritzada en aquest territori i sols apareixen petits claps. Ocupen espais oberts en vessants solells, i fan mosaic o alternen amb d'altres hàbitats com, bosquets joves de alzina o roure martinenc.

2018 - Aquest hàbitat només s'ha detectat en dues zones. Per un costat als pradells de la part superior de les cingleres de l'extrem oest de l'àmbit d'estudi, on predominen els substrats carbonatats. Per una altra, també hi ha joncedes tot seguint la franja de roques metamòrfiques de l'Ordovicià que travessa la vall de Sau en direcció Nord-Sud. És un hàbitat en regressió pel tancament o la intensificació agrícola del medi.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
23	40	13,62 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap

35 PRATS ACIDÒFELS SECS

35.2 PRADELLS ACIDÒFELS MEDIOEUROPEUS

35.21 Pradells de teròfits (*Aira caryophyllea*, *Vulpia myuros*, *Filago minima*, *Trifolium arvense*...), silicícoles i sovint de sòls arenosos, de la muntanya mitjana

2014 - Per bé que no és un hàbitat rar al territori, gairebé sempre està molt mal constituït, degut a la manca d'espais oberts. Sol colonitzar sòls saulosos de pistes forestals o més rarament zones pasturades, com als voltants de Fogueres. En aquest darrer cas, la flora típica de pradells va acompanyada de flora ruderal.

2015 - Es tracta d'un hàbitat més freqüent a les Guilleries granítiques, per bé que a les no granítiques també hi és present. En general no és un hàbitat rar, però gairebé sempre està molt mal constituït, degut a la manca d'espais oberts. Sol colonitzar sòls saulosos o sorrencs de pistes forestals o més rarament terraprims.

2016 - Es tracta d'un hàbitat més o menys freqüent a tot el territori que puntualment pot ocupar extensions relativament grans. Cal esmentar que, en la major part del territori, es fa en sòls de reacció no clarament àcida i això fa que, de vegades la composició florística sigui força atípica ja que, a més de les típiques plantes acidòfiles (*Aira caryophyllea*, *Vulpia myuros*, *Trifolium striatum*, *Scleranthus polycarpus*) també hi trobem plantes de tendència calcícola (*Trifolium scabrum*, *Bupleurum baldense* o *Catapodium rigidum*). Hem preferit assignar aquests pradells a aquesta unitat i reservar la unitat de prats terofítics calcícoles (**34.5131**) pels pradells on no hi ha plantes silicícoles. Un exemple paradigmàtic de com d'heterogènia pot ser aquesta unitat és la zona de Pla de les Cabres, prop de St. Julià de Vilatorrada. Allà, hi trobem un mosaic de timonades, pradells calcícoles i pradells silicícoles amb plantes calcícoles; sent aquesta darrera combinació la que més abunda.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a un hàbitat freqüent, si bé sempre recobrint superfícies reduïdes en terraprims i marges de pistes forestals sobre substrat àcid o descarbonat. N'hem indicat algunes localitats on es troba ben caracteritzat per l'abundància de les gramínies anuals dels gèneres *Aira* i *Vulpia*, i per la presència d'altres espècies com *Trifolium striatum* i *Scleranthus polycarpus*. Allà on aquests pradells es fan sobre gresos i conglomerats poden aparèixer alguns teròfits calcícoles, però mantenint el criteri d'anys anteriors hem preferit assignar aquests pradells a la present unitat. Globalment és un hàbitat no amenaçat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	33	4,14 ha	1	1,13 %

HIC que hi correspon: Cap.

35.3 PRADELLS ACIDÒFELS MEDITERRANIS

35.31+ Pradells de teròfits (*Helianthemum guttatum*, *Tolpis barbata*, *Crassula tillaea*, *Silene gallica*, *Aira cupaniana*...), sovint amb *Sedum* spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa

En el conjunt de l'EIN Guilleries-Savassona la distinció entre aquesta i l'anterior unitat no sempre és fàcil, ja que gran part del territori es troba en una situació climàtica de tipus submediterrani, és a dir, ni clarament mediterrània ni clarament mediterrània. En general hem assignat la majoria de pradells a l'anterior unitat.

2014 - No hi és present.

2015 - A les Guilleries no granítics, concretament de la zona situada al voltant del pla de les Caritats, apareixen un seguit de pradells on hi tenen una presència destacada els crespínells (*Sedum reflexum* i *Sedum album*) i els acompanyen plantes de caràcter més aviat termòfil. Hem assignat aquest pradells a la present unitat. Cal destacar que és justament en aquests pradells on es fan algunes espècies rares dins l'EIN Guilleries-Savassona, com ara *Sedum rubens* o *Trifolium cherleri*.

2016 - És un hàbitat rar al territori estudiat, de fet només només l'hem localitzat al voltant de la zona del pla de les Eugues, en terraprimers sobre conglomerats vermells. En general es tracta de pradells extensos i diversos on els crespínells hi tenen un pes important (*Sedum reflexum* i *Sedum album*) i hi trobem un seguit de plantes típiques dels pradells acidòfils mediterranis (*Trifolium cherleri*, *Helianthemum guttatum*, *Trifolium hirtum* i *Trifolium boccone*).

2017 - No hi és present.

2018 - Al tractar-se d'una àrea relativament muntanyenca i plujosa, la majoria dels pradells terofítics acidòfils del territori tenen una composició florística afí als pradells montans de la unitat 35.21. Hem assignat, doncs, a la unitat que ens ocupa, aquells casos que mostren un enriquiment significatiu en tàxons característics dels pradells de terra baixa (*Helianthemion guttati*), tals com *Helianthemum guttatum*, *Trifolium glomeratum*, *Lathyrus angulatus*, *Trifolium subterraneum*... Aquesta situació es dona poc sovint, i ho hem observat només al pla de Vilanova.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
2	11	0,71 ha	1 (2)	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

35.8+ PRATS XERÒFELS DE LA MUNTANYA MITJANA

35.81+ Prats silicícoles i xeròfils, amb *Agrostis capillaris*, *Seseli montanum*, *Festuca ovina*, *Dichanthium ischaemum*..., de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny

2014 - Aquest hàbitat penetra en el nostre territori de forma marginal, ja que les condicions climàtiques no li són molt favorables. A les parts més baixes es fa en costers secs i saulosos, i presenta una composició florística heterodoxa; en canvi, a les parts més altes, on aquest hàbitat podria presentar una composició florística més típica, la manca d'espais oberts fa que no hi sigui present. Així doncs, es tracta de comunitats dominades per *Festua gr. ovina* i *Alyssum montanum* on penetren certs elements poc típics dels prats xeròfils montans com l'albellatge (*Hyparrhenia hirta* subsp. *pubescens*) o *Convolvulus cantabrica*. Per contra hi manquen plantes típiques com *Plantago holosteum* o *Dianthus pyrenaicus*. Això indica que, en certa mesura, són comunitats

que, en alguns casos, mostren afinitat cap als prats sabanoides d'albellatge. El millor exemple d'aquest hàbitat el podem trobar prop de Can Faire.

2015 - Es un hàbitat exclusiu de les Guilleries granítiques i que, a més a més, hi penetra de forma molt marginal, ja que les condicions climàtiques no li són molt favorables. N'hem detectat dos exemples que es feien en costers secs saulosos, un prop de la riera d'Espinelves i l'altre prop de la riera Major. Es tracta de comunitats dominades per *Festua gr. ovina* i *Alyssum montanum* on per contra hi manquen plantes típiques com *Plantago holosteum* o *Dianthus pyrenaicus*.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hàbitat molt rar al territori. N'hem marcat tan sols 2 punts força allunyats geogràficament l'un de l'altre, corresponents a dues tipologies de prats prou diferents. Per una banda, tenim formacions associades als indrets molt exposats dels cingles solells del Grau i Santa Cília. Hi tenen un cert pes gramínies termòfiles com *Heteropogon contortus* i *Cleistogenes serotina*, i semblen correspondre a formes extremes de l'associació prepirinenca del *Cleistogeno-Dichanthietum* (subassociació *hyparrhenietosum*). L'altra tipologia representa els prats xeròfils de l'àrea silícia del pla de Vilanova, actualment limitats a escasses superfícies en talussos solells desforestats. En aquest cas es tracta de prats dominats per *Festuca gr. ovina*, rics en teròfits acidòfils i amb la presència, i de vegades abundància, d'*Alyssum montanum*, tàxon molt rar al territori.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	11	0,03 ha	1	< 1%

HIC que hi correspon: Cap.

37 HERBASSARS, JONQUERES I PRATS HUMITS

37.2 JONQUERES I HERBASSARS HUMITS EUTRÒFICS, MEDIOEUROPEUS

37.217 Jonqueres de *Juncus effusus*, molt higròfiles, dels estatges montà i subalpí

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'un hàbitat molt singular al territori i del que hem localitzat només dos exemples. Un dels quals, situat prop de la masia de l'Escloper, és extens, prototípic i allotja una població força nombrosa de *Cirsium palustre*, un card rar al EINE Guilleries-Savassona. Per contra, l'altre exemple, situat prop de l'Espluga és més atípic.

2016 - És un hàbitat molt rar del qual només hem trobat un exemple situat al torrent de l'Espluga sota el Pla de les Eugues. Es tracta d'un exemple una mica ruderalitzat i on hi abundava *Juncus inflexus*. De totes maneres la presència d'un seguit de plantes (*Cirsium palustre*, *Carex punctata*, *Juncus effusus*) ens ha fet decantar per incloure'l en aquests hàbitat.

2017 - No hi és present.

2018 - És un hàbitat molt rar perquè tot i que *Juncus effusus* és present a diversos punts de les cotes baixes del territori, sovint es barreja amb altres espècies higròfiles. És un hàbitat amenaçat

per la seva reduïda extensió, pel tancament de l'hàbitat i pel fet de ser dependent de la intervenció humana. Seria interessant promoure la seva conservació per part dels gestors de l'EIN.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	4	0,01 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

37.241 Jonqueres subnitròfiles, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana.

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a poblaments de *Juncus inflexus* ubicats a l'entorn de basses freqüentades pel bestiar, si bé també l'hem observat en marges de camins. És un hàbitat resistent al trepig, pel que sempre que es mantingui l'activitat ramadera no té problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	4	0,01 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

37.3 JONQUERES I HERBASSARS HUMITS, OLIGOTRÒFICS, MEDIOEUROPEUS

37.311 Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i basòfils, de la muntanya mitjana

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'un hàbitat molt singular al territori, doncs només n'hem localitzat un exemple. No obstant això es tracta d'un exemple relativament extens i ben conservat que, a més a més, allotja dues orquídiades molt rares al EIN Guillerries-Savassona (*Epipactis palustris* i *Dactylorhiza elata* subsp. *sesquipedalis*)

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present; hi ha una localitat vora el camí que puja a Tavertet, fora ja de l'àrea de estudi, però molt a prop.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,01 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **6410 Herbassars de *Molinia coerulea* en sòls càlcars torbosos o argil·lollimosos (*Molinion caeruleae*)**. No prioritari.

37.312 Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i neutroacidòfils, de la muntanya mitjana

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Els herbassars de *Molinia coerulea* són freqüents al pla de Vilanova. Ocupen fondalades i depressions del terreny, sovint dins la pineda de pi roig. Sovint són herbassars gairebé monoespecífics, però a les millors mostres, com ara al Biax, hi podem trobar diverses espècies acompanyants com *Succisa pratensis*, *Juncus effusus*, *Holcus lanatus*, *Potentilla erecta*, *Carex ovalis*, *Carex flacca*, *Calluna vulgaris*, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	13	0,015 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **6410 Herbassars de *Molinia coerulea* en sòls càlcars torbosos o argil·lollimosos (*Molinion caeruleae*)**. No prioritari.

37.4 JONQUERES MEDITERRÀNIES

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat les nombroses jonqueres de *Juncus inflexus* que hi ha escampades arreu del territori. Poden acompanyar a aquests jonc, i de vegades ser l'espècie dominant, les següents plantes: *Juncus conglomeratus*, *Scirpus holoschoenus* i *Molinia coerulea*. Tampoc i solen faltar *Mentha suaveolens*, *Pulicaria dysenterica*, *Cirsium monspessulanum* o *Succisa pratensis*. Aquest hàbitat el solem trobar prop de rius o basses i sol presentar cert grau de ruderalització a causa de la pastura bovina. A les parts més altes o més frescals trobem exemples amb certa afinitat a les jonqueres més montanes.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Mantenint el criteri d'anys anteriors, hem assignat a aquest hàbitat les jonqueres amb *Scirpus holoschoenus*, *Juncus inflexus*, *J. conglomeratus*, etc., ubicades a can Burjada i a la Vileta Xica. És possible que hi hagi altres rodals de joncs en marges i vorades, sempre de reduïda extensió. És un hàbitat amenaçat per la seva reduïda extensió, pel tancament de l'hàbitat i en certa manera pel fet de ser depenent de la intervenció humana. Seria interessant promoure la seva conservació per part dels gestors de l'EIN.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	7	0,02 ha	1	< 1%

HIC que hi correspon: **6420 Jonqueres i herbassars humits, mediterranis, del *Molinio-Holoschoenion***. No prioritari.

37.5 PRATS HUMITS MEDITERRANIS

37.5 Prats i gespes de sòls argil·lomargosos, temporalment inundats, de terra baixa

2014 - És un ambient raríssim al territori. Consignem aquí un poblament de pota de cavall (*Tusilago farfara*) que creixia en un talús ombrívol.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,002 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

37.7 VORADES HERBÀCIES SUBNITRÒFILES

37.71 Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat dos poblaments densos i extensos de nyàmera (*Helianthus tuberosus*) que hem localitzat en antigues feixes abandonades al costat de la riera Major i la riera de les Corts.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	2	0,01 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: **6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya**. No prioritari.

37.72 Herbassars subnitròfils de marges i clarianes forestals, en indrets ombrejats i frescals de la muntanya mitjana

2014 - De forma semblant al que passa amb les vorades herbàcies xeròfiles, els boscos que solen allotjar aquestes comunitats són ampliament presents al territori (freixenedes, fagedes i vernedes) però la manca de clarianes i una ruderalització general dels hàbitats oberts fa que aquest hàbitat sigui més aviat rar. Per bé que exemples ruderalitzats i pobres es poden observar aquí i allà arreu del territori, nosaltres només hem indicat tres exemples força ben conservats, corresponents als marges de tres tipus de bosc: freixeneda, verneda i fageda.

2015 - Els boscos que solen allotjar aquestes comunitats són relativament presents als fondals de tot el sector granític de les Guilleries (freixenedes i vernedes). Però una ruderalització general dels hàbitats oberts prop de les rieres fa que aquests hàbitat sigui més aviat rar. Consignem aquí un exemple no gaire bo per deixar constància de l'existència al territori d'aquests hàbitat.

2016 - Els boscos que solen allotjar aquestes comunitats no són molt freqüents a gran part del territori. A més a més, molts d'ells es troben molt ruderalitzats. Tot això fa que aquest hàbitat sigui més aviat rar. Només n'hem localitzat un exemple prop de Folgueroles, format per una bonica població d'herba d'all (*Alliaria petiolata*).

2017 - No hi és present.

2018 - Apareix de forma escadussera en clarianes nitròfiles de les vernedes i freixenedes de les rodalies de Vilanova de Sau. Es caracteritza per l'abundància d'*Alliaria petiolata* i, localment, *Chaerophyllum aureum*, si bé sovint es troba poc o molt alterat i abunden espècies clarament nitròfiles com *Urtica dioica* i *Arctium minus*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	8	0,09 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: **6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya**. No prioritari.

38 PRATS DE DALL I PASTURES GRASSES

38.2 PRATS DE DALL DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

38.24*. Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Al pla de Vilanova de Sau, de relleu ondulat i de clima relativament plujós, hi persisteixen encara fragments de prats humits de composició florística força afí als prats de dall. Es tracta d'herbassars molt particulars, dependents d'una gestió poc intensa i que allotgen un seguit d'espècies força interessants que requereixen ambients oberts i humits (*Orchis laxiflora* subsp. *laxiflora*, *Ophioglossum vulgatum*, *Lathyrus nissolia*...). A causa dels canvis en els usos del sòl de les darreres dècades (intensificació ramadera, abandonament de pràctiques tradicionals...), la superfície actual d'aquests prats al territori és molt escassa, de manera que tan sols en trobem

taques de caràcter relictual, associades a clotades humides. Presenten, per tant, un interès de conservació molt elevat. Es tracta de prats florísticament força diversos, dominats per diverses gramínies mesòfiles comuns en els herbassars humits (*Holcus lanatus*, *Festuca gr. arundinacea*, *Anthoxanthum odoratum* o *Arrhenatherum elatius*). Donada la seva situació fitotopogràfica especial, en fondals, acostumen a ser rics també en tàxons lligats a les jonqueres i herbassars higròfils (*Ranunculus acris*, *Potentilla reptans*, *Juncus effusus*, *Carex punctata*, *Carex ovalis*, *Mentha suaveolens*...). La seva composició florística general els acosta als prats de dall de baixa altitud del *Gaudinio-Arrhenatheretum*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	9	0,82 ha	1	< 1%

HIC que hi correspon: **6510. Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (*Arrhenatherion*)**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

4 BOSCOS

41 BOSCOS CADUCIFOLIS, PLANIFOLIS

41.1 FAGEDES

41.142 Fagedes mesòfiles latepirinenques

2014 - Les fagedes presents a les parts altes del territori són florísticament pobres. Rarament i de forma molt local, poden presentar un cert enriquiment en espècies característiques; apareixen llavors *Helleborus viridis*, *Melica uniflora* o *Sanicula europaea*. Això sol passar en petits fondals o sots com el que consignem aquí, prop de Collsabena.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,005 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9130 Fagedes neutròfiles**. No prioritari.

41.172 Fagedes acidòfiles pirenaicooccitanes

2014 - Es tracta de boscos pobres en espècies on sovint el faig (*Fagus sylvatica*) sol ser l'única espècie present. Apareixen a les obagues de les parts més altes del territori. L'estat de

conservació general d'aquest hàbitat es força bo, sent la Fageda de les Valls, prop de Tortadès, un exemple d'això que diem. Tot i això, en alguns casos, com el de les fagedes prop de Vallclara, s'han portat a terme aclarides forestals molt agressives que desaconsellem totalment.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
19	0	105,62 ha	2	1,59 %

HIC que hi correspon: **9120 Fagedes acidòfiles**. No prioritari.

41.2 BOSCOS MIXTOS, O ROUREDES, HIGRÒFILS

41.292* Boscos mixtos de roure pèrol (*Quercus robur*), freixe (*Fraxinus excelsior*), tells (*Tilia* spp.)..., higròfils i eutròfics, pirenaicocantàbrics

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'un hàbitat molt singular i rar a l'EIN Guilleries-Savassona. Només n'hem detectat dos petits exemples situats al torrent de la Verneda de St. Ponç. Es tracta de petits rodals de roure pèrol, freixe i de til·ler de fulla petita (*Tilia cordata*) situats prop del llit de l'esmentat torrent. Dels dos punts localitzats, un es troba prop d'una pista forestal, així doncs, cara a la seva conservació, convé avaluar qualsevol actuació que es faci en aquesta pista.

2016 - És sense cap mena de dubte un dels hàbitats més rars a l'EIN Guilleries-Savassona. N'hem localitzat només un exemple al torrent de la Baga, sota el turó de la Mina. Es tracta d'un rodal gros on l'arbre dominat és el roure penòl. Aquest bosc es situa entre el torrent i una pista, per la qual cosa, seria convenient que qualsevol reforma de la pista que es fes no afectés aquest hàbitat.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	3	0,84 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **9160 Rouredes de roure pèrol (*Quercus robur*) i boscos mixtos del *Carpinion Betuli***. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

41.3 FREIXENEDES

41.33 Freixenedes dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals

2014 - Aquests boscos frescals ocupen els fondals de les rieres i també els sots de la part alta. Sovint la distinció cartogràfica entre freixenedes i vernedes és difícil. Les dues formen boscos en galeria al llarg dels cursos d'aigua, però les freixenedes ocupen una situació més allunyada de l'aigua que les vernedes. Així, en moltes freixenedes indicades en la riera de Castanyadell i afluents trobem una petita franja de verneda a la part més pròxima a l'aigua. A part de les rieres i els sots, les freixenedes ocupen esporàdicament algunes obagues. De tota manera, en la majoria d'obagues on podrien formar boscos extensos les plantacions de castanyers les han substituït.

2015 - Aquests boscos frescals són més abundants a les Guilleries granítiques que a les no granítiques, on només n'hem localitzat dos exemples. Ocupen els fondals de les rieres i també alguns sots de les parts més altes. Sovint la distinció cartogràfica entre freixenedes i vernedes és difícil. Les dues formen boscos en galeria al llarg dels cursos d'aigua, però les freixenedes ocupen una situació més allunyada de l'aigua que les vernedes. Així, si prenem per exemple la riera d'Espinelves, a les freixenedes indicades a la part alta hi podem trobar una petita franja de verneda a la part més pròxima a l'aigua; mentre que a les vernedes de la part baixa hi trobem una franja de freixeneda a la part més allunyada de l'aigua. A part de les rieres i els sots, les freixenedes poden arribar a ocupar algunes obagues de les zones més altes, com per exemple al turó de Collsesplanes. De tota manera, en aquestes obagues actualment hi trobem extenses plantacions de castanyers que, en part, han substituït antigues freixenedes.

2016 - La presència de les freixenedes es concentra a la plana sota els cingles de Sant Llorenç del Munt, al voltant de la Verneda de Sant Feliu. En aquesta zona les freixenedes es situen en torrents però també poden formar petits boscos de vessant. Sovint la distinció cartogràfica entre freixenedes i vernedes és difícil. Les dues formen boscos en galeria al llarg dels cursos d'aigua, però les freixenedes ocupen una situació més allunyada de l'aigua que les vernedes. Així, si prenem com a exemple el torrent de l'Espluga, veurem que, en alguns punts d'aquest torrent, hi podem trobar una petita franja de verneda que no hem indicat al mapa.

2017 - No hi és present.

2018 - Les freixenedes són força abundants als fondals del pla de Vilanova. També ressegueixen la riera Major, on sovint es barregen o formen una banda externa de les vernedes. En aquestes situacions no s'han pogut diferenciar i hem optat per indicar la verneda. En alguns indrets es barregen amb trèmols i castanyers, però en general són boscos en bon estat de conservació, que en les darreres dècades han experimentat una recuperació notable, fins i tot colonitzant algunes pollancredes abandonades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
60	9	227,80 ha	1 (2)	2,5 %

HIC que hi correspon: Cap.

41.5 ROUREDES ACIDÒFILES DE CARÀCTER ATLÀNTIC

41.5611 Boscos de roure sessiliflor (*Quercus petraea*), de vegades amb altres caducifolis (*Betula pendula*...), acidòfils i xeromesòfils, pirinencs i del territori catalanídic septentrional

2014 - Aquest tipus de roureda és rara al territori, per bé que a la capçalera de la riera de Can Faire ocupa extensions remarcables. Fora d'aquesta àrea, els exemples aquí consignats són rodals no ben constituïts on sovint el roure sessiliflor conviu amb estirps d'origen híbrid (*Q. petraea* x *Q. pubescens*) o fins i tot amb l'alzina. Recomanem una gestió forestal poc agressiva d'aquest hàbitat, especialment a la capçalera de la riera de Can Faire, prop de Tortadès.

2015 - Es tracta d'un tipus de roureda rara al territori. Només n'hem detectat tres exemples, dos a la capçalera del torrent de la Verneda de St. Ponç, a les Guilleries no granítiques, i un a l'obaga de la serra del Mercadell, a les Guilleries granítiques. Els millors exemples són els situats a les Guilleries no granítiques, ja que són rouredes de roure sessiliflor gairebé pures i en un cas força extensa. En canvi, l'exemple situat a les Guilleries no granítiques és un rodal no gaire ben constituït on sovint el roure sessiliflor conviu amb estirps d'origen híbrid (*Q. petraea* x *Q. pubescens*) i, fins i tot, amb l'alzina. Recomanem una gestió forestal poc agressiva d'aquest hàbitat, especialment a la capçalera del torrent de la Verneda de St. Ponç.

2016 - Es tracta d'un tipus de roureda molt singular i rar al territori. Només l'hem localitzada a les obagues sobre el torrent de la Font d'en Martí. Allà, enmig de les freixenedes, podem trobar alguns rodals on el roure sessiliflor és l'arbre dominat. Per tal de preservar aquest hàbitat singular, recomanem que sigui sotmès a una gestió forestal poc agressiva.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
5	6	8,63 ha	1-(2)	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

41.7 ROUREDES SUBMEDITERRÀNIES

41.7131+ Boscos de roure martinenc (*Quercus pubescens*), calcícoles, de la muntanya mitjana, i comunitats equivalents

La distinció entre el present hàbitat i el seu equivalent silicícola (41.7132+) no sempre és fàcil. A les Guilleries no granítiques una part dels substrats sedimentaris que afloren (gresos i conglomerats vermells) acaben desenvolupant sòls de reacció més aviat àcida, mentre que una altra part (calcàries i les margues) desenvolupen sòls de reacció bàsica. De totes formes, com que el canvi entre substrats àcids i bàsics no sempre és net, sovint trobem exemples de boscos mixtos de roure martinenc i pi roig on conviuen espècies calcícoles (*Viburnum lantana*, *Coronilla emerus*) i silicícoles (*Erica scoparia*, *Calluna vulgaris*). Així doncs, per tal de diferenciar

cartogràficament els boscos de roure martinenc calcícoles (41.7131+) dels silicícoles (41.7132+) hem utilitzat, en la majoria de casos, les unitats geològiques del mapa geològic a escala 1:25.000.

2014 - No hi és present.

2015 - Per bé que les rouredes són un dels boscos que ocupen més extensió a tota l'àrea cartografiada, les rouredes de caràcter calcícola són rares. L'única excepció són els sòls que es desenvolupen sobre les calcàries amb rodofícies. Aquest substrat és rar, i només el trobem prop del coll de Romegats. Les formacions vegetals que es desenvolupen sobre aquestes calcàries són típicament calcícoles, com és el cas de les rouredes, de les quals només n'hem localitzat dos exemples.

2016 - Aquest és un hàbitat força present a totes les obagues al voltant de Folgueroles i Tavèrnoles, on els substrats presenten una reacció clarament bàsica.

2017 - No hi és present.

2018 - Bosc molt escàs pel fet que a l'àmbit d'estudi predominen els substrats àcids i perquè sovint ha estat reemplaçat per boscos secundaris de pi roig. Només n'hem observat un rodal de certa entitat a les Grioterres, on tot i que també hi ha pi roig i alzines el roure és clarament dominant. Malgrat ser una zona amb una notable freqüentació humana, en aquest punt el bosc es troba força ben conservat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
26	0	179,20 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

41.7132+ Boscos de roures (*Quercus pubescens* o híbrids), silicícoles, de la muntanya mitjana

Com en l'anterior unitat, per delimitar cartogràficament el present hàbitat del seu equivalent calcícola (41.7131+) hem utilitzat, en la majoria de casos, les unitats geològiques del mapa Geològic a escala 1:25.000.

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'un dels boscos dominants al paisatge de l'àrea estudiada, especialment als voltants de la riera Major. Com ja hem explicat abans, els substrats sedimentaris de les Guillerries no granítics donen sòls poc rics en carbonat de calci que allotgen hàbitats silicícoles com el present. De totes maneres, aquests hàbitats, quan es fan en aquests substrats, poden allotjar, aquí i allà, algun element florístic típicament calcícola que conviu amb altres de típicament calcífugs. Es per això que la composició florística de les rouredes incloses dins aquest hàbitat és diferent en funció d'on es fan. A l'est de la riera Major són florísticament més pobres, mentre cap a l'oest són més riques. En general es un hàbitat força ben conservat, per bé que en alguns casos, com al voltant de Verneda de St. Ponç, l'excés de fertilització o la pastura bovina ha ruderalitzat el sotabosc d'aquests boscos.

2016 - Aquest tipus de rouredes són dominats a la plana que s'estén entre els cingles de Sant Llorenç del Munt i la riera Major, on els substrats de tipus sedimentari donen lloc a sòls més aviat àcids. És important remarcar que, puntualment, aquest tipus de bosc també arriba prop de Tavèrnoles. Això es deu a un substrat peculiar, els gresos grisos, que quan es fan en zones planes o culminants, com ara el serrat del Castell, donen lloc a sòls de reacció àcida.

2017 - No hi és present.

2018 - La roureda acidòfila és el bosc potencial de bona part dels terrenys planers i vessants obacs entre el pantà de Sau, Vilanova de Sau i el torrent de la Font d'en Martí. La seva distribució coincideix poc o molt amb les zones afectades per inversió tèrmica, més fredes a l'hivern. Si bé a molts punts es barregen amb el pi roig, en general són boscos en bon estat de conservació, que en les darreres dècades han experimentat una recuperació notable.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
71	0	625,24 ha	2	5,7 %

HIC que hi correspon: Cap.

41.714+ Boscos de roures (*Quercus pubescens*, *Q. x cerrioides*), sovint amb alzines (*Q. ilex*), de terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - Aquestes boscos són exclusius de la part granítica de les Guilleries. Com ja hem dit, a aquesta part de les Guilleries, les parts més baixes estan colonitzades per rouredes. Conforme ens anem enfilant i sortim de la zona d'inversió tèrmica, apareixen, aquí i allà alzines dins les rouredes, formant l'hàbitat que aquí ens ocupa. El sotabosc d'aquest hàbitat és típicament silicícola.

2016 - No hi és present.

2017 - Bosc restringit als sectors més frescals i ben conservats de les obagues de la serralada, on trobem bones representacions d'aquest hàbitat, que assoleix el 10% del recobriment de l'àrea cartografiada. Els problemes de conservació d'aquest hàbitat provenen dels possibles incendis forestals i males pràctiques forestals.

2018 - Els boscos mixtos de roures i alzines són abundants als vessants que rodegen la plana de Vilanova de Sau. En sortir de la zona afectada per la inversió tèrmica l'alzina es fa més abundant, sovint amb transicions graduals cap al 45.3122+. Si bé són boscos joves i/o de rebrot en general presenten un bon estat de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
39	0	366,31 ha	1-2	5,58 %

HIC que hi correspon: Cap.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

41.9 CASTANYEDES

41.9 Castanyedes, acidòfiles, de la muntanya mitjana i de terra baixa

2014 - Els boscos de castanyer (*Castanea sativa*) ocupen importants extensions a tot el territori, especialment a les parts més altes, on substitueixen les rouredes, les freixenedes o fins i tot les fagedes. Són boscos que s'exploten forestalment de forma molt agressiva, fent tales generalitzades. Això té conseqüències per a la vegetació i en la majoria de casos aquest hàbitat està format per perxades monoespecífiques de castanyer i amb un sotabosc florísticament força pobre (e.g. sota el Faig Verd) o fins tot colonitzat per esbarzers (*Rubus ulmifolius*) i altres plantes d'afinitat ruderal (e.g. prop de St. Andreu de Bancells). En alguns casos, però, podem trobar rodals amb castanyers robustos (e.g. prop de Fogueres) o castanyedes amb freixe i altres caducifolis (e.g. sota el Castell de Fogueres). Creiem que un mètode menys agressiu de tala podria millorar l'estat de conservació d'aquest hàbitat. Alhora, també recomanem conservar de forma específica els rodals d'arbres robustos vells i les castanyedes no monoespecífiques.

2015 - Els boscos de castanyer (*Castanea sativa*) són exclusius de les Guilleries granítics i només ocupen una important extensió a la part més alta, prop de Collsesplanes, on ocupa el domini de les freixenedes o els alzinars. Són boscos que s'exploten forestalment de forma molt agressiva, fent tales generalitzades. Això té conseqüències per a la vegetació i en la majoria de casos aquest hàbitat està format per perxades monoespecífiques de castanyer i amb un sotabosc florísticament força pobre (e.g. prop de la masia de Montornès). Creiem que un mètode menys agressiu de tala podria millorar l'estat de conservació d'aquest hàbitat.

2016 - No hi és present.

2017 - Al territori estudiat no hem trobat verdaderes castanyedes, només castanyers esparsos en diferents indrets dels sectors més humits i obacs. Hem marcat 2 punts en dos petits rodals.

2018 - Les perxades de castanyer són força abundants a les obagues del sector granític del territori, on reemplacen altres boscos caducifolis. Són molt pobres des del punt de vista florístic, en part a causa del fet que han estat explotades de forma intensa. Dins l'àmbit estudiat, però, la majoria de perxades fa anys que no es tallen. A més dels rodals cartografiats, a molts altres indrets hi ha exemplars isolats o petits grups.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
84	4	634,56 ha	2	5,12 %

HIC que hi correspon: **9260 Castanyedes**. No prioritari.

41.D TREMOLEDES

41.D4 Tremoledes (bosquets de *Populus tremula*), mesòfiles, sovint sense sotabosc forestal, de la muntanya mitjana (i del país dels boscos esclerofil·les)

2014 - Les tremoledes són boscos secundaris que rarament tenen un paper molt important en el paisatge. En el nostre cas la seva presència es concentra principalment a les parts altes, de Bancells a Vallclara, on formen rodals d'extensió remarcable. Aquests rarament són boscos purs, doncs el trèmol sol anar acompanyat de castanyer (*Castanea sativa*), avellaner (*Corylus avellana*), pi roig (*Pinus sylvestris*) o alzina (*Quercus ilex*).

2015 - Les tremoledes són boscos secundaris que rarament tenen un paper molt important en el paisatge. En el territori estudiat són una formació rara que ocupa petites extensions. Només en el cas del rec del Mas, sota el Puig-l'agulla, els trèmols arriben a ocupar una àrea extensa acompanyats d'altres arbres.

2016 - Es tracta d'un hàbitat rar al territori que ocupa extensions molt petites. Només hem detectat dos exemples d'aquest tipus de bosc, un al torrent dels Munts i l'altre prop del coll de Palomeres. En els dos casos es tracta de formacions secundàries fruit de la degradació d'altres boscos.

2017 - No hi és present.

2018 - El trèmol és relativament comú a les obagues i sòls profunds del centre i l'est de l'àmbit d'estudi, però rarament forma rodals de certa extensió. Sovint es troba barrejat amb freixes, roures, castanyer, pi roig i, fins i tot, alzina.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
14	16	29,05 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

42 BOSCOS ACICULIFOLIS

42.5 BOSCOS DE PI ROIG

42.5922+ Boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*), neutrobasòfils i mesòfils, dels Pirineus i de les contrades septentrionals

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es tracta de pinedes de pi roig amb una sotabosc més o menys forestal. Es fan exclusivament sobre sòls de reacció clarament bàsica. Tot i que és un hàbitat rar a l'EIN Guilleries-Savassona, ocupa extensions importants al voltant del pla de Santa Margarida. En general, es tracta de boscos que substitueixen antigues rouredes o rouredes mixtes amb pi roig. Quan les pràctiques forestals a les que es sotmet aquest bosc són molt agressives (estassades freqüents i tales agressives), costa distingir-lo de les pinedes de pi roig, o repoblacions, sense sotabosc forestal (42.5E).

2017 - No hi és present.

2018 - És un tipus de pineda escàs a l'àmbit d'estudi perquè hi predominen els sòls àcids i perquè en ser una formació secundària tendeix a ser reemplaçada per la roureda. Només s'ha detectat al turó de la Casanova, a l'extrem nord del pla de Santa Margarida, on forma masses forestals amb un sotabosc relativament empobrit pel fet que es fa sobre sòl calcari poc profund.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
19	0	93,20ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.5B11+ Boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*), acidòfils i xeròfils, dels estatges montà i submontà

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat els boscos densos dominats per pi roig amb un sotabosc en el que predominen les espècies eurosiberianes. No obstant, són boscos pobres on abunden les ericàcies, i amb una presència reduïda de tàxons forestals. Es fa als plans i obagues del centre de l'àmbit d'estudi, en zones afectades per la inversió tèrmica. En els darrers anys sembla que el roure guanya terreny, fet que pot estar relacionat amb el caràcter secundari de la pineda. Sovint el pi roig no assoleix un port gaire elevat, i hi ha força exemplars amb mala vitalitat. Aquest hàbitat resulta vulnerable al canvi climàtic, fet que caldria tenir en compte en la seva gestió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
11	0	174,92 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.5E Pinedes de pi roig (*Pinus sylvestris*), o repoblacions, sense sotabosc forestal

L'origen natural de la majoria de pinedes de pi roig (mixtes amb roure o pures) és controvertit. El pi roig és un arbre autòcton que de forma natural seria present al EIN Guilleries-Savassona. De totes maneres, l'activitat humana ha afavorit clarament la seva presència en detriment d'altres espècies. Costa trobar exemples clars d'això, però l'hàbitat que ens ocupa, les plantacions de pi roig sense cap sotabosc forestal, mostra el que pot haver estat l'origen d'algunes pinedes de pi roig o d'alguns boscos mixtos de roure martinenc i pi roig.

2014 - Les pinedes de pi roig només són presents al terç septentrional del mapa, de la serra de la Bandera cap el nord. L'origen natural és clarament dubtós, ja que costa molt trobar pins vells, tots els pins tenen una edat semblant i sovint presenten certa alineació. En els tossals saulosos secs ni tan sols presenten un sotabosc de brolles, doncs es tracta d'arbredes esclarissades amb un sotabosc inexistent o molt espars. Aquests són els casos que hem assignat a aquest hàbitat. Menció especial mereix la plantació de pi roig existent prop de les Planes.

2015 - Per bé que podem trobar pinedes de pi roig a gran part del territori estudiat, aquestes solen tenir un sotabosc de brolles. Només hem detectat pinedes de pi roig sense sotabosc a la

capçalera del rec del Mas, sota el Puig-l'agulla. Concretament, es tracta de repoblacions de pi roig recents, on els arbres estan tan prop l'un de l'altre que no hi ha cap tipus de sotabosc, ni tan sols brolles.

2016 - Per bé que el pi roig és un arbre abundant a tot el territori estudiat, l'hàbitat present és molt escàs. Només n'hem localitzat quatre exemples i tots ells tenen una extensió força petita.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
13	0	20,13 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.5F+ Pinedes de pi roig (*Pinus sylvestris*), amb sotabosc de màquies o brolles mediterrànies

2014 - Com ja hem dit, les pinedes de pi roig només són presents al terç septentrional del mapa, de la serra de la Bandera cap el nord. Cap d'elles presenta un sotabosc forestal, si no que hi abunden arbusts com el bruc d'escombres (*Erica scoparia*), l'aladern (*Rhamnus alaternus*), l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), el cap d'ase (*Lavandula stoechas*) i els individus arbustius d'alzina (*Quercus ilex*) i, més rarament, de roure martinenc (*Q. pubescens*).

2015 - Per bé que el pi roig és present a gran part del territori, especialment a les Guilleries no granítics, normalment no forma boscos purs, sinó de mixtos amb roure martinenc (*Quercus pubescens*). Així doncs, les pinedes que aquí ens ocupen, només poblen àrees extenses prop del Puig-l'agulla i el puig de Fàbregues. Es tracta de pinedes on al sotabosc hi abunden arbusts com ara el bruc d'escombres (*Erica scoparia*), l'aladern (*Rhamnus alaternus*), l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), el cap d'ase (*Lavandula stoechas*) i individus arbustius d'alzina (*Quercus ilex*) o roure martinenc (*Q. pubescens*). L'origen natural d'aquest hàbitat és clarament dubtós, ja que costa molt trobar pins vells, tots els pins tenen una edat semblant i sovint presenten certa alineació.

2016 - Es tracta d'un hàbitat més aviat rar. Només n'hem localitzat tres exemples prop de la Verneda de Sant Feliu. . Es tracta de pinedes on al sotabosc hi abunden arbusts com ara el bruc d'escombres (*Erica scoparia*), l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), el cap d'ase (*Lavandula stoechas*), la bruguerola (*Calluna vulgaris*) i alguns individus arbustius de roure martinenc (*Q. pubescens*). L'origen natural d'aquest hàbitat és clarament dubtós.

2017 - No hi és present.

2018 - És una formació forestal molt abundant als solells ubicats en cotes baixes a l'entorn de Vilanova de Sau, dins el sector afectat per la inversió tèrmica. Presenta una estructura més o menys esclarissada i abunden els brucs, la bruguerola i, en menor mesura, les estepes. Antigament es va veure afavorida per la gestió forestal i per això en molts casos presenta un caràcter secundari, especialment a cotes elevades, on l'alzina pot ser molt abundant. En

aquestes situacions s'observen transicions cap a l'hàbitat 45.3133+. Alguns rodals, en general de reduïda extensió, tenen un sotabosc molt pobre, pel que es poden atribuir al 42.5E No s'han cartografiat de forma específica pel seu poc interès. Pel fet de trobar-se en condicions d'estació poc favorables el pi roig no assoleix un port gaire elevat, i hi ha força exemplars amb mala vitalitat. A més, en els darrers anys ha estat objecte d'aprofitament més o menys intens en algunes zones de fàcil accés, pel que a curt termini es pot veure reemplaçat per alzines i roures.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
48	0	326,36 ha	2	3 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.6 BOSCOS DE PINASSA

42.67 Pinedes de pinassa (*Pinus nigra* subsp. *salzmannii*), o repoblacions, sense sotabosc forestal

2014 - No hi és present.

2015 - Incloem en aquest hàbitat tres petites plantacions de pinassa que hem localitzat a les Guilleries no granítiues. En els tres casos es tracta de arbredes ben constituïdes amb un sotabosc de brucs o nul.

2016 - Incloem en aquest hàbitat dues plantacions de pinassa. Una es troba situada just a Sant Llorenç del Munt, mentre que l'altra es troba a Can Puig.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
5	0	5,94 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.8 PINEDES MEDITERRÀNIES

42.827+ Pinedes de pinastre (*Pinus pinaster*), o repoblacions, sense sotabosc llenyós

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - El pinastre és una espècie molt rara a l'àmbit d'estudi, a vegades plantada amb altres coníferes. Només n'hem detectat dues plantacions de certa extensió a tocar de Vilanova de Sau, totes dues abandonades. En un cas hi abunden els roures i alzines joves, pel que en pocs anys esdevindrà un bosc mixt del 43.H.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
2	0	2,00 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

42.8315 Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana

2014 - No hi és present.

2015 - Aquesta unitat és exclusiva de les Guilleries no granítics. Concretament de les bases del cingle de Romegats i de sota els cingles del Puig-d'agulla. Quan es fan en sòls prim i rocosos es tracta de pinedes molt poc denses acompanyades d'un sotabosc de bruguera o brolla d'estepes. En canvi, en sòls més profunds o orientacions de tendència obaga, solen ser pinedes més denses acompanyades d'un sotabosc de màquia d'alzinar. Com les pinedes de pi roig, la naturalitat d'aquest hàbitat és dubtosa, ja que tot els arbres tenen la mateixa edat i no s'observa cap tipus de regeneració.

2016 - Aquestes pinedes es troben bàsicament al costers secs associats als cingles al voltant de Sant Llorenç del Munt. Quan es fan en costers en exposicions soles, es tracta de pinedes molt poc denses acompanyades d'un sotabosc de bruguera o brolla d'estepes. En canvi, quan es fa en altres exposicions solen ser pinedes més denses acompanyades d'un sotabosc de màquia d'alzinar. En aquesta darrera situació, és especialment freqüent trobar roures martinencs (*Quercus humilis*) o alzines (*Quercus ilex*) en mig de la pineda. Si aquests no són especialment abundants hem preferit seguir-los assignant a aquesta unitat.

2017 - No hi és present.

2018 - Aquest hàbitat es localitza principalment als vessants soles i carenes entre els cingles de Vilanova i la carretera de Vilanova de Sau, si bé també hi ha un rodal extens a la carena de la Vinya. Als indrets més secs i de sòl prim recobreix matollars mediterranis, però en general al seu dessota presenta màquies d'alzina. Allà on el pi és dominant hem optat per seguir-los assignant a aquesta unitat. En general correspon a formacions secundàries poc típiques en les que no hi ha regeneració de pins, pel que es pot afirmar que és un hàbitat en regressió. A més, en els darrers anys ha estat objecte d'aprofitament més o menys intens en algunes zones de fàcil accés, pel que a curt termini es pot veure reemplaçat per les alzines.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
28	0	135,16 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**. No prioritari.

42.8413+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrasca.

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat aquesta unitat a les màquies de l'alzinar que van acompanyades d'un estrat espars de pi blanc. Es tracta d'una unitat rara al territori i exclusiva del sector no granític de les Guilleries. Només té un paper rellevant al paisatge als solells al voltant del coll de Romegats i prop dels cingles de Romegats. En general sembla mostrar certa afinitat pels sòls de reacció clarament bàsica, com és el cas dels exemples consignats prop del coll de Romegats. Com les pinedes de pi roig i els de pi pinyer, la naturalitat d'aquest hàbitat és dubtosa.

2016 - És un hàbitat més aviat rar que ocupa extensions molt petites. Ocupa alguns costers secs solells sempre sobre sòls de reacció bàsica. Es tracta de màquies d'alzinar amb un estrat arbori, sovint espars, de pi blanc. L'origen natural d'aquest hàbitat és clarament dubtós.

2017 - No hi és present.

2018 - És un hàbitat molt rar, ubicat als vessants solells més càlids de la cinglera de Vilanova. S'ha identificat amb binocles, pel que no s'ha pogut visitar o avaluar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
11	0	40,93 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies

42.A75 Teixedes ibèriques

2014 - No hi és present

2015 - No hi és present

2016 - Hem pogut assenyalar només 3 punts. En aquests indrets, el teix es probablement plantat d'antic (alguns peus són relativament grans), però té una estructura que fa es pugui assignar a aquest hàbitat. Al punts indicats cobreix, si més no, més del 75% de la superfície atribuïda a l'hàbitat.

2017 - No hi és present

2018 - No hi és present

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,02 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **9580* Teixedes mediterrànies**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

43 BOSCOS MIXTOS DE CADUCIFOLIS I CONÍFERES

43.7131+ Boscos mixtos de roure martinenc (*Quercus pubescens*) i pi roig (*Pinus sylvestris*), calcícoles, de la muntanya mitjana

En aquesta unitat englobem aquells boscos que contenen pi roig i roure sobre substrat bàsic, i on cap de les dues espècies no arriba a ser clarament dominant. De vegades es tracta de boscos on roure i pi roig poden arribar a formar rodals monoespecífics relativament grans que, potser, podrien ser interpretats cartogràficament com a petits boscos purs. De totes maneres, hem preferit no fer-ho, per no complicar en excés la cartografia. L'origen natural d'aquests hàbitat no és clar.

La distinció entre el present hàbitat i el seu equivalent silicícola (43.7132+) no sempre és fàcil. A les Guilleries no granítiques una part dels substrats sedimentaris que afloren (gresos i conglomerats vermells) acaben desenvolupant sòls de reacció més aviat àcida, mentre que una altra part (calcàries i les margues) desenvolupen sòls de reacció bàsica. De totes formes, com que el canvi entre substrats àcids i bàsics no sempre és net, sovint trobem exemples de boscos mixtos de roure martinenc i pi roig on conviuen espècies calcícoles (*Viburnum lantana*, *Coronilla emerus*) i silicícoles (*Erica scoparia*, *Calluna vulgaris*). Així doncs, per tal de delimitar cartogràficament els boscos mixtos de roure martinenc i pi roig calcícoles (43.7131+) dels silicícoles (43.7132+) hem utilitzat, en la majoria de casos, les unitats geològiques del mapa geològic a escala 1:25.000.

2014 - No hi és present.

2015 - Tal com passa amb les rouredes de roure martinenc calcícoles pertanyents a la unitat 41.7131+, aquesta unitat és rara al territori estudiat i només és present al voltant del coll de Romegats. Es tracta de rouredes amb pins amb un sotabosc arbustiu on hi podem trobar plantes de clara tendència calcícola com el tortellatge (*Viburnum lantana*) o la coronil·la boscana (*Coronilla emerus*). De totes maneres, quan aquests boscos es fan sobre substrats diferents a les calcàries massives, poden aparèixer, aquí i allà, algunes plantes de tendència calcífuga, com els brucs.

2016 - És el bosc que ocupa extensions més grans sobre sòls bàsics. Aquest hàbitat té un estat de conservació força variable. Són especialment bonics els exemples situats entre Sant Feliu i Fucimanya. En canvi, al voltant del pla de Santa Margarida i el pla de Masgrau el sotabosc d'aquests boscos està totalment estassat i, en alguns casos, ruderalitzat a causa de la pastura bovina.

2017 - Apareix solament a la obaga del turó de les Alberedes, allà on contacten les rouredes de roure martinenc i les pinedes de pi roig de caràcter acidòfil. Es tracta d'un hàbitat de caràcter secundari en el que el pi roig probablement hi ha estat afavorit.

2018 - Per la manca de substrats clarament bàsics és un hàbitat molt localitzat a l'àmbit d'estudi, amb un rodal extens entre la Costa del Vilar i el pantà de Sau. Actualment no presenta problemes de conservació, atès que sembla que fa anys que el bosc està evolucionant amb poca intervenció humana i el roure va guanyant terreny.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
22	0	813,94 ha	0	3,58 %

HIC que hi correspon: Cap.

43.7132* Boscos mixtos de roure martinenc (*Quercus pubescens*) i pi roig (*Pinus sylvestris*), silicícoles, de la muntanya mitjana

Igual que en l'anterior unitat, en aquesta hem inclòs boscos on roure i pi roig poden arribar a formar rodals monoespecífics relativament grans. Hem preferit no distingir aquests rodals per no complicar en excés la cartografia. L'origen natural d'aquest hàbitat no és clar. Com en l'anterior unitat, per delimitar cartogràficament el present hàbitat i del seu equivalent calcícola (43.7131+) hem utilitzat, en la majoria de casos, el mapa geològic a escala 1:25.000.

2014 - No hi és present.

2015 - Sens dubte es tracta del tipus de bosc dominant a les Guilleries no granítics, per bé que a les Guilleries granítics també té certa importància, concretament al voltant del turó de Rifà.

2016 - Aquest és el tipus de bosc que ocupa extensions més grans als sòls àcids del territori. En general, presenta un estat de conservació força bo.

2017 - No hi és present.

2018 - És un dels hàbitats més estesos a l'àmbit d'estudi, especialment als terrenys de fons de vall afectats per la inversió tèrmica ubicats entre el pantà de Sau, Vilanova de Sau i el torrent de la Font d'en Martí. En general correspon a boscos en bon estat de conservació, però localment han estat explotats, fet que afavoreix al roure. De fet, fa la impressió que aquest es troba en expansió en detriment del pi.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
62	0	1.000,17 ha	0	95% (vegeu limitacions p.17)

HIC que hi correspon: Cap.

43.H Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes

2014 - No hi és present.

2015 - Es tracta d'una unitat molt diversa i que hem utilitzat per englobar totes aquells boscos mixtos on hi podem trobar, com a mínim, tres espècies d'arbre i on una d'aquestes espècies és el roure i l'altre una conífera. Es tracta d'una unitat relativament abundant a les Guilleries no granítics. Alguns exemples d'aquesta unitat són: els boscos de pi roig, pi pinyer i roure; els boscos de pi pinyer, roure i alzina; o boscos de roure, alzina i pi roig.

2016 - En aquesta unitat hem englobat, principalment, dos tipus de boscos força presents al territori i que no tenen unitat pròpia. Aquests són: boscos de roure martinenc (*Quercus humilis*), pi pinyer (*Pinus pinea*) i, de vegades, alzina (*Q. ilex*); i boscos de roure martinenc, pi roig (*Pinus sylvestris*) i alzina. El primer tipus de bosc és freqüent a la majoria de codines dels cingles de Sant Llorenç del Munt, allà on és freqüent el pi pinyer. Quant es tracta de codines d'exposició

més aviat solella, hi sol haver les tres espècies, i es tracta d'un bosc que correspondria a un alzinar amb roures (45.3122+), amb la particularitat que s'hi barreja el pi pinyer. Quan es fa en zones planes o d'orientació no clarament solella, sovint l'alzina és rara o absent, i correspondria a una roureda silicícola (41.732+) però amb pi pinyer. El segon tipus de bosc es fa tan en sòls àcids com bàsics. Així doncs, correspondria a un alzinar amb roures (45.3122+), amb la particularitat que també hi ha pi roig.

2017 - No hi és present.

2018 - En la seva majoria correspon a boscos de roures (*Quercus humilis*) i alzines (*Q. ilex*), i una o dues espècies de pins, el pi roig (*Pinus sylvestris*) i el pi pinyer (*P. pinea*). El primer és més abundant als fons de vall, en zones afectades per la inversió tèrmica, mentre que el pi pinyer és la conífera més abundant als vessants dels cingles de Vilanova. En algunes fondalades apareixen altres espècies com el freixe (*Fraxinus excelsior*), el trèmol (*Populus tremula*) o el castanyer (*Castanea sativa*). Pel fet de ser una denominació poc precisa, s'ha realitzat un notable esforç per assignar la majoria de rodals a un hàbitat més concret com ara: 41.714+; 43.7131+; 43.7132+; 45.3122+; 45.3133+.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
60	0	436,20 ha	0	24,15 %

HIC que hi correspon: Cap.

44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.1 COMUNITATS DOMINADES PER *Salix* spp.

44.124 Sargars i gatelledes muntanyencs

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat les formacions de *Salix* arbustius del tram final de la riera Major. Hi predominen *S. purpurea* i *S. atrocinerea*, tot i que també hi ha peus esparsos de *S. alba*. La bosquina es presenta de forma discontinua i barrejada amb altres hàbitats. Aigües amunt es fa de forma molt esparsa al sotabosc i clarianes de la verneda fins a la Casanova d'en Crous. Alguns rodals de *S. atrocinerea* es podrien atribuir a l'hàbitat següent.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	4	0,53 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **3240 Rius de tipus alpi amb bosquines de muntanya**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.128* Gatelledes (bosc, generalment baixos, de *Salix atrocinerea*), amb *Equisetum telmateia*, *Carex pendula*..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic.

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat un petit bosquet on hi domina el gatell (*Salix atrocinera*) i l'acompanya *S. x rubens*. Aquest bosquet es troba situat prop de la Fullaca, en una depressió humida prop d'una bassa pel bestiar. El sotabosc no és el típic d'aquesta unitat, ja que, potser a causa de la pastura bovina, és més aviat ruderal.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - *Salix atrocinerea* es troba àmpliament distribuït als boscos de ribera i fondals de la zona. No obstant, rarament forma bosquins individualitzables. N'hem indicat dos petits exemples, on abunda també *Equisetum telmateia*, ubicats en torrents de cabal escàs.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,03 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.3 VERNEDES MEDIOEUROPEES

44.316* Vernedes amb *Carex remota*, que es fan a tocar de l'aigua o en sòls molt xops, a la muntanya mitjana pirinenca i al territori catalanídic septentrional

Les vernedes formen un bosc en corredor al voltant dels rius i rieres. Quan aquestes es fan a tocar l'aigua, en sòls quasi sempre xops, allotgen un sotabosc particular caracteritzat per la presència de *Carex remota* i *Angelica sylvestris*, i per l'absència de moltes plantes típiques de les vernedes més seques.

2014 - Aquest hàbitat és molt rar al territori estudiat i només n'hem localitzat alguns exemples a la riera de Torrents i el sot de Puig d'Ases. Val a dir que en aquesta darrera localitat la verneda es trobava en un pèssim estat de conservació, ja que al llarg de tot el sot s'han portat recentment a terme tal·les i plantacions de diferents caducifolis.

2015 - Aquest hàbitat és molt rar al territori estudiat i només n'hem localitzat tres exemples. Concretament aquests estaven situats a les rieres Major, d'Espinelves i de les Corts; totes elles situades a les Guilleries granítiques.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Si bé les espècies característiques són força abundants l'hàbitat és molt rar. N'hem detectat un rodal força extens al torrent de Moran, on hi ha un dels pocs exemples de verneda en una pla entollat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	7	0,11 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.3431* Vernedes (i pollancredes) amb *Circaea lutetiana*, de l'estatge montà, pirenaicocatalanes

Quan les vernedes es fan en sots o rius a l'estatge montà hi desapareixen algunes plantes més termòfiles i per contra hi apareixen plantes més mesòfiles, típiques dels boscos montans, com *Scrophularia alpestris* o *Circaea lutetiana*. A les parts altes del territori cartografiat, que corresponen a l'estatge montà, no hi ha rius o rieres amb un cabal suficient per allotjar vernedes. En canvi, hem assignat a aquest hàbitat gran part de les vernedes de la riera Major, que correspon a les altituds més baixes del nostre territori. La riera Major neix a les parts altes del Montseny, on allotja vernedes típiques de l'estatge montà. Gran part de la flora mesòfila i nemoral que aquestes allotgen s'estén per totes les vernedes de la riera i penetra a l'estatge basal, on es barreja amb la flora més típica de les vernedes de baixa altitud. Així doncs, assignem les vernedes de la riera Major a aquest hàbitat per la seva peculiar flora rica en plantes mesòfiles i nemorals, per bé que no n'és un exemple típic. És important esmentar que la part més allunyada de l'aigua d'aquestes vernedes sol contenir una estreta franja de freixeneda.

2014 - Hem assignat aquest hàbitat a les vernedes de la riera Major. Des del punt de vista de la conservació, recomanem evitar la pastura d'aquestes boscos així com qualsevol nova plantació, com algunes que ja hi ha actualment dins el domini potencial de les vernedes.

2015 - Hem assignat aquest hàbitat a les vernedes de la riera Major. Destaquem que en algunes zones aquesta riera presenta una flora nemoral especialment rica (e.g. prop del Molí del Soler). En canvi, en altres, es troba fortament degradada per culpa de la pastura bovina o les plantacions d'espècies al·lòctones. Així doncs, des del punt de vista de la conservació, recomanem evitar la pastura d'aquestes boscos així com qualsevol nova plantació, com algunes que ja hi ha actualment dins el domini potencial de les vernedes.

2016 - Hem assignat aquest hàbitat a les vernedes de la riera Major. Des del punt de vista de la conservació, recomanem evitar la pastura d'aquestes boscos així com qualsevol nova plantació, com algunes que ja hi ha actualment dins el domini potencial de les vernedes.

2017 – No hi és present.

2018 - Hem assignat aquest hàbitat a bona part de les vernedes de la riera Major, pels motius exposats anteriorment. En general correspon a boscos en bon estat, que en les darreres dècades han evolucionat amb gran naturalitat. Puntualment, com ara aigües amunt del pont Malafigassa, hi ha algunes plantacions fustaneres i el sotabosc està poc o molt alterat per la freqüentació humana. A diferència dels trams ubicats aigües amunt, la pressió ramadera és anecdòtica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
6	1	45,17 ha	1-2	2,05

HIC que hi correspon: **91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.3432* Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

2014 - Podem trobar vernedes amb ortiga morta al llarg de totes les rieres tributàries de la riera Major, però, llevat d'alguns trams de la riera de Castanyadell, la manca de cabal impedeix que es desenvolupin més. Així doncs, en la majoria de casos, la unitat de verneda amb ortiga es veu inclosa dins les freixenedes. De totes maneres, com que es tracta d'un hàbitat d'interès prioritari, hem indicat la seva presència en algunes rieres en forma de punts. Mentre que en alguns casos aquest hàbitat està força ben conservat (sota Fogueres), en altres es troba fortament alterat degut a la presència d'espècies al·lòctones plantades (tram final de la riera de Castanyadell). Com en el cas de l'anterior hàbitat, per tal de millorar el seu estat de conservació, recomanem impedir la pastura així com qualsevol activitat forestal que el pugui afectar.

2015 - Podem trobar vernedes amb ortiga morta al llarg dels cursos d'aigua tributaris a la riera Major pertanyents a les Guilleries no granítics. Concretament aquests són: la riera de les Corts, la riera d'Espinelves, i el torrent de Can Dodes. A més a més, com que es tracta d'un hàbitat d'interès prioritari, hem indicat la presència de petits fragments d'aquest hàbitat en dues rieres més. Cal tenir en compte que la part més allunyada de l'aigua aquestes vernedes contenen gairebé sempre una estreta franja de freixeneda. Mentre que en alguns casos aquest hàbitat està força ben conservat (tram superior de la riera d'Espinelves) en altres es troba bastant alterat degut a la pastura (trams final de la riera del torrent de Can Dodes i de la riera de les Corts). Com en el cas de l'anterior hàbitat, per tal de millorar el seu estat de conservació, recomanem impedir la pastura així com qualsevol activitat forestal que el pugui afectar.

2016 - Podem trobar aquest tipus de vernedes en algunes rieres situades al voltant del pla de Vilanova i que són tributàries de la riera Major. En general aquests rieres tenen poc cabal, ja que ja que la capçalera es petita, i això fa que les vernedes hi siguin més aviat rares o que hi ocupin una extensió petita, formada per un bosc en galeria estret i no continu que, en la majoria de casos,

queda englobat en la unitat de freixeneda (41.33). És per això que només indiquem aquest hàbitat en forma de polígon a dos indrets, sota el pla de les Eugues i sota la Verneda de Sant Feliu. A més a més, en els dos casos, es tracta de boscos en un estat de conservació més aviat dolent, ja que estan pasturats. Per contra, encara que no l'hem indicat com a polígon, la verneda del torrent de la Font d'en Martí presenta un bon estat de conservació.

2017 - Hàbitat de ribera força rar, que només apareix en claps dispersos als trams més ben conservats dels cursos fluvials més importants que conserven un freàtic alt a l'estiu: riu Pregon, riera de Balà i torrent de l'Aiguardent. En molts trams, les vernedes han estat substituïdes per plantacions de pollancre (83.321) i plàtans (83.3251+), i això fa que en algunes d'aquestes plantacions abandonades o que fa temps que no s'exploten, sovint hi apareguin fragments de verneda. Hàbitat molt sensible a la tala, les captacions i la contaminació de l'aigua.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat les vernedes del tram final de la riera Major i la resta de vernedes de l'entorn de Vilanova de Sau, als torrents de la Polleda, de les Fagedes i Moran. En aquest darrer hi ha trams en els que la verneda està molt ben desenvolupada. També hi ha vernedes notables emplaçades al sector granític del territori, al torrent de Sacodina i la riera de la Fàbrega. Aquests són dos cursos fluvials de poca entitat, on el bosc de ribera és estret i està rodejat d'alzinar muntanyenc. No obstant, la verneda és força contínua. Els freixes i, sobretot, els avellaners, són abundants.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
21	19	43,58 ha	1-2	1,31 %

HIC que hi correspon: **91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)**. Prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.6 ALBEREDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA MEDITERRANIS

44.6111* Alberedes (i pollancredes) amb vinca (*Vinca difformis*), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - El pollancre i l'àlber són arbres freqüents als boscos de ribera dels torrents de l'Aiguardent, Cal Sastre, l'Albareda i Can Puig, però en pocs casos arriba a formar veritables alberedes, més sovint pollancredes, i normalment apareixen petits grups d'àlbers entre les freixenedes, bardisses o plantacions de ribera.

2018 - Als marges del Ter, entre els pantans de Sau i Susqueda, hi ha pollancredes amb algun rodal petit d'àlbers. L'hàbitat, per tant, no està gaire ben constituït i presenta una composició florística poc típica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
12	0	7,06 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.62 Omedes de terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat un petit bosquet d'oms (*Ulmus minor*) situat en un sot prop la Vila del Prat. A l'estrat arbustiu d'aquests bosquet hi abundaven l'arç blanc (*Crataegus monogyna*) i l'aranyoner (*Prunus spinosa*). Es tracta clarament d'una formació secundària fruit de la pertorbació.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat un bosc de ribera heterogeni que hi ha al marge esquerre del tram final de la riera Major, en el que a més dels oms (*Ulmus minor*) hi ha pollancre (*Populus nigra*), aurons (*Acer campestre*), trèmols (*Populus tremula*), arç blanc (*Crataegus monogyna*), rodals de bardissa, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	2	0,63 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

45 BOSCOS ESCLEROFIL·LES I LAURIFOLIS

45.2 SUREDES

45.2161+ Suredes amb sotabosc clarament forestal

2014 - Per bé que es coneix la presència d'alzina surera (*Quercus suber*) i de suredes a les Guilleries, aquest es el primer cop que es consigna aquest hàbitat a l'EIN Guilleries-Savassona. No és pas una gran descoberta, ja que la presència de suredes és indicada en la toponímia local i algunes d'aquestes són explotades encara actualment. En general es tracta de petits rodals de surera barrejada amb alzina (*Q. ilex*). Menciò a part mereix, per la seva extensió però no pel seu grau de conservació, la sureda de Panissers. Com en el cas de les castanyedes, es tracta d'un tipus de bosc afavorit per l'home i es fa molt difícil de dir si els que ens ocupen són exemples

naturals o bé antigues plantacions. De totes maneres, recomanem, per la seva singularitat al territori, una gestió forestal del suro poc agressiva.

2015 - Ja coneixíem la presència de suredes a l'EIN Guilleries-Savassona, però localitzar-ne un exemple més sempre és interessant. Aquest exemple estava situat prop de la masia de Montornés. Es tracta d'un petit rodal de surera barrejada amb alzina (*Q. ilex*). Com en el cas de les castanyedes, es tracta d'un tipus de bosc afavorit per l'home i es fa molt difícil de dir si el exemple que ens ocupa és natural o bé és fruit d'una antiga plantació. De totes maneres, recomanem, per la seva singularitat al territori, una gestió forestal del suro poc agressiva.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
5	4	7,29 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: **9330 Suredes**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

45.3 ALZINARS I CARRASCARS

45.3121* Alzinars de terra baixa, catalanooccitans

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Bosc que apareix únicament a la zona baixa al sud del territori cartografiat, a la vora del riu Ter.

2018 - És un hàbitat molt rar, atès que es localitza als solells de les cotes inferiors de l'àmbit d'estudi. Per aquest motiu en general presenta una composició florística poc característica. Al marge sud del pantà de Sau, però, hi ha alguns rodals en els que *Viburnum tinus* és molt abundant.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
7	1	50,56 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3122* Alzinars amb roures (*Quercus faginea*, *Q. pubescens*...), de terra baixa i de l'estatge submontà

2014 - Si bé les rouredes de roure martinenc (*Q. pubescens*) són escasses dins el territori, el roure martinenc penetra de forma important dins l'alzinar muntanyenc. Així doncs hem usat aquesta unitat per referir-nos a alzinars muntanyencs que tenen un recobriment important de roure martinenc o, en alguns casos, roure martinenc i pi roig (*Pinus sylvestris*). Cal esmentar que hem estat generosos a l'hora d'assignar alguns alzinars muntanyencs a aquesta categoria, ja que en la majoria de casos indicats aquí el roure martinenc rarament arriba a ser codominant amb l'alzina (*Q. ilex*).

2015 - Es tracta de la unitat de vegetació que domina el paisatge de les Guilleries granítiques. Com ja em explicat, a prop de la riera Major, sota la influència de la inversió tèrmica, les rouredes solen ser els boscos dominants, però a mesura que es guanya alçada l'alzina comença a aparèixer aquí i allà formant rouredes amb alzines (41.714+). Si ascendim més o ens desplacem cap els solells esdevé dominant i forma alzinars. Tot i això, el roure només arriba a desaparèixer en els vessants més secs i solells. Per tant, gran part de les Guilleries granítiques que aquí hem cartografiat esta colonitzada per alzinars on, aquí i allà, hi podem observar algun roure. En general l'estat de conservació d'aquests boscos es bo, per bé que en alguns indrets, com ara el solell sobre la riera de can Dodes, les pràctiques forestals agressives han malmès el sotabosc.

2016 - Es tracta d'un tipus de vegetació present a tot el territori, ja que, dins aquesta unitat trobem tant els alzinars amb roures calcícoles com els silicícoles. De totes maneres, aquest hàbitat ocupa extensions importants en les parts més baixes del territori, com per exemple el vessants situats sobre la riera Major o el pla de Cabres on ocupa vessants no obacs i fins i tot zones planes. Conforme ens movem cap a zones més altes, aquest hàbitat queda confinat als vessats solells.

2017 - És un dels tipus de bosc més estès i abundant al territori cartografiat; ocupa més del 21 % de l'àrea de treball.

2018 - És un tipus de bosc força abundant entre la riera Major i els cingles de Vilanova. Ocupa una posició intermitja entre les rouredes i pinedes de pi roig del fons de vall i els alzinars de les cotes superiors. En força casos té una presència esparsa de pi roig o pi pinyer. Malgrat abunden els boscos de rebrot, dins l'àmbit d'estudi sembla que actualment la intensitat de l'explotació forestal és baixa o moderada i en general es troba ben conservat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
141	0	1.576,48ha	2-3	12,75 %

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3123+ Alzinars amb pins (*Pinus* spp.) de terra baixa

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Bosc molt rar al territori cartografiat, penetra pel sud de la zona, al marge esquerra del riu Ter.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
4	0	7,76 ha	1	< 1 %

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3131+ Alzinars muntanyencs en terreny silici, catalanooccitans

2014 - Es tracta del bosc natural que té més recobriment al territori, doncs els alzinars muntanyencs són el bosc dominant a les parts més baixes i s'enfilen pels solells i les parts més rocoses fins a les parts altes. En general es tracta de boscos més aviat baixos, degut al carboneig i les pràctiques forestals pretèrites i al lent creixement imposat per les condicions on viuen. En general solen presentar un estrat arbustiu poc desenvolupat. De tota manera, quan els alzinars es fan en costers secs el bruc d'escombres (*Erica scoparia*) i l'arboç (*Arbutus unedo*) solen tenir un recobriment remarcable. L'estat de conservació general d'aquest hàbitat és bo, per bé que en alguns indrets (e.g. els alzinars de els Quatre termes o els alzinars de prop de Torrents) s'han practicat importants estassades del sotabosc que podem malmetre l'hàbitat.

2015 - Es tracta d'un bosc exclusiu dels costers secs o solells de les parts altes de les Guilleries granítics, però no les més altes. Aquest hàbitat ocupa una extensió especialment important a la carena de Vernencs. En general es tracta de boscos més aviat baixos, degut al carboneig i les pràctiques forestals pretèrites i al lent creixement imposat per les condicions on viuen. En general solen presentar un estrat arbustiu poc desenvolupat. De totes maneres, quan els alzinars es fan en costers secs, el bruc d'escombres (*Erica scoparia*) i l'arboç (*Arbutus unedo*) solen tenir un recobriment remarcable.

2016 - És un bosc exclusiu dels vessants solells o secs situats entre la riera Major i els cingles de Sant Llorenç del Munt, és a dir, allà on els substrats àcids són abundants. Quan es fan en costers molt secs, associats als cingles, es sol tractar de boscos baixos molt afins a les màquies d'alzina silicícoles (32.1121+). En canvi, als vessants prop de la riera Major, presenten una forma més típica.

2017 - És el bosc més estès a la zona cartografiada, supera el 31 % de la superfície. Alguns d'aquests alzinars corresponen a l'hàbitat característic i estan ben conservats, mentre que n'hi ha d'altres que són alzinars força aclarits per fer llenya, i on hi trobem petits retalls menys desenvolupats que es poden atribuir a la màquia (32.1121+).

2018 - És l'hàbitat més important de l'àmbit d'estudi fora dels plans i clotades afectats per la inversió tèrmica. A l'oest de Vilanova de Sau sovint apareix molt barrejat amb roures, pi pinyer i pi roig, mentre que a les serres granítics de l'est l'alzina hi té un predomini acusat. En la seva majoria correspon a alzinars de rebrot, que fins a mitjans del segle XX van ser explotats per fer carbó. En les darreres dècades han experimentat una naturalització important.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
126	0	1.422,90 ha	2-3	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3132+ Alzinars muntanyencs en terreny calcari, dels Pirineus orientals i dels territoris ruscínic, olositànic i catalanídic

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Aquest bosc es fa en vessants solells i sobre sòls de reacció clarament bàsica. En general, doncs, és present al voltant de Tavèrnoles, Fucimanya i el puig del Far. A més a més, de forma puntual també el podem trobar als costers solells prop del serrat Rodó i prop dels cingles de Sant Llorenç del Munt. En general, es tracta de boscos florísticament més pobres que el seu equivalent sobre substrat àcid (45.3131+). Així, per exemple, no hi trobem bruc d'escombres (*Erica scoparia*) i arboç (*Arbutus unedo*); però aquests dos arbusts no són substituïts per cap espècie típicament calcícola. En general, l'estat de conservació d'aquest hàbitat és variable; en alguns casos, com al voltant del pla de Santa Margarida i prop de la cas d'Aguilar, els boscos han estat molt aclarits i es pasturen, amb els conseqüents impactes que això suposa per aquest hàbitat. En canvi, en altres indrets com a Sant Feliu o el puig Llobregat, els alzinars presenten un bon estat de conservació.

2017 - Aquest bosc d'alzina (*Quercus ilex* subsp. *ilex*) no és gaire freqüent a la zona. Solament trobem un polígon a la franja calcària al peu dels cingles de Tavertet.

2018 - Correspon als alzinars ubicats al repeu de les cingleres calcàries del sector oest de l'àmbit d'estudi. La majoria són boscos de rebrot que van ser carbonejats activament, però fa dècades que evolucionen amb poca influència humana, en part perquè hi ha força rodals a indrets d'accés complicat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
27	0	235,43 ha	3-2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3133+ Alzinars muntanyencs amb pins (*Pinus* spp.)

2014 - Hem assignat a aquest hàbitat alzinars muntanyencs amb una presència important de pi roig (*Pinus sylvestris*). Aquests es troben situats al terç septentrional del territori, especialment prop del pont de Malafogassa.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat els alzinars amb pi pinyer (*Pinus pinea*), o més rarament pi blanc (*Pinus halepensis*), que es fan als costers secs, generalment solells, situats entre el coll

de Romegats i el Puig-l'agulla. Solen ser boscos poc densos i baixos amb un estrat arbustiu important.

2016 - Aquest hàbitat es troba gairebé de forma exclusiva als costers secs al voltant dels cingles, és a dir, des dels cingles de Sant Llorenç del Munt fins als cingles del puig del Far. Al voltant dels cingles de Sant Llorenç, sobre sòls més aviat àcids, generalment aquests boscos corresponen a alzinars amb pi pinyer (*Pinus pinea*). En canvi, sobre els cingles de Vilanova, sobre substrat bàsic, aquests hàbitat correspon bàsicament a alzinars amb pi roig (*Pinus sylvestris*). L'estat de conservació d'aquest hàbitat es variable, en alguns casos es tracta de boscos poc accessibles i per tant ben conservats, mentres que en altres casos, com per exemple prop de l'Aguilar, els boscos estan estassats o pasturats.

2017 - Hem assenyalat només dos polígons que corresponen a un bosc mixt d'alzina i pi roig (*Pinus sylvestris*) que es troba a la obaga d'un serrat proper al Mas Novell. Està relacionat amb els alzinars (45.3131) i fa la transició entre els alzinars muntanyencs i les pinedes de pi roig que es troben més al sud del territori cartografiat.

2018 - Aquest hàbitat es troba en cotes mitjanes o elevades de bona part del territori, preferentment sobre substrats àcids o descarbonatats. Són boscos en els que predomina l'alzina però amb una presència significativa de pi roig i, als vessants solells entre els cingles de Vilanova i Vilanova de Sau, el pi pinyer. Localment el roure també pot tenir una certa significació. A l'entorn de la carretera de Folgueroles a Vilanova han estat explotats de forma més o menys intensa en els darrers anys, fet que a mig termini afavoreix a l'alzina.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
63	0	403,91 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.8 GREVOLEDES

45.8 Grevoledes

Malgrat el grèvol (*Ilex aquifolium*) apareix de manera esparsa per algunes parts de la zona d'estudi, no hem vist cap població amb l'entitat suficient per atribuir-la a aquest hàbitat. Se sol tractar d'individus aïllats o gairebé.

5 MOLLERES I AIGUAMOLLS

53 VORES D'AIGUA I HÀBITATS INUNDABLES

53.1 CANYISSARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.111 Canyissars sempre inundats

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - N'hem detectat un únic exemple a la riba del riu Ter, aigües avall de la presa de Sau.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,02 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

53.112 Canyissars de sòls rarament inundats

2014 - No hi és present.

2015 - En aquest hàbitat s'inclouen totes aquelles formacions denses de canyís (*Phragmites australis*) que viuen en ambients molt rarament inundats. Al territori estudiat és un hàbitat molt rar. Només n'hem localitzat un exemple al marge d'una petita presa a Rec del Mas, sota el Puig-l'agulla.

2016 - És un hàbitat molt rar al territori estudiat i en general a tot l'EIN Guilleries-Savassona. Només n'hem localitzat un exemple prop de Puigsec que a més, no és molt típic ni està molt ben constituït.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	2	0,003 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

53.13 Poblaments de balques (*Typha* spp.)

2014 - No hi és present.

2015 - Hàbitat certament molt rar al territori estudiat. Només hem localitzat un poblament ben constituït de balques, concretament *Typha dominguensis*, en una bassa artificial situada entre la Pedritja i Bell-lloc.

2016 - Com que a la porció de EIN estudiat hi ha força basses, la majoria associades al bestiar boví, aquests hàbitat no hi és gens rar. En alguns casos hem assignat aquest hàbitat a petites poblacions aïllades de *Typha dominguenis*. En canvi, en altres casos l'hem assignat al conjunt de vegetació present a les basses. Aquests conjunt està generalment format per poblacions de balques dominants (*T. dominguensis* i *T. latifolia*), jonquet (*Eleocharis palustris*), *Glyceria plicata*, *Lythrum salicaria*, *Alisma plantago-aquatica* i *Lycopus europaeus*. Per bé que es podrien diferenciar algunes d'aquestes poblacions com a hàbitats diferents, hem preferit integrar-los en el present hàbitat per tal de no complicar la cartografia. Podem trobar alguna d'aquestes basses amb una vegetació complexa i ben constituïda al pla de Santa Margarida o prop de can Llorenç.

2017 - No hi és present.

2018 - Hàbitat força rar al territori estudiat, present als marges d'algunes basses associades al bestiar boví. Malgrat la seva raresa no és un hàbitat amenaçat, atès que colonitza amb facilitat les zones humides. No es pot descartar la seva presència a la riba de la riera Major i el Ter, on deu tenir poblacions fluctuants en funció de les avingudes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	11	0,03 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

53.4 CREIXENARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb *Glyceria spp...*) de fonts i vores de rierols

La majoria de cursos d'aigua presents al territori porten un bosc en corredor (verneda o freixeneda) associat que ombrreja el marge de riu i impedeix que els creixenars i altres comunitats heliòfiles semblants s'hi puguin desenvolupar.

2014 - És un hàbitat molt rar. Només n'hem localitzat dos exemples mal constituïts corresponents a dos reduïts poblaments de creixen de cavall (*Veronica beccabunga*).

2015 - Només hem localitzat tres exemples d'aquest hàbitat. Concretament dos reduïts poblaments de *Glyceria plicata* i un poblament de creixen de cavall (*Veronica beccabunga* i *V. anagallis-aquatica*).

2016 - Només hem localitzat tres exemples d'aquestes hàbitat i en els tres casos correspon a poblacions de *Glyceria plicata*.

2017 - Hàbitat lligat als cursos d'aigua i dispers especialment als trams baixos dels principals cursos d'aigua, tot i que en general sempre ocupa superfícies petites en clarianes del bosc de ribera o a la làmina d'aigua dins del bosc de ribera. Es tracta de formacions majoritàriament dominades per *Apium nodiflorum* i *Rorippa nasturtium-aquaticum*. Hem marcat un polígon aigües avall de la presa de Sau.

2018 - Hem trobat aquest hàbitat a la llera del Ter i a un rodal de *Glyceria plicata* detectat a la llera de la Riera Major, sota el Crous.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	12	0,02 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

53.6 CANYARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.62 Canyars (d'*Arundo donax*), de vores d'aigua

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Aquest és un hàbitat molt rar a l'EIN Guilleries Savassona. Només n'hem localitzat un exemple i poc típic i mal constituït. Es tracta d'una petita població d'*Arundo donax* situada sota la Casilla, en un petit torrent.

2017 - No hi és present.

2018 - Els únics canyars observats es troben a l'entorn d'antigues zones d'horta i de Vilanova de Sau i d'alguna masia. Hem cartografiat dos rodals als marges del torrent de la Polleda. *Arundo donax* és una espècie invasora, però els rodals detectats presenten un risc ambiental baix perquè no és un curs d'aigua torrencial i perquè hi ha una coberta llenyosa densa que en limita l'expansió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,04 ha	2	< 1%

HIC que hi correspon: Cap.

54 MOLLERES I COMUNITATS FONTINALS

54.1 FONTS I RIEROLS

54.112 Comunitats fontinals sovint dominades per cardamines (*Cardamine* spp.)..., d'aigües blanques, sovint ombrejades, dels estatges montà i subalpí

Hem assignat a aquest hàbitat petites comunitats dominades per *Chrysosplenium oppositifolium* que es fan en lloses i talussos humits situats en el llit de les rieres o prop d'ells.

2014 - Es tracta d'un hàbitat força freqüent, ja que el podem trobar a la majoria de rieres amb cert cabal.

2015 - Es tracta d'un hàbitat típic de les rieres i dels sots humits de les parts altes de les Guilleries granítics del qual només n'hem localitzat dos exemples.

2016 - És un hàbitat molt rar en aquesta porció de l'EIN Guilleries Savassona. Només n'hem localitzat un exemple, format per una població de *Chrysosplenium oppositifolium*, situat a la riera de la Font d'en Marí.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	13	0,004 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES

61 TARTERES

61.3 ALTRES TARTERES

61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat petites tarteres o esqueis de material granític. Prop de la Mina de Barita és possible que tingui un origen antròpic, però actualment es troba del tot naturalitzat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	3	0,23 ha	2	< 1 %

HIC que hi correspon: **8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila**. No prioritari.

61.5+ TERRERS (badlands)

61.51+ Terrers (badlands) calcaris, generalment margosos o guixencs, amb vegetació molt esparsa o quasi nus

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Per bé que en alguns indrets de Catalunya el terrers calcaris són un element fonamental del paisatge, en l'EIN Guilleries Savassona són més aviat rars. De fet, fins ara, només hem localitzat terrers calcaris al voltant del pla de Santa Margarida. Allà afloren margues i això fa que hi puguem trobar alguns terrers que ocupen sempre extensions molt limitades.

2017 - No hi és present.

2018 - Localitzats dos únics exemple a la Roca Roja, al nord del pla de Santa Margarida. És un hàbitat relativament abundant en altres zones de l'EIN, però molt rar a l'àmbit d'estudi d'enguany.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
7	1	4,34 ha	3	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

61.52+ Terrers (badlands) silicis, generalment argilosos o gresencs, amb vegetació molt esparsa o quasi nus

2014 - No hi és present.

2015 - Al territori estudiat són molt rars i ocupen extensions molt petites. No obstant això, en alguns afloraments de lutites vermelles s'arriben a formar petits terrers de pocs centenars de

metres quadrats. Indiquem aquí un exemple d'aquests terrers per constatar la seva presència al territori.

2016 - Es tracta d'un hàbitat rar. De fet només l'hem localitzat prop de la Verneda de Sant Feliu, als Terressos Roigs. Allà hi ha afloraments de lutites vermelles i, de forma puntual, s'arriben a formar petits terrers que ocupen extensions molt limitades.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem indicat un únic polígon extens als Terressos Roigs, per bé que als vessants solells pendents del sector central de l'àmbit d'estudi hi ha molts petits claps de sòl nu o amb recobriment vegetal escàs.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
5	2	2,72 ha	3	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

62 ROQUES NO LITORALS

62.1 CINGLES I PENYALS CALCÀRIS

62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Hàbitat present a la part superior dels cingles de Tavertet, on es fa el canvi geològic, de gresos i conglomerats vermells a roca calcària. Hem inclòs les cingleres verticals, els afloraments rocosos i les codines on la vegetació hi és pràcticament inexistent, i les poques plantes que hi apareixen són principalment de comunitats casmofítiques. Hem representat les àrees més extenses. L'estat de conservació en general és bo.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat els cingles assolellats del Grau i de Santa Cília, al nord del pantà de Sau. Val a dir que la vegetació casmofítica hi és molt escassa, representada per espècies com *Asplenium ruta-muraria*, *Jasonia saxatilis* o *Lactuca perennis*, i també per espècies de replans termòfils com *Asphodelus cerasiferus*, *Dipcadi serotinum*, *Heteropogon contortus* o *Seseli tortuosum*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
9	0	8,90 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.1115 Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

2014 - No hi és present.

2015 - Com ja hem esmentat, els substrats rocosos de reacció netament bàsica són rars al territori. Així doncs, la vegetació comofítica pròpia d'aquestes roques també ho és. De fet, només n'hem detectat un sol exemple i amb una composició florística un xic atípica.

2016 - Per bé que els substrats calcaris no són rars en aquesta part de l'EIN Guilleries Savassona, aquests hàbitat sí que ho és. Això es deu bàsicament al fet que la major part de cingles secs o solells on el podríem trobar estan formats per substrats silicis. En canvi, la major part de cingles o roques calcàries presenten exposicions més aviat obagues, com al voltant de Fucimanya. Només n'hem localitzat dos exemples, un molt prop del Salt de la Minyona i l'altre al poblat ibèric de Puigcastellet. Dels dos, el més ben constituït i més extens és el del Puigcastellet. Aquests cas és especial, perquè creix en les roques que formen l'antic poblat ibèric. És probable que, al voltant dels escarpats cingles del Salt de la Minyona aquest hàbitat sigui més freqüent del que hem observat. Per això, pensem que la seva conservació no presenta, actualment, amenaces importants.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	3	0,001 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.151 Roques calcàries, amb *Potentilla caulescens*, *Saxifraga longifolia*, *Asplenium fontanum*, de l'estatge montà i de la muntanya mediterrània

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat aquest hàbitat a petits poblaments d'orella d'ós (*Ramonda myconi*) sovint acompanyats d'alguna falguera. La majoria de casos es troben localitzats al voltant de Fucimanya, en afloraments de roques calcàries. De totes formes, també hem localitzat aquests hàbitat en roques sedimentàries amb una baixa concentració de carbonat de calci. Aquest és el cas de la població situada prop de Sant Llorenç del Munt, que es fa sobre els conglomerats vermells que donen lloc a formacions vegetals de tipus silicícola. També és el cas dels exemples localitzats al puig Llobregat i el castell de Savassona. En aquest cas aquest hàbitat es fa sobre gresos grisos que, en zones planes, allotgen vegetació clarament silicícola. Així doncs, part de les poblacions d'orella d'ós assignades a aquest hàbitat no es fan estrictament sobre roques calcàries. Com que es fa en indrets inaccessibles pensem que la seva conservació no presenta, actualment, amenaces importants.

2017 - És aquesta una unitat puntual al territori cartografiat, ja que les roques calcàries són escasses. Hi hem inclòs les poques roques calcàries ombrívols cobertes per la comunitat d'orella d'ós (*Ramonda myconi*), falgueres i molses (corresponent a l'associació *Ramondo-Asplenietum fontani*).

2018 - Tot mantenint el criteri d'anys anteriors, hem assignat a aquest hàbitat els poblaments de *Ramonda myconi*, tant si es troben sobre roques calcàries com sobre conglomerats vermells. Pel fet d'estar ubicat a indrets inaccessibles la seva conservació no sembla que presenti, actualment, amenaces importants.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	14	0,02 ha	3	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.1C+ Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de l'estatge montà i de la muntanya mediterrània

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es un hàbitat rar del qual només n'hem localitzat dos exemples. De totes maneres, com que es tracta d'un hàbitat que sol ocupar petites extensions en llocs inaccessibles, és probable que n'hi hagi més del que sembla. És per això que pensem que la seva conservació no presenta, actualment, amenaces importants.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem assignat a aquest hàbitat les cingleres calcàries orientades al nord de la Costa del Vilar i la Costa de la Rovira. La coberta vegetal és força escassa però encaixen bé en la descripció de l'hàbitat. La seva conservació no presenta amenaces significatives.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
2	5	1,36 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.2 CINGLES I PENYALS SILICIS

62.26 Roques silícies, amb asarina (*Antirrhinum asarina*)..., de l'estatge montà plujós (i dels llocs frescos de terra baixa)

2014 - L'àrea cartografiada no presenta cingles i roques importants que puguin allotjar grans extensions d'aquest hàbitat. En la majoria de casos l'hem assignat a petites parets amb poblaments d'asarina rarament acompanyada d'*Asplenium septentrionale*. La resta de plantes típiques d'aquests ambients com *Sedum brevifolium* o *Sedum hirsutum* solen formar poblaments dins la vegetació de codines i terraprimers. Una excepció al que hem dit fins ara és la zona del

Castell de Fogueres, que allotja exemples típics i extensos. Una possible amenaça per a la conservació d'aquests hàbitat, especialment en la zona del Castell de Fogueres, és l'escalada. Ara per ara, però, no sembla que aquest esport es practiqui de forma massiva a la zona esmentada, i per tant, no cal recomanar cap regulació.

2015 - No hi és present.

2016 - De forma testimonial hem assignat a aquest hàbitat una petita població rupícola d'asarina que hem localitzat prop de la riera Major. Es tracta sens dubte d'un hàbitat raríssim en aquesta porció de l'EIN Guilleries Savassona.

2017 - Hem assignat a aquest hàbitat les roques del peu dels cingles de Tavertet dels gresos i conglomerats vermells, amb fissures i terraprims, colonitzades per crespínells (*Sedum* spp.). És una unitat florísticament poc caracteritzada en aquest territori; *Antirrhinum asarina* no l'hi hem vista mai.

2018 - L'àrea cartografiada no presenta cingles i roques importants que puguin allotjar grans extensions d'aquest hàbitat. Hi hem assignat les roques silícies més o menys verticals en un ambient poc o molt montà amb vegetació casmofítica poc o molt aparent i un baix recobriment de molses. No hem localitzat cap poblament d'asarina, pel que les espècies que el caracteritzen són tàxons com *Hieracium* sp. pl, rupícoles i *Sempervivum tectorum*, tot i que en alguns casos també poden ser abundants *Polypodium* gr. *vulgare*, *Asplenium* gr. *trichomanes*, *Umbilicus rupestris*, etc. La resta de plantes típiques d'aquests ambients com *Sedum brevifolium* o *Sedum hirsutum* solen formar poblaments dins la vegetació de codines i terraprims. Un dels exemples més característics correspon a un esquei ubicat al sud de les Serres de Sant Andreu. La seva conservació no presenta amenaces significatives.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
9	14	10,07 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silícis amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.28 Roques silícies, càlides i seques (amb *Cheilanthes tinaei*), de les contrades mediterrànies

2014 - Assignem a aquesta unitat un petit poblament de *Notholaena marantae* acompanyat d'*Heteropogon contortus*, *Anthericum liliago*, *Dipcadi serotinum*, *Sedum sediforme* i *Dianthus pyrenaicus* subsp. *attenuatus* que es fa en els replans solells i termòfils de les roques situades a sobre el sot de la Vinyassa. Es tracta d'un exemple extrem que troba unes condicions més idònies en els costers solells i esquistosos del pantà de Susqueda. Pel seu difícil accés no creiem que pugui tenir cap problema de conservació.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Assignem a aquesta unitat un petit poblament de *Notholaena marantae* ubicat prop de la desembocadura de la riera Major. També hi ha altres espècies de replans solells i termòfils com *Phagnalon saxatile*, *Hyparrhenia hirta*, *Galium maritimum*, *Sedum sediforme* i *Dianthus pyrenaicus* subsp. *attenuatus*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	2	0,03 ha	2	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.2A* Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de l'estatge montà

Aquest hàbitat correspon a roques ombrívols colonitzades per *Polypodium vulgare*, diverses molses cormofítiques i més rarament *Asplenium trichomanes*.

2014 - És fa arreu del territori, dins les masses forestals d'alzina, faig o castanyers, aquí i allà. Es tracta doncs d'un hàbitat freqüent que no presenta cap amenaça important per a la seva conservació.

2015 - Es tracta d'un hàbitat freqüent que no presenta cap amenaça important per a la seva conservació.

2016 - Per bé que només hem localitzat tres exemples, no és pas rar, doncs sovint el trobem dins a petites roques dins alzinars o rouredes. Es per això que pensem que la seva conservació no presenta cap amenaça.

2017 - Hàbitat escàs però relativament freqüent en afloraments rocosos a dins dels alzinars i rouredes acidòfiles.

2018 - És un hàbitat relativament freqüent pel fet de colonitzar qualsevol substrat rocós ombrejat en roques àcides. Aquests ambients, però, es troben escampats pel territori i ocupen petites superfícies dins boscos i obagues. Per aquest motiu només n'hem pogut localitzar cinc exemples. Per les seves característiques no presenta problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	44	2,16 ha	1	No cartografiat

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.3 TERRAPRIMS I CODINES

62.31* + 36.2p Vegetació pionera, amb matafocs (*Sempervivum spp.*) i crespínells (*Sedum spp.*), de terraprimers silicis, dels estats montà i subalpí

2014 - La majoria de zones rocoses que allotgen vegetació de roques també allotgen vegetació de terraprimers silicis. Exceptuant a la zona del castell de Fogueres, on ocupa extensions grans i amb una composició florística diversa, la majoria d'exemples consisteixen en petits poblaments

de matafocs i crespínells que sovint van acompanyats de *Festuca* gr. *ovina*. Una possible amenaça per a la seva conservació, especialment en la zona del castell de Fogueres, és l'escalada. Ara per ara, però, no sembla que aquest esport es practiqui de forma massiva a la zona esmentada, i per tant, no cal recomanar-ne cap regulació.

2015 - Per bé que que l'hem detectat tant a les Guilleries granítiques com a les no granítiques, la composició florística en cada una de les zones és un xic diferent. A les Guilleries granítiques hi trobem el matafoc (*Sempervivum tectorum*) mentre que a les Guilleries no granítiques aquesta espècie és totalment absent. En canvi, en aquest darrer sector de les Guilleries, sol ser constant la presència de *Sedum brevifolium*, una espècie amb interès local, mentre que a les Guilleries granítiques és més rar. Degut a la seva inaccessibilitat aquest hàbitat està ben conservat i no creiem que, en un futur immediat, hi hagi cap amenaça important per a la seva conservació. L'única excepció seria la possible obertura de noves sorreres a prop de la riera Major, on ja n'hi ha dues.

2016 - Es tracta d'un hàbitat present aquí i allà al llarg de totes les codines dels cingles i també en algunes codines prop de la Verneda de Sant Feliu. Normalment es tracta de poblacions de matafoc (*Sempervivum tectorum*) acompanyades per algun crespínell (*Sedum album* o *Sedum rupestre*). En força casos podem trobar en aquest hàbitat una espècie d'interès local, *Sedum brevifolium*. Als cingles, degut a la inaccessibilitat, pensem que aquest hàbitat no té, actualment, cap amenaça. En canvi, a les codines prop de la Verneda de Sant Feliu (als Terressos Roigs), creiem que un excés de pastura el pot perjudicar greument. És per això que recomanem excloure de la pastura aquestes codines.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a petits poblaments de matafoc (*Sempervivum tectorum*) i crespínells (*Sedum album* o *Sedum rupestre*) en codines i afloraments rocosos en roques àcides. Aquests ambients es troben tant als cingles de Vilanova com als petits afloraments rocosos del pla de Vilanova i de la zona granítica. Malgrat aquesta raresa relativa, no semblen amenaçats atès que es fan a indrets que actualment tenen poca influència antròpica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
5	36	1,75 ha	1-2	1,29

HIC que hi correspon: **8230 Terraprimis silicis amb vegetació pionera (*Sedo-Scleranthion*)**.
No prioritari.

62.4 ROQUES SENSE VEGETACIÓ VASCULAR

62.42+ Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals

2014 - No hi és present.

2015 - Incloem en aquesta unitat tots els afloraments rocosos al voltants del coll de Romegats i els seu cingles, que no contenen vegetació vascular o aquesta recobreix extensions molt minses.

2016 - Incloem aquí tots els afloraments rocosos dels cingles que van des de Romegats fins als cingles de Vilanova i que no contenen vegetació vascular o aquesta recobreix extensions molt minses. Com ja hem dit anteriorment, en aquests cingles afloren substrats sedimentaris que contenen poc carbonat de calci. És per això que la vegetació que s'hi desenvolupa a sobre és de tipus silicícola, tot i tractar-se de roques sedimentaries amb un xic de carbonat de calci, les assignem a aquesta unitat.

2017 - Hem referit a aquesta unitat unes zones rocoses planes (lloses) aïllades, constituïdes per conglomerats àcids que duen vegetació liquènica i gairebé gens de vegetació vascular.

2018 - Correspon als diversos afloraments rocosos sense vegetació ubicats a les zones externes de la cubeta de Vilanova. Pel costat oest correspon a cingleres més o menys importants, mentre que als sector granític en tots els casos es tracta de petits afloraments amb orientacions diverses. Als vessants solells sovint forma mosaics amb brolles i vegetació pionera de terraprimis.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
76	2	103,61 ha	3	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

62.5 ROQUES HUMIDES

62.51 Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (*Adiantum capillus-veneris*), de les contrades mediterrànies

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Es tracta, sens dubte, d'un hàbitat rar a tot l'EIN Guilleries Savassona. Només n'hem localitzat una petit exemple al torrent del Castell, sota Fucimanya. Concretament, es tractava d'una població de falzia que es feia en uns degotalls, prop del llit del torrent.

2017 – No hi és present. Fora de l'àrea d'estudi, prop del camí que puja al poble de Taveret n'hi ha algun exemple.

2018 - N'hem localitzat un únic exemple de petites dimensions a les Grioterres. Resulta vulnerable per la seva extrema raresa i per la seva vinculació al medi hídic.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	2	0,001 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

62.7 ROQUES I MURS AMB VEGETACIÓ SUBNITRÒFILA

62.7* Roques i murs amb vegetació subnitròfila

2014 - Les parets d'algunes cases abandonades (e.g. Fogueres) o construccions antigues (e.g. cementiri de St. Andreu de Bancells) allotgen poblaments importants de *Parietaria judaica* on no hi solen faltar *Anthirrinum majus* i *Chelidonium majus*. Es tracta d'un hàbitat més aviat rar, ja que hi ha molt poques construccions antigues i abandonades al territori.

2015 - Aquest hàbitat es sol fer en parets o murs de cases o construccions abandonades. Així doncs, degut a la poca presència de habitacions humanes al territori, es tracta d'un hàbitat més aviat rar del qual només hem localitzat dos exemples. Un format per una poblament de *Parietaria judaica* (prop del Molí del Soler), i l'altre format per una petita població de *Cymbalaria muralis* (al santuari del Puig-l'Agulla).

2016 - Només hem localitzat dos exemples d'aquest tipus de vegetació. Un a les parets del Castell de Savassona i l'altre a les parets del pont de la Cantina, al molí de Bojons. En els dos casos es tractava d'extenses poblacions de *Parietaria judaica*. En el segons cas, a més, acompanyava a aquesta espècie *Cymbalaria muralis*.

2017 - Hàbitat lligat especialment als murs i les parets lligades a l'home i el seu bestiar. N'hem marcat simbòlicament algun punt, en el nostre cas fora de l'àrea d'estudi, prop del camí que puja al poble de Tavertet.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	7	0,002 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

65 COVES

65.4 Coves i avencs

Hem assenyalat 9 punts al mapa a partir de les coordenades que dona el web espeleoindex.com. Corresponen a la cova de les Grioterres (4 punts), l'avenc dels Gossos, la cova de la Baronessa, la cova de Santfeliuet, la cova dels Mosquits i la cova de sant Feliu. Donem una superfície d'un metre quadrat per a cadascuna, que correspon a l'entrada de la cova.

HIC que hi correspon : **8310 Coves no explotades pel turisme**. No prioritari.

Hàbitat inclòs al catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES

81 PASTURES INTENSIVES

81.1 CAMPS CONDICIONATS COM A PASTURA INTENSIVA, SECS O POC HUMITS

81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

Típicament correspon a camps sembrats amb diverses espècies de gramínies (*Festuca arundinacea*, *Dactylis glomerata*) i lleguminoses resistents al trepig i a la pastura. De totes maneres, al territori estudiat, els ramaders de bestiar boví no sempre destinen els camps només a la pastura intensiva, sinó que sovint hi cultiven herbes farratgeres i després de segar-los els pasturen. De forma que els camps són alhora pastures intensives i conreus herbacis extensius (82.33+). A més a més, la pastura es pot anar movent de lloc i, sovint, alguns camps no es pasturen cada any. Aquesta gestió complica molt la distinció entre el present hàbitat i els conreus herbacis extensius de secà (82.33+). De totes formes, hem decidit assignar al present hàbitat qualsevol camp que, en algun moment, es destina a la pastura intensiva. Per fer aquesta distinció ens hem ajudat de les ortofotografies antigues i, sobretot, pel reconeixement al camp. Quan els camps es pasturen, estan delimitats per tanques per evitar que el bestiar fugi. En canvi, els camps que són sempre conreus extensius de secà no estan delimitats per tanques.

2014 - Hem assignat a aquesta unitat uns camps pasturats de forma intensiva per bestiar boví situats al costat de Crivillers.

2015 - La presència d'aquesta unitat és considerablement important al voltant de la riera Major. Es tracta de camps destinats a la pastura bovina que es sembren amb una barreja de gramínies i lleguminoses per tal de proporcionar al bestiar un menjar adequat.

2016 - Aquest hàbitat es troba més o menys repartit arreu del territori, però ocupa extensions remarcables a la plana de Vilanova de Sau (a l'Espluga i a la Verneda de Sant Feliu), al voltant del pla de Masgrau.

2017 - Trobem diversos camps condicionats com a pastura intensiva vora les masies, on hi pasturen ramats de vaques i ovelles. Pot haver-hi rotació entre camps de cereals i farratges o prats i podem trobar-hi bardisses i restes de freixenedes. Sense problemes de conservació, tot i que la sobrepastura pot causar nitrificació i l'erosió del sòl en alguns casos.

2018 - Les pastures intensives es barregen amb els conreus farratgers, sovint ubicades en terrenys amb certes dificultats d'accés o maneig agrícola. En algunes zones semblen en expansió, per exemple a l'entorn de can Burjada. Es troben repartides per bona part del territori, llevat de la zona muntanyosa granítica de l'est i els vessants abruptes ubicats al nord del pantà de Sau.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
57	0	292,95 ha	0	2

HIC que hi correspon: Cap.

82 CONREUS HERBACIS

82.3 CONREUS HERBACIS EXTENSIVS, PRINCIPALMENT DE CEREALS

82.33+ Conreus herbacis extensius de secà, de muntanya

Per distingir entre aquest hàbitat i els camps condicionats com a pastura intensiva (81.1), hem seguit els criteris explicats a 81.1

2014 - Els conreus herbacis són rars al territori, que és eminentment forestal. Els conreus de secà no en són una excepció, i només són presents prop de Crivillers i en un petit bancal, consignat com a punt, prop de Can Malagarsa. Encara que no es tracta d'un hàbitat d'interès comunitari, recomanem afavorir-lo i potenciar-lo, ja que la flora segetal que allotja es molt rara a tot el territori.

2015 - Aquest hàbitat el trobem al voltant de la riera Major, sobre les Guilleries granítiques, i a la plana de Vilanova. Es tracta tant de camps destinats a la producció de farratges (sebrats amb barreges de lleguminoses i gramínies) com a la producció de cereals. Per bé que no es tracta d'un hàbitat d'interès comunitari aquest hàbitat allotja una flora singular, la flora segetal, que és rara a l'EIN Guilleries-Savassona i que es troba en regressió a Catalunya. De totes maneres, la simple presència de conreus herbacis no garanteix la presència de flora segetal interessant. Així per exemple, els camp de cereals situat sobre la Verneda de St. Ponç allotgen una flora segetal banal, degut a unes pràctiques agrícoles massa intensives. En canvi, els camps situats prop de can Gall allotgen una població extensa de *Anthemis cotula*, una planta rara a l'espai natural. Així doncs, des del punt de vista de la gestió, creiem que convé mantenir els conreus herbacis extensius de secà tot potenciant-ne la seva gestió poc intensiva.

2016 - És un hàbitat que només ocupa extensions importants a les planes prop de Folgueroles i Sant Julià de Vilatorrada. Fora d'aquesta zona, ocupa extensions força localitzades. Des del punt de vista florística, són interessants els petits camps de cereals presents prop de Miralpeix i Crivillers o al voltant de Tavèrnoles, ja que allotgen una flora segetal força diversa. Per contra, als grans camps de Folgueroles i Sant Julià de Vilatorrada la flora segetal és banal o fins i tot inexistent.

2017 - No hi és present.

2018 - Els conreus farratgers de secà es troben força estesos al sector central de l'àmbit d'estudi, per bé que només resulten majoritaris en el paisatge a l'entorn de Vilanova de Sau. Tot i correspondre a hàbitats antròpics tenen un notable interès com espais oberts amb una fauna i flora característics.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
58	1	301,03 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES

83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), de pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

2014 - Un sol punt a Can Manuel (Sant Pere de Castanyadell).

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Conreu escàs i normalment ocupa superfícies petites (la Casa Nova del Sant Pare).

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,03 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3 PLANTACIONS D'ARBRES

83.221+ Camps d'avellaners (*Corylus avellana*)

2014 – No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Conreu molt localitzat (la Riba).

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	1	0,04 ha	0	< 1 %

83.3111 Plantacions de pícea (*Picea abies*) i d'altres pinàcies europees (excepte pins)

2014 - A les parts més altes del territori i al voltant del pont de Malafoçassa trobem plantacions de pícea i d'abet (principalment *Abies alba*). Es tracta d'arbredes pures d'aquestes espècies al·loctònes amb un sotabosc nul o ruderal. Ocupen extensions força limitades.

2015 - Trobem aquest hàbitat a les parts baixes de les Guilleries granítics, prop de la riera Major. Es tracta majoritàriament de plantacions de pícea i d'abet (principalment *Abies alba*) amb un sotabosc nul o ruderal. Ocupen extensions força limitades.

2016 - Es tracta d'un tipus de plantacions rares a aquest sector de l'EIN Guilleries - Savassona. Només n'hem localitzat dos exemples prop de Bojons.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem localitzat uns pocs exemples d'aquestes plantacions, localitzats a l'entorn de Bancells. Hem diferenciat les arbredes amb finalitat fustanera com aquestes dels vivers d'arbres de Nadal, tot i correspondre a plantacions de la mateixa espècie.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
44	0	45,92 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3112 Plantacions de pinassa austríaca (*Pinus nigra* subsp. *nigra*) i d'altres pins europeus

2014 - Trobem plantacions de pinassa austríaca un mica per tot arreu, tot i que la seva presència és relativament important als voltants de Vallclara. Es tracta d'arbredes denses sense cap mena de sotabosc. En algunes d'elles sembla que la gestió forestal típica d'aquestes plantacions (aclarides selectives i poda de les branques baixes) fa molt temps que no es porta a terme.

2015 - No hi és present.

2016 - Assignem a aquest hàbitat una petita plantació de pinassa austríaca localitzada prop de Collsameda.

2017 - Hem trobat set polígons repoblats amb pinassa austríaca. S'hi barregen altres espècies exòtiques i algunes d'autòctones.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
35	0	31,30 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3121 Plantacions de cedres (*Cedrus* spp) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins).

Hem desagregat aquest hàbitat en 2 per separar les plantacions d'abet de Douglas de les de cedres.

83.3121p Plantacions d'abet de Douglas (*Pseudotsuga menziesii*)

2014 - Aquest tipus de plantacions són, sense cap mena de dubte, les que ocupen una extensió més important a tot el territori. Es tracta d'arbredes monoespecífiques i força denses on el sotabosc és nul o ruderal. Algunes d'elles mostren un abandó de la gestió típica de les plantacions, mentre que altres estan actualment gestionades. Tenen un paper important en el paisatge, especialment a les parts més altes (als voltants de Vallclara). És per això que creiem que convindria limitar les plantacions d'aquesta espècie en el futur i també recomanem la seva progressiva desaparició. Com substituir aquestes plantacions, i també altres, per altres tipus de boscos o formacions vegetals naturals, és un tema cabdal per a la conservació de l'Espai Natural de Guilleries-Savassona que convé estudiar amb detall.

2015 - És una unitat exclusiva de les Guilleries granítics que, a diferència de altres zones del l'EIN Guilleries Savassona (e.g. voltants de Vallclara), és molt poc abundant. Es tracta d'arbredes molt denses d'abet de Douglas sense sotabosc o amb sotabosc ruderal.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
66	0	216,28 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3121c Plantacions de cedres (*Cedrus spp.*)

2014 - Al voltant de Vallclara podem trobar, aquí i allà, plantacions de *Cedrus spp.* (majoritàriament *Cedrus x eurolepis*). Es tracta d'arbredes sense cap sotabosc o amb un sotabosc ruderal. En algunes d'elles sembla que la gestió forestal típica d'aquestes plantacions (aclarides selectives i poda de les branques baixes) fa molt temps que no es porta a terme.

2015 - Com en el cas precedent les plantacions de *Cedrus spp.* (majoritàriament *Cedrus x eurolepis*) són exclusives de les Guilleries granítics, sobretot a les parts baixes i ocupen molt poca superfície. En alguns casos hem assignat a aquesta unitat arbredes de cedre i altres espècies de pinàcies al·lòctones.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a dues petites plantacions abandonades, la més extensa de les quals ubicada prop de límit oest del nucli urbà de Vilanova de Sau.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
20	1	20,67 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3122 Plantacions de pi insigne (*Pinus radiata*) i d'altres pins no europeus

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Espècie molt rara a la zona. N'hem localitzat dues plantacions al sector granític, prop de les Serres de Sant Andreu. Es tracta d'arbredes sense sotabosc, on els arbres semblen haver arribat al torn de tala i projecten una ombra intensa.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
2	0	2,34 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3123 Plantacions d'altres coníferes no europees

2014 - Hem assignat a aquest hàbitat una plantació de *Sequoiadendron giganteum* situada prop de Vallclara.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	0,85 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.321 Plantacions de pollancre (*Populus spp.*)

2014 – A totes les rieres i també a la riera Major hi ha individus plantats de *Populus spp.* aïllats o en petits rodals. Com que no solen ocupar una àrea important han quedat englobats en les vernedes o freixenedes del riu i més rarament en les plantacions de d'altres arbres planifolis. Així doncs, només hem assignat a aquest hàbitat una plantació amb prou entitat per ser cartografiada a nivell de polígon.

2015 - Al llarg de totes les rieres i també a la riera Major podem trobar individus aïllats o en petits rodals de *Populus spp.* plantats. Com que no solen ocupar una àrea important queden cartogràficament englobats en les vernedes o freixenedes del riu. De totes maneres, en alguns indrets hem localitzat diverses plantacions de pollancre prou extenses per poder-les assignar a aquesta unitat.

2016 - Les plantacions de pollancre més importants es localitzen a la riera Major. Fora d'aquí, podem trobar algunes petites plantacions. A més a més, és freqüent trobar grupets de *Populus spp.* plantats als torrents i rieres de tot el territori. Aquesta darrera tipologia no l'hem distingit cartogràficament en forma de punt, per tal de no complicar en excés la cartografia.

2017 - N'hi ha a la capçalera del torrent de l'Aiguardent, als canals de Can Puig i de la Palanca, Can Roca i Mas Novell. També apareixen pollancre esparços als marges de alguns torrents.

2018 - Al fondals pròxims a Vilanova de Sau i a Sant Romà abunden les plantacions de pollancre. Es troben més o menys abandonades, pel que presenten una coberta vegetal heterogènia amb bardisses, saücars, ortigars, avellaners, freixes, etc. N'hem indicat els rodals més extensos.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
29	0	25,94 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.322 Plantacions d'eucaliptus (*Eucalyptus spp.*)

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Hem localitzat una petita plantació abandonada d'eucaliptus a tocar de la Pendissa. A la mateixa zona hi ha bambú. La proliferació d'aquestes espècies exòtiques pot resultar ambientalment problemàtica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	0,38 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon:

83.324 Plantacions i bosquets subespontanis de *Robinia pseudoacacia*

2014 - Podem trobar exemplars de falsa acàcia aïllats o en petits rodals en diferents rieres del territori. No obstant això, només hem assignat a aquest hàbitat dos plantacions grans de falsa acàcia, una situada a prop de Panissers i l'altra, d'una considerable extensió, prop de St. Pere de Castanyadell. La falsa acàcia és un arbre al·lòcton amb un marcat caràcter invasor en sots humits i rieres. Un cop instal·lat costa molt de eliminar-lo, ja que té la capacitat de rebrotar des de l'arrel. Així doncs recomanem que no es faci cap més plantació d'aquesta espècie en tot el territori.

2015 - Dins de les plantacions d'arbres planifolis les de *Robinia pseudoacacia* són, sens dubte, les més extenses en aquesta porció de l'EIN Guillerries-Savassona. De totes maneres, només trobem aquest hàbitat al llarg de la riera Major.

2016 - Hem localitzat tres plantacions de *Robinia pseudoacacia*. Dues localitzades a la riera Major i una prop de Puigsec.

2017 - No hi és present.

2018 - *Robinia pseudoacacia* és freqüent als fondals i obagues propers a nuclis urbans i zones humanitzades o sotmeses a gestió forestal intensiva. També als marges de la carretera de Folgueroles a Vilanova de Sau. Hem indicat dos rodals força grans al torrent de Moran, a més d'altres rodals més petits. Pel fet de ser una espècie invasora transformadora, cal prendre les mesures oportunes per evitar la seva propagació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
17	4	16 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3251* Plantacions de plàtans (*Platanus orientalis* var. *acerifolia*) i d'altres arbres planifolis de sòls humits

2014 - Sota Vallclara, a Collsabena i prop del Crous de St. Andreu podem trobar petites plantacions de plàtans que sempre es situen en sots humits. Es tracta d'arbredes amb un sotabosc de bardissa humida.

2015 - Per bé que, aquí i allà, plantats en rieres i torrent podem trobar individus aïllats de plàtan, només hem localitzat dues plantacions extenses d'aquesta arbre. Les dues es troben situades a la riera Major, una prop de la Boixeda i l'altre prop del càmping de Bojons.

2016 - Hem localitzat només una petites plantacions d'aquest planifoli al càmping de Bojons.

2017 - Les plantacions de plàtans apareixen esparsament al canal de Can Puig, als torrents de Cal Sastre i l'Aiguardent, Can Roca i al riu Pregon, i també hi ha arbres aïllats o petits grups de plàtans escampats. Es localitzen principalment als cursos fluvials, on no solen ocupar grans extensions sinó que apareixen fent petites clapes on sovint hi apareixen altres hàbitats de ribera o d'ambients humits. El seu abandonament afavoreix la vegetació de ribera.

2018 - El plàtan és freqüent als fondals i torrents pròxims a Vilanova de Sau i a Sant Romà, on s'han plantat exemplars aïllats o rodals petits. Destaca una plantació important ubicada dins el recinte de la casa de colònies de les Tallades, actualment dedicada a usos recreatius.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
16	0	18,26 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.3252* Plantacions d'altres arbres planifolis

2014 - Al llarg de la riera de Torrents, i puntualment en altres indrets, podem trobar força plantacions recents de roure americà (*Quercus rubra*) o noguera americana (*Juglans nigra*) que en la majoria de casos substitueixen antigues plantacions de coníferes. També hem assignat aquesta unitat a les petites plantacions de caducifolis diversos (*Acer pseudoplatanus*, *Populus x candiensis*, *Robinia pseudoacacia*, etc...) barrejats entre ells i amb altres arbres autòctons com el trèmol (*Populus tremula*), el freixe de fulla gran (*Fraxinus excelsior*) o el gatsaule (*Salix caprea*). Aquestes plantacions heterogènies anteriorment mencionades les podem trobar al llarg dels petits torrents situats al nord del Serrat de la Bandera i prop de masies com la de Vallclara, St. Andreu de Bancells i Bancells.

2015 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
16	0	14,86 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

83.4 VIVERS DE PLANTES LLENYOSSES

83.4* Vivers de plantes llenyoses

2014 - A les parts altes del territori els antics conreus i pastures han estat substituïts per vivers, principalment de píceu (*Picea abies*) i d'avet (*Abies sp.*). El vivers més importants es troben situats a Tortadès, Collsabema i can Malagarsa.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon a plantacions denses d'avets de Nadal ubicades en antigues feixes de conreu del sector granític. En els dos casos detectats els avets són força alts, pel que sembla que han estat abandonades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
12	0	23,77 ha	0	1,11 %

HIC que hi correspon: Cap.

85.15 Comunitats subnaturals dins de grans parcs

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Assignem a aquest hàbitat el parc de la Font Trobada de Folgueroles. Es tracta d'un petit parc d'esbarjo que conté tant arbres i arbustos plantats com fragments de vegetació natural.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	1,79 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

85.3 Jardins i horts casolans

2014 - Hem assignat a aquest hàbitat petits horts casolans així com extensions relativament grans de gespes prop de cases (el Riber, St. Andreu de Bancells) o del càmping de Malafoçassa.

2015 - Hem assignat a aquest hàbitat extensions relativament grans de gespes i també a petits horts casolans situats a diferents masies (la Barraca del Jover, Collsesplanes i Bell-lloc).

2016 - Hem assignat a aquest hàbitat les gespes i zones enjardinades al voltant de les masies i cases, el petits horts casolans i els horts de Folgueroles.

2017 - Inclou els horts i jardins situats al voltant de les masies.

2018 - Només hem assignat a aquest hàbitat dues zones extenses enjardinades i amb horts casolans, però és un hàbitat molt estès a l'entorn de la majoria de masies i cases habitades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
19	13	13,56 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

86 CIUTATS, POBLES, ÀREES INDUSTRIALS

86.2 VILES I POBLES

86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - Correspon al nucli de Vilanova de Sau. Al seu interior hi ha alguns claps de vegetació natural més o menys importants.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	17,88 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

86.26+ Urbanitzacions i àrees residencials

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat a aquest hàbitat les masies i les granges prou grans per ser cartografiades com a polígon, el càmping del Molí de Bojons, la urbanització de Bojons i un petit fragment de Sant Julià de Vilatorrada.

2017 - Hem cartografiat amb aquest codi el Club Nàutic i les cases de la Riba.

2018 - Aquest hàbitat correspon a les urbanitzacions de Sant Romà de Sau i del Poblat, i també a cases de colònies, càmpings i masies amb extensions d'erms o espais humanitzats al seu entorn. En aquests espais sovint hi ha exemples de l'hàbitat 85.3 (Jardins i horts casolans). També inclou el camp d'esports amb gespa natural de la casa de colònies de les Tallades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
22	0	46,87 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

86.3 ÀREES INDUSTRIALS ACTIVES

86.3 Àrees industrials actives

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Hem marcat un únic polígon que es correspon a la presa de Sau i totes les instal·lacions i edificis auxiliars de la central hidroelèctrica.

2018 - S'ha assignat a aquest codi la presa i la central hidroelèctrica de Sau, a més de les zones urbanitzades adjacents.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	2,64 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

86.4 ÀREES INDUSTRIALS ABANDONADES I ALTRES ESPAIS COLONITZABLES PER COMUNITATS SEMINATURALS

86.412 Graveres

2014 - No hi és present.

2015 - Prop de Bojons, encara a les Guilleries granítics, hi ha dues explotacions actives de sauló que pertanyen a aquest hàbitat.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
2	0	12,75 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

86.413 Pedreres

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Assignem a aquest hàbitat la pedrera abandonada de cal Guarda, a Folgueroles.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	1,25 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

86.42 Munts de runam i d'escòries

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat a aquest hàbitat les restes de runam procedents de la pedrera Font de la Pedrera, situats al municipi de Tavèrnoles i al límit del mapa.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	1,14 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

86.43 Vies i nusos de comunicació i altres espais oberts

2014 - No hi és present.

2015 - El territori estudiat és travessat de est a oest per l'autovia C-25 (eix transversal). Aquest hàbitat inclou tant la zona asfaltada per la qual circulen els vehicles com els seus marges i talussos revegetats contigus a la carretera.

2016 - No hi és present.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	0	49,34 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

86.6 LLOCS ARQUEOLÒGICS

86.6 Llocs arqueològics

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - Hem assignat a aquest hàbitat les restes arqueològiques del poblat ibèric de Puigcastellet, situat a prop de Folgueroles.

2017 - No hi és present.

2018 - No hi és present.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	0	0,15 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

87 CAMPS ABANDONATS , ERMOTS I ÀREES RUDERALS

87.1 Conreus abandonats

2014 - Prop de les masies, especialment al voltant de St. Pere de Castanyadell i les habitacions humanes de la part alta del territori, podem trobar antics conreus abandonats i pastures en règim extensiu. Aquests ambients allotgen una vegetació herbàcia heterogènia i amb cert caràcter ruderal de molt difícil caracterització. De totes maneres, un grup important d'aquests ambients allotja uns tipus de prats mesoxeròfils caracteritzats per una presència força constant d'*Agrostis capillars*, *Arrhenatherum elatius*, *Holcus mollis*, *Holcus lanatus*, *Achillea millefolium* i *Origanum vulgare*. No hi sol faltar un component de flora ruderal, associada al passat cultural o a la pastura (*Plantago lanceolata*, *Daucus carota*, *Rumex acetosella* o *Lotus corniculatus*). Es tracta d'un tipus de vegetació que mostra una certa afinitat amb el fenassars, però que no es poden englobar dins aquests tipus de vegetació per la manca total del fenàs (*Brachypodium phoenicoides*). Tot i que en alguns casos tenen elements dels prats mesòfils montans silicòcoles (com ara *Rhinanthus pumilus*) tampoc es poden englobar dins aquests tipus de prats. Són en certa manera una transició entre aquests dos tipus de prats esmentats que romanen per tipificar de forma adequada. Presentem a la pàgina següent unes taules d'inventaris per mostrar la composició d'aquests prats mesoxeròfils.

2015 - No hi és present.

2016 - Escampats aquí i allà, arreu del territori podem trobar, sovint situats prop de masies, camps abandonats que de vegades són pasturats i de vegades no. Hem utilitzat aquest hàbitat com a calaix de sastre per tal d'englobar tots els tipus de vegetació que trobem en aquests circumstàncies. Es tracta d'una vegetació diversa i difícil de tipificar, que, més enllà d'un cert caràcter ruderal, és molt heterogènia.

2017 - No hi és present.

2018 - Aquest hàbitat correspon a antics camps de conreu, pasturats o no, però en tot cas no dominats per vegetació nitròfila. Típicament són espais que mostren una colonització incipient d'elements de la successió secundària, bardisses i falgueres. A vegades presenten herbassars afins als fenassars, però que no s'ha pogut classificar com a tals per l'absència d'aquesta espècie.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
44	4	38,07 ha	0	< 1 %

HIC que hi correspon: Cap.

87.22* Comunitats ruderals de muntanya

2014 - Podem trobar comunitats de plantes ruderals arreu de tot el territori, però només hem assignat a aquest hàbitat tres àrees grans dominades per aquest tipus de vegetació. Aquestes es troben situades a Fogueres, Vallclara i Collsabena. En els dos primers casos es tracta de prats o landes on la presència intensiva del bestiar oví dona un marcat caràcter ruderal a la vegetació. En el darrer cas es tracta d'una zona de terres remogudes colonitzada per vegetació pionera i ruderal.

2015 - Hem assignat aquest hàbitat a tots aquells camps o feixes pasturades per bestiar, principalment boví però també oví i equí, que no és sembrat. De totes maneres la distinció entre aquesta unitat i la 81.1 (Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits) pot no ser trivial quan la pastura és molt intensa. El present hàbitat allotja una flora de tipus ruderal que és molt diferent entre localitats degut a les diferències de substrat o de règim de pastura.

2016 - Hem assignat principalment aquest hàbitat a totes les feixes pasturades que no es sembrat i que presenten una vegetació típicament ruderal. Els exemples més extensos d'aquest hàbitat els trobem al pla de Santa Margarida.

2017 – Hàbitat que apareix dispers per tot el territori però normalment lligat a habitacles o marges de camps i camins. Sovint també està molt barrejat amb bardisses (31.891), etc.

2018 - Hem assignat a aquesta unitat alguns camps sobrepasturats i alguns erms i entorns periurbans amb vegetació degradada. La seva composició florística és molt heterogènia, però sempre predominen les espècies nitròfiles o ruderals. A vegades és difícil distingir aquest hàbitat del 81.1 (Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
50	3	78,99 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

87.61* (antic 87.3*) Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (*Ailanthus*, *Broussonetia*, *Celtis*, *Retama monosperma*...)

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Hem trobat tres petites poblacions subespontànies, puntuals, de *Buddleja davidii*, dues al pont que hi ha aigües avall de la presa de Sau i una altra a la pista a Sellabona.

2018 - Correspon a 6 rodals de *Buddleja davidii* i un de *Cotoneaster pannosus*, aquest ubicat al vessant sud de la presa de Sau i escapat a partir dels antics jardins de la zona. Pel que fa a la budleia, és una espècie que pot ocasionar un greu impacte sobre els cursos fluvials i altres espais oberts amb sòl poc o molt humit. S'està propagant per les Guilleries gràcies a la seva capacitat

de colonitzar talussos de pistes forestals i carreteres, si bé de moment encara té una presència força localitzada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
1	9	0,55 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

87.62* Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (*Carpobrotus*, *Opuntia*, *Senecio inaequidens*...)

2014 - No hi és present.

2015 - No hi és present.

2016 - No hi és present.

2017 - Hem trobat petites poblacions puntuals subespontànies de *Opuntia* sp., al pont que hi ha aigües avall de la presa de Sau.

2018 - S'han indicat tres petits poblaments d'*Opuntia* sp. i un de *Senecio inaequidens*, aquest localitzat a les pastures de la Bòfia. En tots dos casos són espècies invasores transformadores que sembla que es troben en un estadi incipient de colonització del territori. Per aquest motiu convindria eradicar-les quant abans millor.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
0	5	0,01 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals.

2014 - No hi és present.

2015 – Correspon a tres basses agrícoles

2016 – Inclou dues basses agrícoles petites i dues de grans

2017 - Correspon a una bassa agrícola gran, situada a la granja la Riba, i 4 més de petites.

2018 - Correspon a una bassa artificial que es troba al camp del Bosc, possiblement utilitzada en la lluita contra els incendis forestals.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
3	11	1,2 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap

90. ÀREES FORESTALS SOTMESES A TALA INTENSA I ÀREES FORSTALS TALADES

90.1* Àrees forestals sotmeses a tala intensa

Cartografia dels hàbitats CORINE i dels HIC de l'Espai Natural de les Guillerries-Savassona i del municipi de Sant Sadurní d'Osormort (2014-2018)

Inclou els diferents tallafocs de les línies elèctriques que tenen més de 40 m d'amplada..

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació	Represent. CAT
9	0	12,44 ha	0	No cartografiat

HIC que hi correspon: Cap.

Obres de referència

Per tenir informació centrada en la vegetació cal recórrer a “La Vegetació del Montseny” de Bolòs (1983). Tot i no ser un treball centrat a les Guilleries, és un treball de referència, ja que part de la vegetació que allotja el Montseny és força semblant a la del territori esmentat.

ANNEXOS

Taula 1. Relació dels hàbitats CORINE, nombre d'elements geomètrics (polígons i punts) i superfície que ocupen.

Freq	Hàbitat	Superfície (ha)
3	22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques	340,71
26	22.3231 Jonqueroles de <i>Juncus bufonius</i> , de sòls temporalment inundats de l'estatge montà	0,01
8	22.3233 Pradells de teròfits amb dominància d'altres plantes (<i>Scirpus setaceus</i> o <i>Juncus capitatus</i> o <i>Juncus pygmaeus</i> o <i>Lythrum</i> spp...), de sòls temporalment inundats de l'estatge montà	0,001
17	22.33 Comunitats de teròfits alts - <i>Bidens tripartita</i> , <i>Polygonum persicaria</i> (herba presseguera), <i>Ranunculus sceleratus</i> ... -, poc o molt nitròfiles, de sòls fangosos, inundables	0,02
10	22.411 Poblaments natants de <i>Lemna</i> spp. (lleties d'aigua), <i>Azolla caroliniana</i> o <i>Riccia</i> , d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques	0,02
6	22.422 Comunitats submerges d'herbes petites o mitjanes (<i>Potamogeton densus</i> i altres espigues d'aigua, <i>Elodea</i> , <i>Najas</i> , <i>Zannichellia</i> , <i>Ceratophyllum</i> ...), d'aigües dolces estagnants	0,02
2	22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicans i amb fulles flotants amples (<i>Potamogeton natans</i> , <i>P. coloratus</i> , <i>P. nodosus</i>), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana	0,003
5	22.432 Comunitats d'herbes radicans amb fulles flotants o submerges (<i>Callitriche</i> , <i>Ranunculus</i> gr. <i>aquatilis</i>), d'aigües dolces estagnants, somes i de nivell fluctuant	0,002
6	22.441 Poblaments submersos d'asprelles (<i>Chara</i> spp.), de basses i estanys d'aigües carbonàtiques	0,01
4	24.226 Codolars fluvials amb vegetació no especialitzada, sobretot a terra baixa	6,44
4	24.52 Comunitats de teròfits alts - <i>Polygonum lapathifolium</i> (presseguera borda), <i>Chenopodium glaucum</i> (moll farinell), <i>Xanthium italicum</i> (llapassa borda), <i>Bidens frondosa</i> ... -, nitròfiles, de fangars de les vores de riu	0,04
14	31.2261+ Landes de bruguera (<i>Calluna vulgaris</i>), sovint amb <i>Genista pilosa</i> , <i>Genista anglica</i> ..., silícioles, dels estats montà i subalpí dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals	0,22
56	31.8122 Bardisses amb esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>), aranyoner (<i>Prunus spinosa</i>), gavarres (<i>Rosa</i> spp.)..., mesoxeròfiles, lligades a boscos més aviat secs, de la muntanya mitjana poc plujosa	5,91
10	31.8127+ Saücars (bosquines de <i>Sambucus nigra</i>), amb vidalba (<i>Clematis vitalba</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera	0,52
30	31.8414 Landes de gódua (<i>Sarothamnus scoparius</i>), acidòfiles i mesòfiles, de la muntanya mitjana plujosa (i de terra baixa)	14,21
37	31.863 Falgars (poblaments de <i>Pteridium aquilinum</i>), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)	14,01
98	31.891 Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	13,61
1	31.8C1+ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), mesohigròfiles, d'ambients frescals de la muntanya mitjana	0,53
57	31.8C2+ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), amb <i>Polystichum setiferum</i> ..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)	37,56
7	31.8C3+ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), mesòfiles o mesoxeròfiles, d'ambients secs de la muntanya mitjana	9,53
3	31.8D Bosquines d'arbres caducifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials del bosc	2,56
95	32.1121+ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	216,56

11	32.1131+ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	32,49
23	32.1152+ Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus</i> spp.), de les terres mediterrànies	97,66
8	32.1321 Savinoses (màquies o garrigues amb abundància de <i>Juniperus phoenicea</i> subsp. <i>phoenicea</i> arborescent), calcícoles, de les contrades mediterrànies no litorals	6,62
4	32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (<i>Pinus pinea</i>) esparsos	8,39
9	32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	26,09
1	32.21C Matollars dominats per ginestó (<i>Osyris alba</i>), de les contrades mediterrànies càlides	0,001
43	32.321+ Bruguerars amb dominància o abundància de bruc d'escombres (<i>Erica scoparia</i>), silicícoles, dels sòls profunds i poc secs de terra baixa (i de l'estatge montà)	49,67
23	32.322+ Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	0,14
11	32.342 Estepars dominats per estepa borrera (<i>Cistus salvifolius</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	0,09
1	32.3442+ Estepars d'estepa de muntanya (<i>Cistus laurifolius</i>), acidòfils, dels Pirineus i del territori catalanídic septentrional	0,00
32	32.36 Brolles baixes i obertes d'estepes (<i>Cistus</i> spp.), brucs (<i>Erica</i> spp.)..., silicícoles, de terra baixa	20,73
27	32.41 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	26,36
53	32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (<i>Thymus</i> spp.), sajolida (<i>Satureja montana</i>), esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa	8,09
3	32.4811+ Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	0,11
11	32.641+ Boixedes (matollars de <i>Buxus sempervirens</i>) de la muntanya mitjana (i de les contrades mediterrànies)	6,47
3	34.32611+ Prats calcícoles i mesòfils, amb <i>Festuca nigrescens</i> , <i>Plantago media</i> (plantatge), <i>Galium verum</i> (espunyidella groga), <i>Cirsium acaule</i> ..., de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí dels Pirineus i de les terres properes	0,03
8	34.36 Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	0,08
8	34.41 Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb <i>Origanum vulgare</i> (orenga), <i>Geranium sanguineum</i> , <i>Tanacetum corymbosum</i> , <i>Oryzopsis paradoxa</i> ..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses	0,01
3	34.42 Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb <i>Trifolium medium</i> , <i>Trifolium ochroleucon</i> , <i>Valeriana officinalis</i> (valeriana)..., de la muntanya mitjana	0,003
3	34.511 Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	0,01
16	34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	0,01
9	34.6322+ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	0,02
7	34.634 Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	0,03
4	34.712 Prats de <i>Sesleria coerulea</i> , amb <i>Carex humilis</i> , <i>Lavandula angustifolia</i> (espígol)..., calcícoles, d'obacs dels estatges submontà i montà, als Prepirineus i a les muntanyes catalanídiques centrals	0,003
63	34.721 Joncedes (prats, sovint emmatats, d' <i>Aphyllanthes monspeliensis</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa	13,62

36	35.21 Pradells de teròfits (<i>Aira caryophylla</i> , <i>Vulpia myuros</i> , <i>Filago minima</i> , <i>Trifolium arvense</i> ...), silicícules i sovint de sòls arenosos, de la muntanya mitjana	4,14
13	35.31+ Pradells de teròfits (<i>Helianthemum guttatum</i> , <i>Tolpis barbata</i> , <i>Crassula tillaea</i> , <i>Silene gallica</i> , <i>Aira cupaniana</i> ...), sovint amb <i>Sedum</i> spp. (crespinells), silicícules, de terra baixa	0,71
11	35.81+ Prats silicícules i xeròfils, amb <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Seseli montanum</i> , <i>Festuca ovina</i> , <i>Dichanthium ischaemum</i> ..., de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny	0,03
4	37.217 Jonqueres de <i>Juncus effusus</i> , molt higròfiles, dels estatges montà i subalpí	0,01
4	37.241 Jonqueres subnitròfiles, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana	0,01
1	37.311 Herbassars graminoides amb alba roja (<i>Molinia coerulea</i>), higròfils i basòfils, de la muntanya mitjana	0,01
13	37.312 Herbassars graminoides amb alba roja (<i>Molinia coerulea</i>), higròfils i neutroacidòfils, de la muntanya mitjana	0,15
7	37.4 Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	0,02
1	37.5 Prats i gespes de sòls argil·lomargosos, temporalment inundats, de terra baixa	0,002
2	37.71 Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua	0,01
8	37.72 Herbassars subnitròfils de marges i clarianes forestals, en indrets ombrejats i frescals de la muntanya mitjana	0,09
10	38.24+ Prats dalladors, generalment amb <i>Gaudinia fragilis</i> , de la terra baixa plujosa	0,82
1	41.142 Fagedes mesòfiles latepirinenques	0,005
19	41.172 Fagedes acidòfiles pirenaicooccitanes	105,62
4	41.292+ Boscos mixtos de roure pèrol (<i>Quercus robur</i>), freixe (<i>Fraxinus excelsior</i>), tells (<i>Tilia</i> spp.)..., higròfils i eutròfics, pirenaicocantàbrics	0,84
69	41.33 Freixenedes dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals	227,80
11	41.5611 Boscos de roure sessiliflor (<i>Quercus petraea</i>), de vegades amb altres caducifolis (<i>Betula pendula</i> ...), acidòfils i xeromesòfils, pirinencs i del territori catalanídic septentrional	8,63
26	41.7131+ Boscos de roure martinenc (<i>Quercus pubescens</i>), calcícules, de la muntanya mitjana, i comunitats equivalents	179,20
71	41.7132+ Boscos de roures (<i>Quercus pubescens</i> o híbrids), silicícules, de la muntanya mitjana	625,24
39	41.714 Boscos de roures (<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. x cerrioides</i>), sovint amb alzines (<i>Q. ilex</i>), de terra baixa	366,31
88	41.9 Castanyedes, acidòfiles, de la muntanya mitjana i de terra baixa	634,56
30	41.D4 Tremoledes (bosquets de <i>Populus tremula</i>), mesòfiles, sovint sense sotabosc forestal, de la muntanya mitjana (i del país dels boscos esclerofil·les)	29,05
19	42.5922+ Boscos de pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), neutrobasòfils i mesòfils, dels Pirineus i de les contrades septentrionals	93,20
11	42.5B11+ Boscos de pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), acidòfils i xeròfils, dels estatges montà i submontà	174,92
13	42.5E Pinedes de pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), o repoblacions, sense sotabosc forestal	20,13
48	42.5F+ Pinedes de pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), amb sotabosc de màquies o brolles mediterrànies	326,36
5	42.67 Pinedes de pinassa (<i>Pinus nigra</i> subsp. <i>salzmannii</i>), o repoblacions, sense sotabosc forestal	5,94
2	42.827+ Pinedes de pinastre (<i>Pinus pinaster</i>), o repoblacions, sense sotabosc llenyós	2,00

Cartografia dels hàbitats CORINE i dels HIC de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona i del municipi de Sant Sadurní d'Osormort (2014-2018)

28	42.8315 Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	135,16
11	42.8413+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	40,93
3	42.A75 Teixedes ibèriques	0,02
22	43.7131+ Boscos mixtos de roure martinenc (<i>Quercus pubescens</i>) i pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), calcícoles, de la muntanya mitjana	813,94
62	43.7132+ Boscos mixtos de roure martinenc (<i>Quercus pubescens</i>) i pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>), silicícoles, de la muntanya mitjana	1.000,17
60	43.H Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes	436,20
5	44.124 Sargars i gatelledes muntanyencs	0,53
3	44.128+ Gatelledes (boscos, generalment baixos, de <i>Salix atrocinerea</i>), amb <i>Equisetum telmateia</i> , <i>Carex pendula</i> ..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic	0,03
7	44.316+ Vernedes amb <i>Carex remota</i> , que es fan a tocar de l'aigua o en sòls molt xops, a la muntanya mitjana pirinenca i al territori catalanídic septentrional	0,11
7	44.3431+ Vernedes (i pollancredes) amb <i>Circaea lutetiana</i> , de l'estatge montà, pirenaicocatalanes	45,17
40	44.3432+ Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà	43,58
12	44.6111+ Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)	7,06
3	44.62 Omedes de terra baixa	0,63
9	45.2161+ Suredes amb sotabosc clarament forestal	7,29
8	45.3121+ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	50,56
141	45.3122+ Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	1.576,48
4	45.3123+ Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	7,76
126	45.3131+ Alzinars muntanyencs en terreny silici, catalanooccitans	1.422,90
27	45.3132+ Alzinars muntanyencs en terreny calcari, dels Pirineus orientals i dels territoris ruscínic, olositànic i catalanídic	235,43
63	45.3133+ Alzinars muntanyencs amb pins (<i>Pinus</i> spp.)	403,91
1	53.111 Canyissars sempre inundats	0,02
2	53.112 Canyissars de sòls rarament inundats	0,003
11	53.13 Poblaments de balques (<i>Typha</i> spp.)	0,03
12	53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb <i>Glyceria</i> spp...), de fonts i vores de rierols	0,02
3	53.62 Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	0,04
13	54.112 Comunitats fontinals sovint dominades per cardamines (<i>Cardamine</i> spp.)..., d'aigües blanques, sovint ombrejades, dels estatsges montà i subalpí	0,004
4	61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	0,23
8	61.51+ Terrers (badlands) calcaris, generalment margosos o bé guixencs, amb vegetació molt esparsa o quasi nus	4,34
7	61.52+ Terrers (badlands) silicis, generalment argilosos o gresencs, amb vegetació molt esparsa o quasi nus	2,72
9	62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	8,90
3	62.1115 Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	0,001
14	62.151 Roques calcàries, amb <i>Potentilla caulescens</i> , <i>Saxifraga longifolia</i> , <i>Asplenium fontanum</i> ..., de l'estatge montà i de les muntanyes mediterrànies	0,02
7	62.1C+ Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de l'estatge montà i de la muntanya mediterrània	1,36

Cartografia dels hàbitats CORINE i dels HIC de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona i del municipi de Sant Sadurní d'Osormort (2014-2018)

23	62.26 Roques silícies, amb asarina (<i>Antirrhinum asarina</i>)..., de l'estatge montà plujós (i dels llocs frescals de terra baixa)	10,07
2	62.28 Roques silícies, càlides i seques (amb <i>Cheilanthes tinaei</i>), de les contrades mediterrànies	0,03
47	62.2A+ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de l'estatge montà	2,16
41	62.31+ + 36.2p Vegetació pionera, amb matafocs (<i>Sempervivum</i> spp.) i crespínells (<i>Sedum</i> spp.), de terraprimers silícies dels estatsges montà i subalpí	1,75
78	62.42 Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals	103,61
2	62.51 Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (<i>Adiantum capillus-veneris</i>), de les contrades mediterrànies	0,001
7	62.7+ Roques i murs amb vegetació subnitròfila	0,002
9	65.4 Coves i avencs	0,001
57	81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits	292,95
59	82.33+ Conreus herbacis extensius de secà, de muntanya	301,03
1	83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), de pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	0,03
1	83.221+ Camps d'avellaners (<i>Corylus avellana</i>)	0,04
44	83.3111 Plantacions de pícea (<i>Picea abies</i>) i d'altres pinàcies europees (excepte pins)	45,92
35	83.3112 Plantacions de pinassa austríaca (<i>Pinus nigra</i> subsp. <i>nigra</i>) i d'altres pins europeus	31,3
21	83.3121 Plantacions de cedres (<i>Cedrus</i> spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins) (<i>Cedrus</i>)	20,67
66	83.3121 Plantacions de cedres (<i>Cedrus</i> spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins) (<i>Pseudotsuga</i>)	216,28
2	83.3122 Plantacions de pi insigne (<i>Pinus radiata</i>) i d'altres pins no europeus	2,34
1	83.3123 Plantacions d'altres coníferes no europees	0,85
29	83.321 Plantacions de pollancres (<i>Populus</i> spp.)	25,94
1	83.322 Plantacions d'eucaliptus (<i>Eucalyptus</i> spp.)	0,38
21	83.324 Plantacions i formacions subespontànies de <i>Robinia pseudoacacia</i>	16,00
16	83.3251+ Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	18,26
16	83.3252+ Plantacions d'altres arbres planifolis	14,86
12	83.4+ Vivers de plantes llenyoses	23,77
1	85.15 Comunitats subnaturals dins de grans parcs	1,79
32	85.3 Jardins i horts casolans	13,56
1	86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)	17,88
22	86.26+ Urbanitzacions, àrees residencials i edificacions aïllades	46,87
1	86.3 Àrees industrials actives	2,64
2	86.412 Graveres	12,75
1	86.413 Pedreres	1,25
1	86.42 Munts de runam i d'escòries	1,14
3	86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	49,34
1	86.6 Llocs arqueològics	0,15
48	87.1 Conreus abandonats	38,07
53	87.22+ Comunitats ruderals de muntanya	78,99
10	87.61+ Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama sphaerocarpa</i> ...)	0,55

Cartografia dels hàbitats CORINE i dels HIC de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona i del
municipi de Sant Sadurní d'Osormort (2014-2018)

5	87.62+ Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (<i>Carpobrotus</i> , <i>Opuntia</i> , <i>Senecio inaequidens</i> ...)	0,01
14	89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	1,2
9	90.1+ Àrees forestals sotmeses a tallada intensa (< 30 % de recobriment arbori)	12,44

Taula 2 Relació d'Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) i superfície ocupada. L'* indica HIC prioritari. La freqüència està calculada a partir d'una capa en la que s'han refós els polígons adjacents amb el mateix HIC.

Freq	Hàbitat d'interès comunitari (HIC)	Sup. (ha)
34	3130 Aigües estagnants, poc o molt mesotròfiques, amb vegetació de les classes <i>Littorelletea uniflorae</i> o <i>Isoeto-Nanojuncetea</i>	0,02
6	3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de caròfícies	0,01
5	3240 Rius de tipus alpí amb bosquines de muntanya	0,53
1	3270 Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del <i>Chenopodium rubri</i> (p.p.) i del <i>Bidention</i> (p.p.)	0,001
14	4030 Landes atlàntiques i subatlàntiques seques	0,22
11	5110 Boixedes xerotermòfiles permanents, dels vessants rocosos	6,47
8	5210 Màquies i garrigues amb <i>Juniperus</i> spp. arborescents, no dunars	6,62
3	6210 Prats -i fàcies emmatades- medieuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (<i>Festuco-Brometea</i>)	0,03
28	6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	0,04
14	6410 Herbassars de <i>Molinia coerulea</i> en sòls calcaris torbosos o argil·lollimosos (<i>Molinion caeruleae</i>)	0,15
7	6420 Jonqueres i herbassars gramínoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	0,02
10	6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya	0,10
10	6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)	0,82
4	8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	0,23
33	8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	10,28
72	8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola	12,65
41	8230 Terraprimis silicis amb vegetació pionera (<i>Sedo-Scleranthion</i>)	1,75
9	8310 Coves no explotades pel turisme	-
19	9120 Fagedes acidòfiles	105,62
1	9130 Fagedes neutròfiles	0,005
4	9160 Rouredes de roure pèrol i boscos mixtos del <i>Carpinion betuli</i>	0,84
54	91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (<i>Alno-Padion</i>)	88,86
88	9260 Castanyedes	634,56
15	92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	7,69
9	9330 Suredes	7,29
193	9340 Alzinars i carrascars	4.043,76
38	9540 Pinedes mediterrànies	176,09
3	9580* Teixedes mediterrànies	0,02

